

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

XI legislatura

Any 2025

Núm. 94

Presidència del Sr. Gabriel Le Senne Presedo

Sessió celebrada dia 25 de novembre de 2025

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 17724/25**, presentada per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a col·lapse i massificació. [5569](#)
- 2) **RGE núm. 17730/25**, presentada pel diputat Sr. Omar Lamin i Abeidi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades de llistes d'espera. [5570](#)
- 3) **RGE núm. 17732/25**, presentada pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a denúncia d'Íbsalut davant la Inspecció de Treball. [5572](#)
- 4) **RGE núm. 17733/25**, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a necessitats dels menorquins i les menorquines. [5573](#)
- 5) **RGE núm. 17731/25**, presentada per la diputada Sra. Teresa Suárez i Genovard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contractació de persones migrants. [5575](#)
- 6) **RGE núm. 17741/25**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a extraccions il·legals d'aigua a Menorca. [5576](#)
- 7) **RGE núm. 17735/25**, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a incorporació de les noves ambulàncies. [5577](#)
-

- 8) RGE núm. 17728/25**, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a cost de les pasteres varades a Eivissa i Formentera. (**Ajornada**) 5569
- 9) RGE núm. 17734/25**, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera. 5579
- 10) RGE núm. 17736/25**, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gravacions. 5580
- 11) RGE núm. 17872/25**, presentada, en substitució de la RGE núm. 17737/25, per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, relativa a negociació amb els treballadors d'IB3. 5582
- 12) RGE núm. 17739/25**, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a model de negociació i consens. 5583
- 13) RGE núm. 17727/25**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a ordre europea d'investigar la pesca recreativa. 5585
- 14) RGE núm. 17738/25**, formulada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a servei d'acompanyants de transport escolar. 5586
- 15) RGE núm. 17225/25**, presentada pel diputat Sr. Llorenç Córdoba i Mari, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a residència i centre de dia a Formentera. 5587
- 16) RGE núm. 17725/25**, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a confiança del Parlament. 5589
- 17) RGE núm. 17726/25**, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a suport necessari per aprovar iniciatives. 5590
- 18) RGE núm. 17740/25**, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a legislatura. 5590
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 16186/24**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'habitatge. 5592
- III. MOCIÓ RGE núm. 17110/25**, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general en matèria d'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 16181/25. 5598
- IV. Compareixença del conseller competent en matèria de mobilitat** per tal d'informar sobre el compliment del punt 23 de la Resolució derivada de la Moció RGE núm. 2525/24, relativa a política del Govern en matèria de mobilitat (escrit RGE núm. 16610/25, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca). 5606
- V. Compareixença del conseller competent** per tal d'informar sobre el compliment de la Resolució derivada de la Proposició no de llei RGE núm. 9960/24, relativa a traspàs de competències de gestió integral de les residències per a persones dependents per part del Govern de les Illes Balears al Consell d'Eivissa (escrit RGE núm. 16670/25, del Grup Parlamentari Socialista).. . . . 5611
- VI. Compareixença del conseller competent** per tal d'informar sobre el compliment dels punts 1, 2 i 4 de les Resolucions derivades de la Proposició no de llei RGE núm. 8268/24, relativa a impuls de les obres d'ampliació de la residència per a persones majors Huialfàs de Sa Pobla (escrit RGE núm. 16787/25, del Grup Parlamentari Socialista). 5615
- VII. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 13957/25**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la prevenció del suïcidi a les Illes Balears. 5620
- VIII. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 17729/25**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la Universitat de Mallorca. 5626

EL SR. PRESIDENT:

Vamos a empezar, por favor.

¿Sí, Sr. Sgreras?

EL SR. SAGRERAS I BALLESTER:

Sí, president, si em permet, abans de començar, el Grup Parlamentari Popular, d'acord amb els articles 78.1 i 78.3 del Reglament, demanariem la modificació de l'ordre del dia per incloure com a darrer punt de l'ordre del dia la Proposició de llei de la Universitat de Mallorca, RGE núm. 17729/25, i que entenem que ja ha complit tots els tràmits per poder ser sotmesa a presa en consideració.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Sgreras. ¿Están todos de acuerdo con esta alteración del orden del día?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Disculpi, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

¿Sr. Castells?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres estam totalment en contra. És a dir, m'agradaria que el Sr. Sgreras expliqués quins són els motius que justifiquen aquest procediment absolutament insòlit. És a dir, un projecte de llei que es va registrar dimecres passat, es va registrar quan la Mesa ja estava reunida, que ha seguit un procediment preferent i que ha establert una discriminació amb tots els altres temes que es porten a aquest parlament. Crec que hauriem de fer una reflexió sobre el funcionament de les administracions, tots els ciutadans s'han d'ajustar a uns terminis i a uns procediments, i ara aquí estam fent una legislació a la carta, tramitant d'una forma exprés una llei per a un particular determinat. Sembla que va en contra dels principis del funcionament parlamentari, i jo demanaria que aquesta llei es tramiti com totes les altres.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Bien, al no estar de acuerdo todos los miembros del Parlamento, entiendo que se tiene que someter a votación la alteración del orden del día para adición de este punto. Por tanto, vamos a proceder a la votación. Votamos.

45 votos a favor, 8 en contra y 1 abstención.

Por tanto, pues, adicionamos este punto del orden del día como último punto, el punto octavo. ¿De acuerdo?

Comenzamos por el primer punto del orden del día.

I.8) Pregunta RGE núm. 17728/25, presentada per la diputada Sra. Patricia de las Heras Fernández, del Grup Parlamentari VOX, relativa a cost de les pasteres varades a Eivissa i Formentera.

En primer lugar, sí, hay que informar de que la pregunta que formulaba la Sra. Patricia de las Heras queda aplazada por ausencia de la consellera, la RGE núm. 17728/25.

I.1) Pregunta RGE núm. 17724/25, presentada per la diputada Sra. Maria Ramon i Salas, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a col·lapse i massificació.

Por tanto, comenzamos por la RGE núm. 17724/25, que formula Maria Ramon, del Grupo MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

LA SRA. RAMON I SALAS:

Diputats i diputades, molt bon dia. Som a finals de novembre, ja ha nevat i pareix que amb el fred tots els tots els "guiris" han partit a casa seva, però la realitat és molt més dura i no només creixem en visitants a l'estiu, sinó que també ho feim a hivern, i això és un no aturar, fins a l'infinit. Sr. Bauzá, fa anys que els mallorquins i les mallorquines vivim amb la sensació que ca nostra s'ha convertit en un escenari perfecte per a les fotos de promoció, però absolutament inhabitable per tots els que hi vivim tot l'any i li demanam amb tota sinceritat: quan pensen aturar el col·lapse i la massificació que patim any rere any?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Miri, Balears ha registrat per segona vegada des que existeixen registres un retrocés en l'índex de pressió humana en els mesos de juny, juliol i agost. Això significa que, fins i tot creixent en població a les Illes, experimentam un descens de la pressió durant els mesos tradicionalment de més concentració a les nostres illes, un comportament que no observava des de l'any 2009, i jo pens que és un canvi de tendència, a conseqüència dels primers resultats contra la lluita... contra l'oferta il·legal.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Ramon, té la paraula.

LA SRA. RAMON I SALAS:

El problema de tot plegat és que ja no parlem d'un desgast puntual, o d'un pic de temporada. Parlem d'un model que ha desbordat tots els límits i que ens condemna a vides cada vegada més precàries. Som els mallorquins i les mallorquines que patim els embossos eterns, que veim que els serveis públics empitjoren, que hem d'assumir els preus desorbitats de l'habitatge o que ens sentim expulsats de ca nostra. Els aeroports no deixen d'incrementar el nombre de vols, el port de Palma no atura de rebre creuers i els recursos naturals pateixen un absolut col·lapse. I, mentrestant, el Govern de Marga Prohens no fa absolutament res, mantenir, exclusivament, viva la imatge de destinació d'èxit i triturar el benestar de la població.

Sr. Bauzá, ens hem convertit en un plató per la indústria turística i nosaltres som un simples figurants que feim nosa. Vostès ens parlen de convivència, de sostenibilitat, d'equilibris, de contenció, però sobre el terreny, la sensació és d'abandonament. Un plató no té drets, no té veu, no té futur. I això és exactament el que vivim sovint: que la nostra vida quotidiana és sacrificada en nom d'un model turístic que fa anys va deixar d'estar al nostre servei. I li deman: està disposat el seu govern a assumir que aquest model ja no funciona i a prendre decisions valentes per protegir la vida dels que vivim aquí? Quan pensen posar límits reals a la massificació i al col·lapse? De tots els titulars fets en dos anys i mig, aprovaran alguna mesura? Limitaran qualche dia l'entrada dels cotxes a Mallorca? O pujaran l'ITS? Fins on volen -o podem- arribar?

Si no pensen fer res, de tot això, siguin honestos i diguin obertament que la prioritat no són els residents, sinó mantenir un plató de la indústria turística que, per dins, cada vegada es va buidant més.

Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Gràcies, president. Sra. Ramon, he llegit que en el marc de la setena assemblea general de MÉS per Mallorca, volen recuperar el fil de la coherència, no sé si de quan governaren o de quan són a l'oposició.

(Algunes aplaudiments)

Mirin, el 2015 es varen presentar amb aquest programa electoral -repetesc, el 2015-: "Un planeta finit, una Mallorca finita. La teoria econòmica dominant segueix pensant que és possible un creixement infinit del procés econòmic. És un suïcidi. No es pot continuar així, tancant els ulls a la realitat i pensant que, fent el mateix que hem fet els darrers seixanta anys, no hi haurà cap tipus de conseqüència". "Mallorca, en risc d'infart ecològic". "Mallorca, una economia cada cop més

ineficient". "Mallorca, una economia molt injusta". "Un objectiu central: Mallorca, illa europea de la sostenibilitat".

(Algunes aplaudiments)

El 2015, el 2015. Llavors varen venir 115.000 places noves...

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

... 115.000 places. Sí. Llavors varen venir 115.000, de la mà de Biel Barceló 90.000. Varen permetre el lloguer turístic a plurifamiliars. No varen fer cap esforç ni un per perseguir els il·legals; de promoció i comàrqueting, no en parlem.

Sra. Diputada, jo crec que queda mitjanament clar on queda la seva coherència. I ara demanen l'indult de les seves polítiques, cercant aquest suposat fil de coherència. Sra. Diputada, la varen vendre per governar, la coherència. La varen vendre per governar i serà mala de tornar a comprar.

Moltes gràcies, president.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.2) Pregunta RGE núm. 17730/25, presentada pel diputat Sr. Omar Lamin i Abeidi, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dades de llistes d'espera.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17730/25, que formula Omar Lamin, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, president. Bon dia, Sra. Fernández.

Consellera, està d'acord amb aquestes paraules? "L'oposició té dificultats per fer, per accedir a la informació, per fer la seva feina, cal un govern amb les idees clares, que no engani la gent, i és intolerable governar des de l'obscuritat". Se'n recorda de qui les va dir? Marga Prohens, quan era a l'oposició. La mateixa presidenta que ara amaga i el mateix govern que amaga dades...

(Algunes aplaudiments)

... i, Sra. Consellera, jo li agraeix la seva sinceritat quan vostè reconeix que les dades de llista d'espera que manegen són intolerables, perquè ho són, igual que la gestió de Marga Prohens, i vostè sap que li toca donar solucions.

Per això, li deman: què li pot dir als milers de persones que cada dia pateixen les conseqüències de la nefasta gestió de Marga Prohens?, però no m'ho digui a mi, digui-ho a les més de 7.000 persones que en aquests dos anys els ha tocat esperar serveis essencials que no els arribaven amb Marga Prohens; digui-ho a les més de 3.000 persones que esperen un servei essencial, com és el servei d'atenció a domicili; digui-ho a les

més de 3.000 persones que han hagut d'esperar una plaça de centre de dia; digui-ho a les més de 2.000 que han hagut d'esperar una plaça de residència, que no els arriba; i, sobretot, digui-ho a les prop de 14.000 que esperen una valoració de discapacitat, condemnades a esperar més de desset mesos de mitjana; i, sobretot, digui-ho a les 1.600 persones que esperen arribar a final de mes i a una RESOGA que mai no arriba.

Aquesta és la realitat que vostès han intentat amagar. Aquesta és la vida de la gent que han deixat enrere. Per això li he de demanar: per què amaguen les dades?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES, BENESTAR SOCIAL I ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA (Sandra Fernández i Herranz):

Buenos días. Muchas gracias. Sr. Lamin, ni yo, ni este gobierno hemos estado escondiendo ningunos datos de las listas de espera.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lamin, té la paraula.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, president. Sra. Fernández, vostè ho sap, no li deu de venir de nou, perquè sis mesos després, fins que no l'hem obligada a comparèixer en comissió, no ha tengut a bé contestar-nos.

I li ho diré clarament: el que fa falta, Sra. Fernández, és un govern, efectivament, que no engani la gent, que no amagui les dades. Perquè quan vostès amaguen les dades, quan diuen respostes a mitges, el que fan és amagar, és invisibilitzar històries de vida. Com Maria, de 84 anys, que fa més d'un any que espera (...) a ca seva, amb dignitat. Toni, un jove amb autisme que fa mesos que espera una valoració, i no em puc oblidar de sa mare, que fa unes setmanes em deia: "és com si el temps de Toni, no comptàs pel Govern de Marga Prohens". O Joan, que necessita una residència perquè no pot estar ni un dia més a casa seva. O María José, una família monoparental que fa mesos que espera una prestació per alimentar el seu fill, per arribar a final de mes.

I sí, Sra. Consellera, aquestes són les dades, aquestes són les històries que vostès han estat amagant durant aquests mesos, perquè en només dos anys han anunciat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... tres plans de xoc, amb el mateix resultat: cap solució per canviar la vida de les persones. Aquesta és la realitat que avui li tornam a posar damunt la taula, perquè darrere d'aquestes dades hi ha històries i són...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Lamin.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... i sobretot el que hi ha són vides que no canvien.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES, BENESTAR SOCIAL I ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA (Sandra Fernández i Herranz):

Mire, Sr. Lamin, la evidencia más clara que usted sí que ha recibido la contestación a todas esas preguntas es que usted tenía la información para el que era su único objetivo: pasarlo a los medios de comunicación y justificar esta pregunta, que está en todo su derecho. Pero también le digo que para intentar manipular los datos de la forma en que lo hace, tampoco hacía falta tanto revuelo, porque la realidad y la verdad...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... es la que es, por mucho que usted intente distorsionarla y no quiera reconocerla.

Porque miren, ustedes que tanto hablan de transparencia, no publicaron ni un solo dato de discapacidad en ocho años. Es más, es que...

(Alguns aplaudiments)

... ni siquiera registraban muchos de ellos. ¿Es que tenían algo que ocultar, con los datos de discapacidad, que ni siquiera los registraban en el sistema? Pues, por desgracia, nunca lo sabremos.

También, que es algo que sí que hace este gobierno, que se comprometió a publicar mensualmente los datos de discapacidad, y así lo estamos haciendo. Critican, por ejemplo, la tardanza en las revisiones de grado, cuando ustedes hicieron tres prórrogas masivas, tres prórrogas masivas, por acumulación de expedientes, dejando a muchísimas personas sin el derecho a esta revisión de expedientes.

Pero la diferencia entre ustedes y nosotros es que nosotros sí reconocemos cuando hay un problema y actuamos en consecuencia. Lo hemos reconocido, y yo lo he hecho

personalmente en muchas ocasiones, tenemos cifras de lista de espera que no se pueden tolerar -Sr. Lamin, relájese un poquito y escúcheme- y por ello buscamos soluciones poniendo, por ejemplo, en marcha este plan de choque, en el que usted tiene poca fe, pero que ya está dando resultados, para reducir las listas de espera de valoración de discapacidad y de dependencia; un plan de choque y unas soluciones que ya han permitido, por ejemplo esta realidad que usted no quiere reconocer, reducir la lista de espera de discapacidad en más de un 12% en los últimos meses; que permite, por ejemplo, que las personas con derecho a percibir una prestación de dependencia aumenten en un 17%, o que hayamos podido aumentar las prestaciones por dependencia en un 30%.

Pero no nos vamos a conformar, este gobierno no se va a conformar y vamos a seguir trabajando hasta lograr el objetivo final, que es cumplir los plazos establecidos legalmente y que las personas puedan ejercer su derecho. Y, aunque le pese, Sr. Lamin, no tenga duda que lo vamos a conseguir.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.3) Pregunta RGE núm. 17732/25, presentada pel diputat Sr. Carles Bona i Casas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a denúncia d'Ibsalut davant la Inspecció de Treball.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17732/25, que formula Carles Bona, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sra. García, el centre de salut de S'Escorxador té deficiències molt greus. La situació ha arribat tan lluny que els mateixos professionals han hagut de denunciar l'ib-salut davant la Inspecció de Treball. Com valora aquest fet?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Bona, como no puede ser de otra manera, empatizo profundamente con los profesionales del centro de salud y entiendo perfectamente su malestar. Yo misma visité esas instalaciones el 8 de septiembre y tomé nota de todo lo que nos explicaron y dimos estructura o dimos respuesta a corto y a largo plazo. Evidentemente, la respuesta a largo plazo pasa por la construcción de un nuevo centro de salud que facilite las necesidades a usuarios y profesionales.

Ya le adelanto que el año que viene licitamos y adjudicamos, las obras del futuro centro de salud de Bons Aires

y del SUAP de Bons Aires con una inversión de 28 millones de euros.

Soy consciente de que se trata de un centro antiguo, de un centro deteriorado, y estamos trabajando para tratar de solventar las deficiencias que se han ido acumulando durante estos ocho años mientras que podemos licitar este centro. Hemos subsanado deficiencias por valor de algo más de 65.000 euros y hemos adjudicado un nuevo contrato de 42.000 euros para la reforma necesaria del centro, mientras que podemos abrir Bons Aires.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bona, té la paraula.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. Le Senne. Sra. García, no digui que vostè empatitza o que va prendre nota perquè vostè va anar a fer-se un vídeo on no va ensenyar la realitat del centre. D'això, precisament, es queixen els treballadors. Amb tot això, no sé si és conscient de la situació que viuen les instal·lacions sanitàries, va passar amb la caiguda del fals sostre de l'Hospital Joan March. Cada vegada que un centre sanitari presenta deficiències, vostès vénen aquí a dir "no ja s'ha fet això, ja s'ha fet allò altre", però vostès intenten negar la realitat dels treballadors i pacients. Però la realitat és tossuda.

(Alguns aplaudiments)

A S'Escorxador no només cau un fals sostre. Hi ha goteres persistents, quan plou s'embossa les sortides d'aigua i surten les aigües fecals pel magatzem. Hi ha rates a les consultes. Detectors de fum que no funcionen. I el que no hi ha són sortides d'emergència. Per tant, no neguin la realitat del centre. Quan un equip sanitari denuncia la seva pròpia administració és perquè han arribat al límit. I han arribat al límit perquè saben que avui ja no haurien de ser a S'Escorxador, haurien de ser al nou centre de salut de Bons Aires.

El 2022 ja hi havia adjudicada la direcció facultativa de l'obra, i això, consellera, només passa quan un projecte està madur i a punt per executar-se. Vostès han heretat el projecte, l'equip tècnic i tota la feina prèvia, però l'únic que faltava era començar les obres, i en dos anys i mig no ho han fet.

El maig de 2023 el Consell de Govern va autoritzar la contractació del nou centre de salut i serveis d'urgències d'atenció primària Bons Aires. Però què va passar després?, que varen entrar vostès. A fer què?, a no governar, a no gestionar o, pitjor...

(Alguns aplaudiments)

... a decidir que un nou centre de salut per a S'Escorxador no era urgent. De la mateixa manera que vàrem decidir

desprogramar fons europeus que havien de ser per a l'Hospital Joan March.

Vostès intenten vendre una pel·lícula on hi ha una permanent el·lipsi temporal digna d'Stanley Kubrick. Tot el que ha passat, o més aviat, deixat de passar, des de l'estiu de 2023 fins avui, intenten fer veure que no és rellevant, com si no hagués existit. Però la realitat no admet aquests salts temporals. El deteriorament d'aquests dos anys i mig, o que no hi hagi encara un nou centre de salut, tot això és responsabilitat seva, Sra. García.

Per tant, Sra. Consellera, si avui hi ha una denúncia davant la Inspecció de Treball és perquè vostès han renunciat a garantir unes condicions mínimes de seguretat, higiene i dignitat tant per als treballadors com per als pacients. Per tant, pensen posar-se a gestionar d'una vegada?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Bona, parece que ha olvidado esta noticia, 22 de junio del 2018: "S'Escorxador, el centro de salud de los horrores". Mire cómo estaban.

(Alguns aplaudiments)

¿Sabe, Sr. Bona, cuál fue la primera de las peticiones que tuve como consellera? Retirar la montaña de escombros, esta montaña de escombros que estaba apilada en el patio. ¿Sabe qué respuesta dieron ustedes a esto? Que iban a construir un nuevo centro. Sí, que iban a construir un nuevo centro de salud...

(Remor de veus)

... pero su anuncio se limitó, como siempre...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

... a una promesa, a una foto y a una pancarta. Cero euros después. No mienta. Cero euros después del presupuesto. Y eso fue el *modus operandi* del gobierno Armengol, anunciar inversiones sin un solo euro presupuestado.

Y frente a esa propaganda, hechos. Como le adelantaba, Sr. Bona, en los próximos meses se licitarán y empezarán las obras del futuro centro de salud del SUAP y el SUAP de Bons Aires. Este gobierno invierte 170 millones de euros hasta el 2027 en el centro de atención primaria. Son una realidad Sant Joan, Montuiri y Santa Margalida. Y antes de que acabe el año

finalizan las obras de Consell, Pollença y Son Ferriol en Palma. Y en el último trimestre se hace el centro de salud de Son Dureta.

Sr. Bona, algo que nos diferencia de ustedes es la credibilidad. Mientras ustedes vendían humo, nosotros trabajamos y abrimos nuevos centros de atención primaria.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.4) Pregunta RGE núm. 17733/25, presentada per la diputada Sra. Carol Marquès i Portella, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a necessitats dels menorquins i les menorquines.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17733/25, que formula Carol Marquès, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Sra. García, dóna resposta la Conselleria de Salut a les necessitats dels menorquins i les menorquines?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr Presidente. Buenos días, Sra. Marquès. Mire, desde el minuto cero de esta legislatura la atención sanitaria ha sido y sigue siendo una prioridad y lo hemos demostrado con hechos, no con palabras. Hemos aumentado el presupuesto 250 millones de euros. Hemos incorporado más de 1.000 profesionales. Hemos completado plantillas deficitarias. Hemos abierto nuevas prestaciones que nos sitúa en las primeras comunidades en ella, como son el cribado neonatal o el cuidado paliativo pediátrico 24 horas al día. Hemos recuperado, protegido y ampliado los derechos a los 18.000 trabajadores del Servei de Salut, que ustedes recortaron. Hemos construido y mejorado las infraestructuras sanitarias con un presupuesto que ya supera los 450 millones de euros. Y hemos hecho una apuesta sin precedentes para la salud mental.

Sra. Marquès, todas estas medidas han mejorado la atención sanitaria que también se prestan a los menorquines y menorquinas.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marquès, té la paraula.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President. Digui el que digui, el que és evident, Sra. García, és que a Menorca hi ha moltes mancances en els serveis sanitaris. I avui ens centrarem en la situació del servei d'ambulàncies. Fa un mes li vaig demanar aquí mateix per l'ampliació a 24 hores els set dies de la setmana de l'ambulància vital avançada a la zona d'Es Mercadal. Un servei reclamat per la ciutadania, pels sindicats mèdics, pels treballadors i fins i tot per tots els batles i el president del Consell Insular de Menorca. Però vostè continua amb les excuses donant llargues -potser sí o no, per ventura-, tot i tenir l'ordre d'aquest parlament des de fa més d'un any i que continua sense complir-la.

Per què, Sra. García? Està clar que per manca de personal no ho és. Té tot el que necessita. Què és, idò, el que impedeix ampliar aquest servei a Menorca? Sap, Menorca també existeix, Sra. García. Tenim malalts, tenim accidents i tenim urgències...

(Alguns aplaudiments)

... que necessiten un servei digne i ràpid. Així que li deman directament, té intenció d'ampliar l'ambulància d'Es Mercadal a 24/7? Sí o no? I si és que sí, quan ho farà?

I el mateix li deman de l'ambulància de suport vital bàsic de Ciutadella durant l'estiu. La pensa ampliar 24 hores el pròxim estiu com demanen els tècnics i sanitaris? Sí o no? I sobre les noves ambulàncies programades, com pensa donar un servei de qualitat si dels 29 conductors només 10 les poden conduir i la majoria es neguen a fer-ho perquè els suposa més càrrega de feina, perquè han de deixar de rotar i sense cap compensació econòmica? o és que té previst enviar a Menorca la majoria de les ambulàncies desmantellades...

(Alguns aplaudiments)

... que no poden transportar cadires de rodes amb una capacitat reduïda només a quatre pacients i un passadís de poc més de 20 centímetres per poder passar? És clar que de servei de qualitat, res, i encara menys per als pacients amb el més mínim problema de mobilitat.

Sra. García, creu que els menorquins no tenim la categoria suficient perquè aquest govern ens escolti i ens doni resposta?, serà avui, per fi, que ens contestarà?, es mereix Menorca una resposta responsable i adulta per part seva o seguirà amb la seva rabieta de "i tu més"? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Marquès, es curioso que cuanto menos en dos años y medio de legislatura usted jamás se ha preocupado por la salud de los menorquines y de las menorquinas...

(Remor de veus i comentaris diversos)

... y de repente tiene un súbito interés. Y, ¿sabe qué parece?, parece que su pregunta responde a una estrategia nacional y ahora toca hablar de sanidad para intentar erosionar a las comunidades autónomas donde no gobierna...

(Alguns aplaudiments)

... que, por cierto, son la mayoría.

Sra. Marquès, usted ha mostrado sus cartas. No le importa la salud de los menorquines y menorquinas a usted, sí la obediencia absoluta al Sr. Sánchez. Ya tuvimos la ocasión de ver la retahíla de cifras que nos trajo la semana pasada de -no, perdón, la anterior-, con un análisis absolutamente torticero.

Evidentemente Menorca..., un análisis absolutamente torticero, pero bueno, porque se le olvidó decir que en rehabilitación los menorquines esperaban menos de 98 días, que la demora media para una cirugía oftalmológica había bajado 20 días, que para la cirugía general también había bajado 12 días. También se le había olvidado decir que en psiquiatría la media que se esperaba era de 14 días. También se le olvidó decir que en neurología y digestivo llevaban un año reduciendo en más de un 60% los pacientes que esperan y el número de días que esperan.

Hoy, pues no la tenemos aquí nuevamente. Las ambulancias son de una absoluta calidad y estarán y serán una realidad...

(Remor de veus)

... serán una realidad en el mes de diciembre. Ahora mismo están pasando lo que necesitan para ponerse en marcha, que es un informe técnico por parte de la Dirección de Acreditación.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Sra. Marquès, habrá y estará absolutamente asegurado el servicio de ambulancias en Menorca.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sra. García, se ha acabado el tiempo.

(Alguns aplaudiments)

I.5) Pregunta RGE núm. 17731/25, presentada per la diputada Sra. Teresa Suárez i Genovard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contractació de persones migrants.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17731/25, que formula Teresa Suárez, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Gràcies, Sr. Le Senne, bon dia. Realment, tenir ambulàncies de molta qualitat que no es poden conduir és una mica ridícul, però bé.

(Alguns aplaudiments)

El Govern, Sr. Bauzá, el Govern de les Illes Canàries ha desplegat un programa, Urdimbre, que és una iniciativa de col·laboració públicoprivada que formarà i facilitarà la inserció laboral de 1.500 joves migrants no acompanyats i extutelats. Aquests al·lots i al·lotes s'integren a empreses de sectors molt diversos i algunes d'aquestes empreses són Melià, que n'integrarà 46, i Barceló, que n'integra 61. Valora positivament aquesta iniciativa dels hotelers mallorquins?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, Sra. Diputada. Miri, partint de la premissa que tothom ha de tenir residència legal en el nostre país, valor molt positivament que es donin oportunitats a les persones, siguin migrants o no. Valor molt positivament aquells empresaris que són capaços d'oferir formació, ocupació i allotjament a les persones, siguin migrants o no. Valor molt positivament iniciatives que compleixin el doble objectiu de la inclusió laboral i social de la gent, siguin migrants o no. I valor molt positivament que tinguem empresaris capaços de donar feina i noves oportunitats, siguin grans hotelers o no.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Suárez, té la paraula.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Miri, Sr. Bauzá, jo tenia apuntades unes coses, però no les miraré perquè mentre parlava estava pensant, o el Sr. Bauzá és molt cínic o és molt mentider o és que no sap de què parla.

Aquests menors que aniran a Melià i que aniran a Barceló -i ho diré amb una paraula que no m'agrada gens perquè m'entengui- són MENA, els mateixos que aquí criminalitzen...

(Alguns aplaudiments)

... diuen que són uns delinqüents, els envien a Son Tous, que és un lloc que cau a trossos enmig de res, allà els envien. Els nostres hotelers -sí, els nostres hotelers- se n'han d'anar a Canàries a poder dur a terme la seva funció solidària, perquè aquí tenim un govern insolidari, racista i que, a més...

(Alguns aplaudiments)

... i que, a més -miri i li dic una cosa com a conseller de Turisme- i que, a més, no és capaç d'aprofitar els reptes com oportunitats, cosa que sí fa Canàries. Allà aprofiten que tenen un empresariat solidari, com aquí, i que tenen un menors amb l'obligació d'atendre i de protegir, i aquí també els tenim; l'única diferència és que hi ha un govern allà capaç de posar-se les piles per fer feina per a allò que fa falta.

Miri l'editorial de l'*Ultima Hora*: "*Melià Hotels apuesta por la acogida e inclusión social*". I el Sr. Escarrer diu: "*algunos de los jóvenes empleados han vivido historias conmovedoras y todos muestran un grado excepcional de compromiso y satisfacción en sus puestos de trabajo*".

Sr. Bauzá, això no va de dretes ni d'esquerres, ni tan sols de comunistes i capitalistes. Va de dignitat, de serietat i d'humanitat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bauzá, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

Gràcies, president. Sra. Suárez, la veritat que em té un poc despistat amb aquest doble discurs del seu grup socialista. És a dir, en aquest parlament s'ha dit per part del seu portaveu que els empresaris turístics són uns explotadors i uns abusadors. Ho va dir aquí dia 14 de novembre de 2023...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... ho va dir el senyor portaveu. En aquest parlament vostès criminalitzen, dimarts rere dimarts, l'empresariat i molt més l'empresari hotelier.

(Remor de veus i exclamacions diverses)

Sí, sí. A aquest parlament cada dimarts...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio.

EL SR. CONSELLER DE TURISME, CULTURA I ESPORTS (Jaume Bauzá i Mayol):

... menyspreen l'activitat turística, cada dimarts. En aquest parlament cada dimarts parlen de decreixement i la Sra. Sánchez promociona les Illes des de Mèxic fins a la Cotxinxina.

Sra. Suárez, els empresaris turístics d'aquesta terra, pioners en el món, mereixen el meu total suport i admiració, però no per la contractació de migrants extutelats, que també, sinó per la quantitat de mils i mils d'oportunitats que donen cada dia arreu del món. Per això em causen admiració.

(Alguns aplaudiments)

I per acabar, una pregunta, Sra. Suárez. Amb aquest canvi de visió de l'empresariat balear no serà que qui està al costat dels poderosos són vostès?

Moltes gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.6) Pregunta RGE núm. 17741/25, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a extraccions il·legals d'aigua a Menorca.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17741/25, que formula Josep Castells, del Grup Mixt. *Té la paraula.*

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, senyores i senyors diputades. Sr. Lafuente, bon dia. Com sap, l'estiu passat va ser notícia que el Servei de Protecció de la Natura de la Guàrdia Civil va precintat un pou il·legal a un hotel del que, presumptament, es podien estar extraient fins a 40.000 litres diaris. Molt bé. El Servei de Protecció Natura va fer aquesta feina, molt meritòria, perfecte, però evidentment les mesures a adoptar les ha de prendre l'autoritat governativa, que és la Conselleria de la Mar i del Cicle de l'Aigua, és a dir, que és vostè.

Per això, jo li vull fer una sèrie de preguntes. La primera, què fa l'autoritat governativa, és a dir, vostè, amb aquesta qüestió? La segona, atesa la gravetat d'aquest fet, atès aquest presumpte espoli dels recursos hídrics de Menorca, per tant de tots els menorquins, que es pot estar produint per part d'alguns consumidors, hi ha un pla sistemàtic per part de la Direcció General de Recursos Hídrics de detecció de circumstàncies com aquesta que comentam? I tercera pregunta, probablement vostè també sap, perquè va sortir a la premsa, que el Ministeri d'Hisenda va concedir una subvenció d'1 milió d'euros, de gairebé 1 milió d'euros, a aquest hotel, però per rebre aquesta subvenció un dels requisits és complir tota la normativa ambiental i tots els requisits ambientals. Aleshores, ha pensat vostè, la Direcció General de Recursos Hídrics, posar en

coneixement del Ministeri d'Hisenda que hi ha aquest expedient en marxa i que aquí s'ha produït, presumptament, una infracció contra el medi ambient? Gràcies, Sr. President.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sr. Presidente. *Bon dia*, buenos días a todos. Efectivamente, la conselleria y el Govern, en su conjunto, hace un esfuerzo importante de vigilancia sobre el cumplimiento de toda la normativa en recursos hídricos. Lo hace en Menorca y en el conjunto de la comunidad autónoma, y quiero dejar constancia de la labor importante que hacen los agentes de medio ambiente de la conselleria y también la labor muy importante que hacer el servicio de vigilancia de la naturaleza, del Seprona, de la Guardia Civil y, en concreto, actuaciones como la que usted ha citado.

Le puedo asegurar que absolutamente todas las denuncias que han llegado a la conselleria, a Recursos Hídricos, a la Dirección General de Recursos Hídricos se han tramitado y se están tramitando conforme a la normativa y, en concreto, la que usted ha hecho referencia. Pero además, la estrategia de la conselleria y del Govern, en su conjunto, no solamente es la vigilancia tradicional a través de los agentes de medio ambiente y del Seprona, sino poner en marcha un control digital de las grandes extracciones. Y, concretamente, la semana pasada adjudicamos, ya por fin, después en medio año de tramitación de un expediente de contratación, una inversión de más de 1.300.000, en la digitalización y el control de la calidad de las aguas de los grandes consumidores que, en breve, ya que está adjudicado, se va a poner en marcha.

Por tanto, las dos líneas de actuación: tramitar absolutamente todos los expedientes y todas las denuncias que llegan, como no puede ser de otra manera; y digitalización e implantar un sistema de control digital de las grandes extracciones, para el cumplimiento de la normativa.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, té la paraula.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President, i gràcies, Sr. Lafuente, per la seva resposta. A veure, fer el control digital de les extraccions, està molt bé, però clar, aquestes són les extraccions legals, i jo li parlo d'un problema ocult, que pot ser molt greu, que són les extraccions il·legals. I respecte d'això, li he de dir que la seva resposta em transmet la idea d'una certa passivitat. Perquè, clar, vostè em diu que tramitaran totes les denúncies que es

presentin, això és una cosa, però això pot tenir molt curta volada. Jo el que deman és un pla sistemàtic de supervisió, començant pels grans consumidors, ara que tindrem les dades digitals dels grans consums, perquè, bé, hi ha certa sospita que els grans consumidors legals, potser que també complementin amb extensions il·legals.

Per tant, jo el que li deman és una... no estar esperant que es presentin denúncies, sinó tenir una actitud proactiva. El Servei de Protecció de la Natura va comunicar que durant el 2025 va fer 11 inspeccions. O sigui, en el portem d'any, 11 inspeccions. Home!, són poques. Jo crec que vostè s'hauria de marcar un objectiu, si realment està preocupat per la qualitat de les masses d'aigua a Menorca, un objectiu d'una supervisió sistemàtica més important.

I per últim, no m'ha contestat a la pregunta del Ministeri d'Hisenda. Crec que aquesta actitud activa, que jo li reclamo, vol dir impedir la gran vergonya de que un espoliador dels recursos hídrics de Menorca...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... rebi una subvenció d'1 milió d'euros. Crec que vostè hauria de prendre cartes en aquest assumpte. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Lafuente, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

Gracias, Sr. presidente. Gracias, Sr. Castells. Sobre la cuestión del Ministerio de Hacienda, yo creo que es el Ministerio de Hacienda quien debe hacer cumplir las condiciones de una condición de subvención. Pero bueno, estudiaremos si es viable el aportar esta documentación.

Usted dice que hay cierta pasividad. Mire, yo le diré: los expedientes sancionadores tramitados en el 2019 en esta materia fueron 7, en el 2020, 11; en el 2021, 15 y en el 2022, 6. 39 expedientes en cuatro años y dos cláusulas temporales, el anterior gobierno. Este gobierno: 2023, 19; 2024, 15; 2025, llevamos 17. En tres años, 51 expedientes y dos cláusulas definitivas. Por tanto, creo que con datos estamos demostrando la mayor preocupación...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... bastante mayor preocupación que el anterior gobierno, en esta materia. Evidentemente, necesitamos más recursos y más actividad. Yo creo que con el control digital...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. CONSELLER DE LA MAR I DEL CICLE DE L'AIGUA (Juan Manuel Lafuente i Mir):

... vamos a incrementar sustancialmente. Por tanto, este gobierno no solo se preocupa, sino que se ocupa en el cumplimiento de la normativa en materia de recursos hídricos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 17735/25, presentada per la diputada Sra. Patricia Gómez i Picard, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a incorporació de les noves ambulàncies.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17735/25, que formula Patricia Gómez del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, president. Bon dia, a tothom. *Sra. García, antes de hablar de ambulancias, le voy a decir que las únicas obras que se están haciendo, y se harán, en esta legislatura, son las iniciadas en la pasada legislatura...*

(Alguns aplaudiments)

... por el gobierno de la Sra. Armengol, que usted, divinamente...

(Remor de veus)

... y la presidenta, inauguran, pero no por inaugurarlas, la población sabe la verdad.

Sra. Consellera, cada setmana, cada setmana ens ofereixen informacions contradictòries en relació amb el concurs de les noves ambulàncies, vehicles o el que sigui que circularà per les nostres carreteres. No hi ha forma de saber la veritat, ni quin alt càrrec o polític assumirà... -i polític- assumirà la responsabilitat de la compra de vehicles. I dic vehicles perquè s'han de desmuntar per poder ser conduïts.

Quina és la planificació, Sra. Consellera, de la posada en marxa de totes les ambulàncies? I planificació vol dir: quants de tècnics poden conduir-les, pagaran el carnet als tècnics, pagaran un complementen als tècnics, quan estaran totes circulant en aquesta comunitat autònoma? Planificació: sé que els costa, consellera, però això és el que es mereix el Parlament.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

¡Ay, Sra. Gómez! Vamos a tener que decir eso de que usted planeaba por la salud pública, y creo que sí, que no conoce nada de lo que dejó en el Servicio de Salud.

(Alguns aplaudiments)

Bueno, tal y como estaba previsto, actualmente se están realizando las inspecciones técnicas sanitarias que usted, como conoce muy bien la sanidad, debe de saber que es algo imprescindible para que se puedan poner en la calle las ambulancias. El funcionamiento se hará a lo largo de la flota, que comenzará a estar operativa a lo largo del mes de diciembre en Mallorca, en Menorca y en Ibiza. Y, paralelamente, hemos iniciado ya la fase de formación de los nuevos vehículos, para los profesionales, para que se familiaricen con las características y con las prestaciones de las ambulancias.

Pero bueno, venir aquí a preguntar esto, cuando tuvo la oportunidad de verlo *in situ* usted, la Sra. Márquez y la Sra. Fernández, tuvieron la oportunidad de ver los vehículos por dentro, de hablar con el coordinador de diseño de la nueva flota y de logística y de preguntar todas sus dudas. Usted sabe, perfectamente, que es un salto cualitativo. No espero que lo reconozca públicamente.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Gómez, té la paraula.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Gràcies, President. *De momento, ninguna respuesta, ya me lo imaginaba.* A més, avui, ens hauria de dir, Sra. Consellera, per què demà no compareixeran ni vostè, ni el Sr. Ureña...

(Alguns aplaudiments)

... i per què el Sr. Ureña va dir, ahir, que no podia, de tal manera que no es pot fer Comissió de Salut, perquè no hi ha hagut temps de reprogramar aquesta Comissió de Salut...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... tal vegada no compareixen, perquè pot ser que les ambulàncies no són totes aquí i hi haurien de ser? Tal vegada no compareixen perquè encara no circulen? Tal vegada no compareixen perquè els tècnics encara no s'han tret el carnet, ni les poden conduir?...

(Alguns aplaudiments)

... Tal vegada no compareixen perquè s'han convertit en furgonetes -evidentment, les vaig veure-, 55 s'han convertit en furgonetes de passatgers i li hauria estat bastant més senzill

comprar furgonetes, que serien més amples, més grans, amb més capacitat per poder-les conduir? Però, com li costa moltíssim...

(Alguns aplaudiments)

..., Sra. Consellera, li tornarem a demanar sí o no, a veure si amb els sí i els no, pot contestar, perquè és molt més senzill. És cert que a l'empresa propietària se li paga al voltant de 800.000 euros al mes, tant si circulen les ambulàncies com si no circulen, sí o no? És cert que... pagaran vostès, als tècnics -deman- pagaran vostès als tècnics els mil i escaig d'euros que pot costar el carnet, als 110 tècnics que necessiten el carnet, sí o no?...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

... Pagaran als tècnics un complement, per poder exigir aquesta major titulació, sí o no?

No esperam massa respostes. Pilotes fora i la culpa a l'univers de la seva ineficàcia.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

LA SRA. GÓMEZ I PICARD:

Tercer any de gestió, consellera...

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, usted sabe perfectamente que la adquisición de esta nueva flota supone un salto cualitativo y una inversión cualitativa muy importante en el transporte sanitario terrestre. Las nuevas ambulancias tienen más prestaciones, son más accesibles, están mejor equipadas y son muy superiores a las actuales.

Y yo creo que ya está bien de intoxicar, que es lo que usted hace: intoxicar y mentir. La flota... -sí, señora, sí- la flota no supone ningún sobrecoste...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... Y usted lo sabe. ¿O me va a decir que es un sobrecoste la formación que se hace para que los profesionales adquieran nuevas dotaciones en tecnología o para que utilicen el robot o para que se potencien los cursos de catalán? ¿Eso qué es? ¿La formación de los profesionales es un sobrecoste o es una inversión? ¡Ah!

(Alguns aplaudiments)

Entonces, yo entiendo que la formación de nuestros profesionales son una inversión. ¿Verdad, Sra. Gómez? Sobrecoaste cero, sobrecoaste cero. Y acabo.

Yo creo que la realidad que tienen que conocer los ciudadanos es clara. Ustedes dejaron una flota agotada con contratos mal dimensionados y mal planificados. Diga que no. Frente a su implemen...

(Remor de veus)

... -sí- frente a su improvisación, este gobierno trabaja con planificación. No existe ningún sobrecoaste, cualquier ciudadano puede comprobarlo consultando los pliegos, que son públicos y accesibles. Y la nueva flota mejora de manera objetiva y evidente la calidad del servicio.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Este gobierno, Sra. Gómez, trabaja con seriedad, responsabilidad y rigor. Podía haber hecho lo mismo.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

La pregunta RGE núm. 17728/25 queda aplazada, como se ha dicho.

I.9) Pregunta RGE núm. 17734/25, presentada per la diputada Sra. Irantzu Fernández i Prieto, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Àrea de Salut d'Eivissa i Formentera.

Pasamos a la RGE núm. 17734/25, que formula Irantzu Fernández, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, president. Consellera, les ambulàncies furgonetes espectaculars, llàstima que, pel que sigui, no ens deixaren fer fotos de com quedaven desmuntades.

(Alguns aplaudiments)

Jo li volia demanar avui què més havia de passar perquè vostè assumís la responsabilitat del que havia estat passant a l'àrea de salut d'Eivissa i Formentera. Clar, la pregunta m'ha quedat una mica desfasada perquè divendres vostè, a la fi, va cessar el gerent. Pot ser em diu ara que no l'han cessat, que ha dimitit -per esgotament, va dir ell-, però la realitat és que els

únics esgotats som els eivissencs i els formenterencs per mor de la seva inoperància, consellera.

Setmana rere setmana denunciant que eren incapaços de canviar fusibles o arreglar l'aigua calenta. No vull ni entrar en la part assistencial. I vostè, creuada de mans. Per prendre la decisió només li ha fet falta les dimissions de més de la meitat de l'equip directiu, la carta de 22 caps de servei, les contínues denúncies públiques de pacients i sindicats, unes llistes d'espera que han augmentat de tres a cinc mesos en només un any i el frau en la contractació d'un amic. Per cert, cessaran també el director de Gestió?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Fernández, nunca he eludido mi responsabilidad y tampoco me han dolido prendas en compartir los méritos, y creo que hay que hacer un reconocimiento y agradecer a todo el equipo directivo del área de salud de Ibiza y Formentera que a la salud de Ibiza le ha dado la vuelta como a un calcetín. Y le ha dado la vuelta como a un calcetín porque realmente han hecho una transformación total y absoluta. Ya nadie recuerda la fuga constante de profesionales que había con ustedes, las largas listas de espera para una consulta, porque se han reducido en dos meses y medio, o el desánimo en el que instalaron a todos los profesionales de Ibiza y Formentera. La sanidad está lejos de ser la herencia que ustedes dejaron.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Consellera, per favor, no ens faci trampes, que acaba de cessar el gerent perquè no podia ja més el personal de Can Misses amb ell ...

(Alguns aplaudiments)

... perquè no aguantaven més, perquè ha rebut la carta, vostè i la Sra. Prohens, de 22 caps de servei demanant el seu cessament.

A la roda de premsa de divendres va canviar una miqueta el discurs que va fent durant aquests dos anys i mig. Va començar a dir que costa contractar personal, que costa fidelitzar personal. Clar, no deixa de ser paradoxal perquè vostès es

manifestaven a la porta de Can Misses per la falta d'oncòlegs, amb la Sra. Prohens al capdavant, i ara surten dos anys i mig després i amb dos oncòlegs i mig a la plantilla dient que la situació no deixa d'empitjorar, malgrat la gran feina -avui ho ha tornat a repetir- que fan.

Els seus li compren aquests arguments o estan preparant ja les pancartes? Vull pensar que si es convoca una manifestació la Sra. Prohens vindrà a donar suport als eivissencs com feia, quan hi veia un rèdit polític.

Consellera, benvinguda sigui el nou gerent, a qui li desitjam tots els encerts, però esper que entengui que un canvi de gerent no posa el marcador a zero. Aquests dos anys i mig no han estat de paràlisi, han estat de retrocessos. Casos com els dels pacients...

(Remor de veus)

... als que ofereixen derivar a la privada, no els que s'acullen al decret de demora...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

... no, els que treuen en paquets perquè sembli que les llistes milloren, pacients que -ara ho sabem- no tenen accés als medicaments que requereixen visat, ho ha de receptar l'especialista.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Farem una iniciativa per revertir aquesta situació, ja que no la fan vostès. Esper que, ja que no ho solucionen, ens donin suport.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. García, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Gracias, presidente. Mire, Sra. Fernández, la incorporación del doctor Eduardo Escudero al frente del área de salud de Ibiza y Formentera va a suponer un nuevo impulso, un nuevo impulso en las mismas líneas estratégicas que estamos llevando: captación y fidelización de profesionales, reducción de tiempos de espera, mejora de la accesibilidad en atención primaria y apuesta por la cronicidad y por la salud mental. Está acompañado de un excelente equipo directivo, entre otros la

directora médica y el subdirector quirúrgico, profesionales que cuentan con el respaldo del área de salud. Una gerencia renovada para mantener y aumentar la velocidad y la modernización y la excelencia de la sanidad de Ibiza y Formentera.

Y vamos a hablar de lo que a usted no le gusta, porque a usted no le gusta que le hable del trabajo que se ha hecho durante estos dos años, pero lo va a oír. Servicio de traumatología completo por primera vez en años. Servicio de cirugía completo por encima de plantilla. Servicio de Psiquiatría con 18 facultativos cuando están autorizados 16. Servicio de neumología con 5 neumólogos cuando durante años ha habido 2. Servicio de dermatología con 6s cuando con ustedes había 3. Servicio de digestivo con 7e cuando sobrevivieron los ibicencos y formenterenses con la mitad de la plantilla. Y el servicio de reumatología ha triplicado el número de especialistas.

El Servicio de oncología durante todo dos años ha completado los 5 especialistas. Y ya le adelanto que lograremos nuevamente complementarlo, porque trabajamos con determinación y porque es de justicia para los enfermos de cáncer y sus familias. Este ha sido el compromiso desde el primer día. Y yo no me escondo, ¿sabe lo que hice el viernes? Supongo que como lo saben todos, también lo sabrá, me reuní con todas las asociaciones de pacientes para recoger todo lo que pensaban y lo que sentían y exponer las posibilidades que había.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Manuela García i Romero):

Nosotros afrontamos la adversidad de cara y con más trabajo, ¿cómo la afrontan ustedes? Ustedes no quieren que hablemos de lo importante, no quieren que hablemos de lo que mejora la vida de los ciudadanos...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Gracias, Sra. García, se ha acabado el tiempo.

(Alguns aplaudiments i algunes exclamacions)

Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 17736/25, presentada per la diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a gravacions.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17736/25, que formula Pilar Costa, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Sr. Mateo, el dimarts passat la portaveu Cañadas va dir que a reunions on vostè hi era i ella també varen negociar

que determinats terrenys, per exemple àrees de transició que són rústiques, passassin a poder urbanitzar-se. A aquelles reunions secretes, en les quals vostè va participar, sembla també que varen pactar on es podia construir -i ara vostès diuen que no compleixen-, estic parlant de la Llei de projectes estratègics, i que la portaveu de VOX va dir literalment en aquest ple: *"está claro que a las reuniones privadas con el PP habrá que ir con una grabadora para que quede constancia de todo lo que se dice y de todo lo que se acuerda, y va a ser urgente que el Sr. Mateo, que estuvo presente con todo su equipo, va a tener que comparecer en pleno"*.

Ens pot explicar, Sr. Mateo, què va pactar vostè en nom del Govern amb VOX i què és el que ara no està complint?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputadas, muy buenos días a todos. Mire, Sra. Costa, de nuevo insisten ustedes en su ejercicio semanal de demagogia y oportunismo para seguir enredando. Nosotros vamos a seguir trabajando con responsabilidad para dar respuesta al problema de la vivienda. Y por supuesto que no, nunca he grabado las reuniones en que participo. No sé usted, pero yo no, se lo puedo asegurar.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Mateo, la demagògia la que farà vostè, perquè l'han acusat a vostè de ser a aquestes reunions obscures...

(Alguns aplaudiments)

... on sembla ser que es podia gravar alguna cosa.

El seu problema, Sr. Mateo, és que vostès menteixen i enganyen tothom. Amb l'esquerra varen pactar no derogar la Llei de memòria, i ara la deroguen. Un engany. Amb VOX pacten que la Llei de projectes estratègics no només s'aplicarà a Palma sinó a tots els municipis amb més de 20.000 habitants, etc., en una espècie de repartiment del botí amb interessos privats, sembla que obscurs, i que ara no poden explicar.

Miri, Sr. Mateo, el 14 d'abril, qui varen sortir a una roda de premsa a la seva conselleria, va ser vostè i la portaveu del grup VOX. Em pot explicar què varen pactar? Perquè vostè va sortir

dient que es pactava a canvi dels pressuposts. Aquest botí territorial era a canvi dels pressuposts. Ara vostès ja tenen pressuposts i sembla ser que, una vegada més, enganyen els seus socis. Però bé, això és el seu problema.

Miri, el seu grau de mentida arriba a tal punt que el dimarts passat la Sra. Presidenta -i tenc aquí literalment el *Diari de Sessions*- va dir a la Sra. Cañadas: "nosaltres aplicam la llei i el mínim seria que vostè vengués aquí coneixent la llei, perquè la llei dóna la possibilitat als municipis de més de 20.000 habitants a recórrer a les àrees de transició, però han d'haver esgotat els sòls urbans urbanitzables". Mentida, Sra. Prohens. No sap la presidenta que vostès varen pactar una esmena on ara es pot urbanitzar sense haver esgotat...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... els sòls urbans i urbanitzables? Miri l'article 11 en relació amb l'article 13.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Qui és aquí la ignorant, Sra. Presidenta?

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Mateo, tiene la palabra.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Gracias, Sr. Presidente. Mire, Sra. Costa, no voy a entrar en su juego y lo voy a explicar las veces que haga falta, porque es una cosa muy sencilla. Mire, simplemente, el Govern elaboró un decreto ley que planteaba una serie de medidas que nosotros considerábamos necesarias para afrontar el problema de la vivienda, un decreto ley para desbloquear y agilizar suelos urbanos y urbanizables en Palma.

A partir de ahí, el Grupo VOX plantea una serie de propuestas. Se negocia y se llega a un acuerdo. El acuerdo lo anunciamos la portavoz del Grupo VOX y este conseller; VOX presenta una serie de enmiendas y luego se vota la ley; se aprueba en este Parlamento y se publica; entra en vigor, y no hay ningún otro compromiso por parte del Govern. La ley reconoce lo que se acordó e incluye extender la figura de los PRE a otros municipios, aquellos de más de 10.000 habitantes, en suelos urbanos y urbanizables, y la posibilidad de que los municipios de más de 20.000 habitantes decidan, mediante acuerdo del Pleno, si extienden esa medida a sus áreas de transición en su municipio.

No hay nada más allá. Les recuerdo, por cierto, que la Ley del 2008 del Govern del *pacte* permitía construir en áreas de

transició de creixement, sin distinción entre municipios. Se lo digo...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... por si acaso alguna vez ustedes quieren ser coherentes entre lo que hacen cuando gobiernan y lo que dicen en la oposición. De momento, coherencia cero.

En este caso, le repito, lo acordado entre el Partido Popular y VOX es la Ley 4/2025, publicada en el BOIB, y ahí está lo acordado.

Pero, bueno, Sra. Costa, es que usted me lo pone muy fácil. Es muy fácil, ya sabe, piensa el ladrón que todos son de su condición; que sea precisamente usted, compañera de partido de los Ábalos, Koldo, Cerdán y compañía, quien venga a hablarnos de grabaciones, tiene su gracia, tiene su gracia...,

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

... si acaso cuéntenos usted algo de la trama de que hacían negocios aquí, en Balears, aquí. Y gracias a esa afición de sus compañeros de partido, sabemos lo que son las chistorras, los soles y las lechugas, y seguro que faltan grabaciones, nos faltan por conocer algunos de sus grandes éxitos...

(Remor de veus)

Sra. Costa, en definitiva, cada cual a lo que mejor sabe hacer, ustedes a grabar, a insultar y a enredar, nosotros a gestionar.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.11) Pregunta RGE núm. 17872/25, presentada, en substitució de la RGE núm. 17737/25, per la diputada Sra. Mercedes Garrido i Rodríguez, relativa a negociació amb els treballadors d'IB3.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17872/25, que formula Mercedes Garrido, del Grupo Socialista. Tiene la palabra.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia, senyors i senyores diputats. Avui matí, l'únic partit d'aquest país, condemnat per corrupció per pagar la seva seu a Madrid i la seva seu a Palma amb doblers negres, ve i ens dóna lliçons. Moltes gràcies, senyors del Partit Popular...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sra. Cabrer, la setmana passada vàrem assistir a una comissió de control...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

... molt reveladora, el Sr. Codony ens va mostrar quines són les seves arts negociadores. Ara, ens agradaria saber si vostè comparteix o no aquest tarannà negociador del Sr. Codony.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, tiene la palabra.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIÓ PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. A mi em consta la feina que fa el director d'IB3 en el procés d'integració dels treballadors, ben igual que la fa la Direcció de Funció Pública de la conselleria de la qual ara mateix som titular.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Garrido, té la paraula.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Això supòs que vol dir que les comparteix. Miri, el dia del Dijous Bo, els treballadors d'IB3 es varen concentrar a Inca, vestits de negre, en silenci i de manera molt respectuosa. Malgrat això, el Sr. Codony se'n va anar cap a ells i els va coaccionar i amenaçar, coaccions i amenaces ratificades dijous passat a la Comissió de control d'IB3. I li diré literalment: el Sr. Codony els va dir: "Els vaig anar a dir unes paraules senzilles, teniu una negociació en marxa que està a punt de tancar-se. No la cagueu... perquè està a punt", li va faltar dir la "u", "no la cagueu" volia dir.

I abundant en aquesta ratificació de les amenaces, el Sr. Codony va dir: "No vaig anar a amenaçar ningú. L'únic que els vaig dir va ser: pensau el que feis, perquè no faceu això, que no us beneficia". Fer això era concentrar-se en silenci, vestits de negre, amb pancartes, davant la presidenta mentre inaugurava el Dijous Bo...

(Alguns aplaudiments)

I després ens va dir que això no eren amenaces, que això era diàleg. Si així dialoga el Sr. Codony, estam arreglats.

Un dia abans, els treballadors varen rebre un correu que els prohibia fer-se fotos a les instal·lacions d'IB3, perquè no vol que surtin aquestes fotos, Sra. Consellera, són aquestes fotos que li molesten. Si vostès no volen que es vagin, nosaltres farem que es vagin, els molesten aquestes fotos.

(Alguns aplaudiments)

El Sr. Codony no únicament amenaça, el Sr. Codony s'ha convertit en un censor de la feina que fa el Comitè d'Empresa. El que ha fet el Sr. Codony, directament, és un clar abús de poder, va en contra de la llibertat sindical i, sobretot, va en contra del dret de vaga i manifestació...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Vostè, com a consellera de Treball, ara mateix hauria de censurar les paraules del Sr. Codony, la seva feina és defensar els treballadors, no defensar els abusadors de pati del col·legi.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Cabrer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

Moltes gràcies, Sr. President. Miri, Sra. Garrido, els encanta el renou, li agrada fer renou dins aquesta cambra quan té la paraula i també quan no la té...

(Remor de veus i algunes rialles)

..., i li agrada fer renou fora d'aquesta cambra quan la deixen. I jo no la deixaré, i no la deixaré per un motiu: perquè aquest renou no interessa ni als ciutadans de les Illes Balears ni, sobretot, als treballadors que ara mateix fan el procés d'integració, un procés que jo ja no sé si a vostè li interessa que vagi bé o que fracassi.

(Remor de veus)

Perquè li vull dir una cosa que jo m'he trobat, vostès varen pactar el procés d'internalització i ho varen fer com sempre fan i han dut, i jo m'he trobat totes les relacions laborals d'aquesta comunitat autònoma i dels treballadors, *abanderando la bandera y del brindis al sol de los derechos de los trabajadores*, però un zero en gestió de tècnica laboral i de relacions laborals... i han deixat *pufos*,...

(Alguns aplaudiments)

... *pufos* en el dret de les escoles, que varem haver d'arreglar nosaltres; *pufos* en el Servei de Cures a Domicili, que varem haver d'arreglar nosaltres; *pufos*, en el Servei de la Fundació d'ajudes a la dependència, que fa poc hem tornat arreglar nosaltres...

(Remor de veus)

...; *pufos* en el TIB. I bé,...

(Remor de veus)

... ja no en parlem del *pufu* en què van deixar...

EL SR. PRESIDENT:

Silencio, por favor.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL, FUNCIO PÚBLICA I DIÀLEG SOCIAL (Catalina Teresa Cabrer i González):

... la situació salarial dels funcionaris de les Illes Balears, amb els salaris congelats, que nosaltres hem hagut d'arreglar una altra vegada amb un pacte, per unanimitat amb tots els sindicats,...

(Alguns aplaudiments)

... de descongelació salarial i de reconèixer la indemnització per residència.

Per tant, li dic: nosaltres no fem renou, fem feina. Ahir, divendres, em vaig reunir amb el comitè d'empresa i amb la Direcció General de Funció Pública. Ara mateix, el Sr. Codony es troba reunit amb el comitè d'empresa, avançant en el procés d'integració. I avui horabaixa jo em veuré amb el director d'IB3 per avançar, continuar, tancant els *flecós* i avançar.

Nosaltres fem feina, vostès renou i deixen *pufos*.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.12) Pregunta RGE núm. 17739/25, presentada pel diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a model de negociació i consens.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17739/25, que formula Marc Pons, del Grup Socialista, tiene la palabra.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. El Sr. Vicepresident, la setmana passada va comparèixer obligat a aquest parlament per donar explicacions dels pactes i de la situació dels pressuposts, d'allò ens van quedar clares dues coses: la primera, que ha

necessitat un mes per enregistrar en aquest parlament el que es fa en un dia, que és el sostre de despesa, el que ja ens demostra la inseguretat i la incertesa en què es troba el Govern entorn de l'aprovació dels pressuposts. La segona, és que quan més s'explica respecte de la resta dels grups parlamentaris, més dificultats té vostè per trobar acords. Ho vam veure amb els seus socis prioritaris: demanen gravadora damunt la taula perquè ja no es fien de vostès a l'hora d'arribar a cap acord.

Ho vam veure amb la resta de forces polítiques de l'esquerra, especialment els companys de MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca, que li recordaven que li varen treure a vostè les castanyes del foc amb la llei omnibus i que resulta que ara, en aquests moments, els ha traït, en el moment en què no ha volgut aprovar la llei, o ha volgut derogar la Llei de memòria democràtica. I nosaltres, que vam davallar el llistó i li vam dir: home, almenys aprovin allò que la presidenta Prohens es va comprometre en el debat de la comunitat...

(Alguns aplaudiments)

... impost ITS, impost als *rent a cars*, el cànon de sanejament. I vostè va tancar directament la porta. I en quina situació es troba ara, Sr. Vicepresident? La feina de la qual presumeixen tant que fa on els ha dut? Està segur que podrà aprovar el sostre de despesa? Perquè seva és la responsabilitat.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Pons, per la seva pregunta. Miri, som un govern en minoria i, per tant, des del inici de la legislatura, hem negociat llei a llei, iniciativa a iniciativa. I aquest model ens ha permès aprovar pràcticament totes les iniciatives, totes les normes que hem dut en aquest parlament: dos sostres de despesa, dos pressuposts, la llei que va permetre eliminar l'impost de successions i donacions, que ara el Sr. Pou ens confirma que el Partit Socialista vol tornar a implantar a les Illes Balears, la primera llei de simplificació administrativa, la primera llei de conciliació, una llei d'emergència habitacional, una llei del sol, etc.; una reforma en matèria d'habitatge, el Decret llei de mesures de contenció turística o un decret llei de serveis socials que ens va permetre, la setmana passada, per unanimitat, arreglar un problema històric.

Humilment crec, Sr. Pons, que si alguna cosa no se'ns pot dir, és que no hem negociat les lleis. Els resultats són evidents. Se'ns va votar per canviar les polítiques fracassades l'esquerra, les seves polítiques fracassades, i això és el que hem fet. I sí, ara estam immersos en la negociació per aprovar un sostre de despesa per a 2026, que suposaria un increment de 361 milions d'euros respecte del sostre d'enguany, quasi 1.000 milions d'euros més d'ençà que vàrem arribar en aquest govern. L'únic

que exigim, Sr. Pons, són dues coses: una, negociar amb mesures econòmiques i dues, de res no serveix aprovar el sostre de despesa, si no podem aprovar després els pressuposts. Aquestes són les condicions i així continuem negociant fins al final.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

La setmana passada vostè deia: "posam els comptador a zero, s'ha registrat el sostre de despesa i queden dues setmanes de negociació". Molt bé, ja n'ha passat una. Ens pot dir què ha fet, aquesta setmana?

(Alguns aplaudiments)

Ha telefonat als portaveus?, ha fet arribar una proposta?, ha intentat apropar-se a algun grup parlamentari per veure si és possible algun tipus de negociació? No. Ha passat una setmana i no ha fet res. I en aquesta propera setmana, què farà?

El sentíem divendres passat a la roda de premsa de la Junta de Portaveus: "farem el darrer esforç", ens deia. Però si no hem fet ni el primer, Sr. Costa, si no hem fet ni el primer esforç ...

(Alguns aplaudiments)

... si no ha estat capaç tan sols de moure's un mil·límetre en la negociació, si ha tancat qualsevol porta que li ha obert qualsevol dels grups parlamentaris, si no té cap intenció vostè d'arribar a cap acord aquí, o feim el que vostè i no entén què és una negociació.

Miri, alguns d'aquí van negociar durant anys quan governaven ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. PONS I PONS:

... eren hores de feina, de negociació i varen aprovar els pressuposts cada vegada, cada any, en temps i forma, cosa que vostès no poden dir i pel camí que duen, aquests tampoc no els aprovaran.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Sr. Costa, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Gràcies, president. Miri, Sr. Pons, el Sr. Negueruela va dir en roda de premsa que no demanarien exigències impossibles per acordar l'aprovació del sostre de despesa. Els animam a seguir en aquesta senda perquè des del primer moment hem deixat ben clar que tenim línies vermelles. Sí, com, per exemple, el respecte total i absolut a la propietat privada i el respecte al diàleg social -diàleg social, Sr. Pons. I no travessarem les nostres línies vermelles si ens ho demana VOX, però tampoc no les travessarem si ens ho demanen vostès. No ho hem fet durant tota la legislatura i evidentment no ho farem tampoc ara, perquè el respecte als nostres principis i valors és fonamental. Les condicions per negociar el sostre de despesa sempre han estat les mateixes: negociar mesures econòmiques i no altres mesures, i dos, negociar el sostre de despesa i els pressuposts per a 2026.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. VICEPRESIDENT PRIMER I CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Antoni Costa i Costa):

Encara tenim temps, Sr. Pons. Arribarem a un acord?, no ho sé, depèn de vostès.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.13) Pregunta RGE núm. 17727/25, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez Farré, del Grup Parlamentari VOX, relativa a ordre europea d'investigar la pesca recreativa.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17727/25, que formula Sergio Rodríguez, del Grupo VOX. Tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, el otro día una noticia que yo creo que es importante, pero que pasó un poco sin pena ni gloria, es que Europa ordena -estamos acostumbrados-, Europa ordena medir el impacto de la pesca recreativa que afecta a más de 50.000 ciudadanos de estas islas. Encuestas a pie de playa de los pescadores -ahora vamos a crear una gestapillo pesquera- y en qué medida contribuyen a mermar la población de determinadas especies, cuál es el perfil de los pescadores de Baleares y qué rutina practican. Yo supongo que también quieren saber cuántos cafés se toman o cuántas veces van al baño.

No podemos seguir permitiendo esta injerencia constante de Europa en nuestra vida privada, pero a mí me gustaría saber cuál es la opinión del Gobierno del que usted forma parte.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Simonet, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I MEDI NATURAL (Joan Simonet i Pons):

Sí, muchas gracias, Sr. Rodríguez, per la pregunta. Bé, inicialment això surt un reglament de control de la Unió Europea ja de 2009 i que el 2023 es va fer una modificació investigada pel comissari Sinkevicius, de nefasto recuerdo per als pescadors professionals de la Mediterrània, com a mínim.

Realment, jo crec que la notícia s'ha exagerat un poc, pel que nosaltres sabem en aquests moments, ja que la modificació que ens afecta diu el que hem de complir a Espanya. Diu que els pescadors recreatius disposaran d'un sistema electrònic de registre i notificació de captures. Això és el que ens diu el Reglament. Nosaltres pensam que tampoc això no serà excessivament greu per a les Illes Balears ni molt problemàtic perquè a Balears ja fa molts d'anys que tenim un sistema que s'aplica a les reserves marines, que realment és el 30% de les aigües interiors i no genera cap problema per fer aquest seguiment.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. Presidente. Nosotros no podemos compartir este intento de criminalizar al que va a buscar cuatro serranos, cuatro *esparralls* y cuatro *donzelles* para hacerse un arroz. Pero es que estamos en este plan, es decir, nos quieren controlar, el euro electrónico, ... Es que la injerencia de la *fuhrer* von der Leyen en la vida de los ciudadanos llega a niveles estratosféricos.

(Remor de veus)

Pero a mí me gustaría recordarle -porque las matemáticas, a pesar de que a la izquierda no les gustan, pero las matemáticas son las que son- que en estos momentos quien gobierna en Europa, porque parece ser que nosotros no formáramos partes, quien gobierna en Europa son ustedes con el Partido Socialista y con un supuesto grupo de centro. Bueno, el Parlamento Europeo, la mayoría se podría conformar perfectamente con ustedes, el Partido Popular Europeo, los Patriots, que es nuestro partido, los conservadores de Meloni y los patriotas identitarios, suman 380, más de la mayoría absoluta. ¿Por qué no empezamos a cambiar las políticas y dejamos de culpar a Europa de "Europa no se pone las zonas de bajas emisiones", "Europa nos impone el Pacto Verde", no, no

es Europa, no es un ente. Son ustedes que nos imponen estas medidas y tienen ustedes una alternativa. Yo les animo a que se acojan ustedes a esta alternativa, que acabemos con estas imposiciones de Europa, que acabemos con esta persecución de Europa a nuestro sector primario, a nuestra industria y a nuestros autónomos.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Y en su mano, Sr. Conseller, en la de su partido, está hacerlo.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Simonet, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ (Joan Simonet i Pons):

Bé, Sr. Rodríguez, si el Partit un dia decideix que pugui anar d'eurodiputat, tal vegada podré intervenir en això. De moment estic on estic.

(Alguns aplaudiments)

Tampoc no tenc té cap aspiració de ser comissari europeu. Però vaja, entenc el que vostè diu. I també li diré que a la darrera resolució del Parlament Europeu contra els pressuposts de la Unió Europea que estan presentant per temes d'agricultura i pesca, vostès s'abstingueren, no votaren en contra. Però vaja, vaig un poc al detall de la pregunta. També dir-li respecte de la pesca recreativa, després vostè m'ha va sortir per una altra banda, que en principi només afectarà les espècies que tenguin mesures de conservació, la tonyina vermella, el peix espasa, el marvin, l'albacora, el bessuc i el lluç. ... no, la tonyina, perdoni, la tonyina vermella o l'*atún rojo*.

Les quatre primeres espècies tenen quotes mínimes i que a Espanya des de 2005 ja s'havien de declarar. Nosaltres pensam que això a través del Comitè de cogestió de pesca recreativa, farem feina plegats perquè això pugui anar bé i no tenir més problemes, perquè al final ni els serrans, ni les vaques, ni tot això tenen cap obligació fora de les reserves marines.

Jo també només li he de dir una cosa, jo som caçadors de filats de fa molts d'anys. I fa molts d'anys que el consell insular -i encara m'obliga- a anar amb un full on he d'apuntar quan baix del coll el nombre de tords que caç el matí i horabaixa. I això tampoc no ho han canviat. Per tant, crec que no generarà més problemes a les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.14) Pregunta RGE núm. 17738/25, formulada per la diputada Sra. Amanda Fernández i Rubí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a servei d'acompanyants de transport escolar.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17738/25, que formula Amanda Fernández, del Grupo Socialista. *Té la paraula.*

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Gràcies, Sr. Le Senne, bon dia diputats, diputades. Sr. Vera, el mes de setembre, però també l'any passat, li vaig traslladar una preocupació i és que, diàriament, moltes de les rutes del transport escolar van els infants i els joves sense acompanyant, sense una supervisió d'un adult, només amb el conductor. I això du moltes complicacions: alumnes que no baixen a la parada que els toca, alumnes que queden a la parada, desperfectes en els busos, conflictes i bregues entre alumnes.

De fet, a la pregunta que vostè em va respondre m'ha donat les dades que durant el curs passat, només a Mallorca, 13.639 viatges es varen fer sense acompanyament de l'adult; 13.639 vegades infants i joves varen anar sense supervisió.

Que ha fet la conselleria? Ha obert un expedient a aquesta empresa? Quines sancions li ha posat a aquesta empresa?

Però això el que ha fet, en lloc de millorar aquest curs, ha estat empitjorar. Sap vostè, Sr. Vera, que els acompanyants duen des de l'inici de curs, molts d'ells sense cobrar o cobrant malament, i que ja han posat més de 15 denúncies per impagament? Ho sap això? Què ha fet la conselleria? Li ho torn demanar: ha obert un expedient a l'empresa per impagament? Perquè el darrer responsable és la conselleria, el darrer responsable és vostè.

(Alguns aplaudiments)

Però, li diré el que ha fet la conselleria. La conselleria ha rebut cridades d'acompanyants que, per cert, alguns dels quals avui ens acompanyen, dient que l'empresa no contesta i que estan sense cobrar. I qui pot viure sense cobrar, Sr. Vera? Idò la resposta ha estat que la seva cap ha telefonat als representants dels acompanyants i els ha dit que deixin de telefonar, que ells no són un servei de salut mental, que ells no són psicòlegs i que no han d'aguantar que els comptin els seus problemes.

Això és la solució que posa la seva conselleria a un problema tan greu com aquest? Creu, Sr. Vera,...

(Alguns aplaudiments)

... que ha millorat el servei d'acompanyament des del setembre?

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, president. Sí, Sra. Diputada, el servei d'acompanyament de transport escolar ha millorat des de dia 23 de setembre i, evidentment, li vull dir, evidentment, vostè fa el mateix que han fet amb la Sra. Cabrer, em parla de *pufos*, però dels seus *pufos*, els que vostès deixaren amb el seu contracte.

Per tant, nosaltres sí que solucionarem les mancances que tenen els treballadors d'aquesta empresa, però no s'oblidin que són una licitació que ha fet la Conselleria d'Educació i que va fer vostè, precisament, quan era la responsable de transport escolar. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Fernández, té la paraula.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

Sr. Vera, tercer any que gestiona la Conselleria d'Educació i vostè amb ells davant la seva solució és retreure coses passades, però ells demà han de dinar, Sr. Vera, ells demà han de viure...

(Alguns aplaudiments)

I aquestes són les respostes que vostès donen, una completa vergonya!

Però jo li dic qualche cosa més, sé que és difícil resoldre aquesta solució, ho sé, perquè les condicions laborals són molt precàries. Per tant, li dic: primer, exigeixi a l'empresa que compleixi i pagui. I, segon, s'assegui amb els representants i posin en marxa un conveni específic per a aquest lloc de treball, com ja han fet altres...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. FERNÁNDEZ I RUBÍ:

... comunitats autònomes. Si ho fan, estarem al seu costat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITATS
(Antoni Vera i Alemany):

Gràcies, president. Senyors diputats, saben per què de sobta la Sra. Fernández li revé el transport escolar després de dos anys de legislatura? Idò, perquè fins fa uns mesos funcionava

amb el contracte que ella va licitar com a directora general, i tot el que passava era més culpa seva que meva...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I ara, i ara es pensa que la cosa ja no va amb ella, troba que és un bon moment per enfangar en aquest tema i típic de qui culpa de la seva derrota electoral a la dreta, molt típic, Sra. Fernández.

Sra. Fernández, sap què hi ha? Sí que hi ha un problema amb els acompanyants, és clar que sí, però un pic més això és culpa del "sanxisme", les empreses contractistes es veuen amb feines per trobar acompanyant. Sap per què? Idò, perquè tenen un conveni amb unes condicions nefastes.

On la ministra comunista per defensar els treballadors? No eren vostès el Govern més progressista de la història? Desgraciadament, *queda gobierno de corrupción para rato*, Yolanda Díaz dixit.

(Remor de veus)

Però, és que li diré més: les incidències en el transport escolar vénen d'enrera, el problema és que a vostès no els demanam res perquè ningú no esperava res de la conselleria del Sr. March i de la Sra. Fernández, una conselleria tancada amb clau, amb polítics de moqueta, la ganduleria per bandera i la negligència com a senyal d'identitat, si no recordi com varen deixar els centres que caien i penjaven.

En canvi, ara nosaltres, les famílies, els equips directius i els sindicats ens fan les reivindicacions constants, perquè saben que ara sí tenen les portes obertes de la conselleria, ara sí posam fil a l'agulla als seus problemes i ara si tenen una conselleria amb ganes, amb projecte i sobretot, Sra. Fernández, amb il·lusió.

Sra. Fernández, *del búnquer se sale*, les Illes Balears ja ho varen fer el 2023, ara li toca a vostè.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 17225/25, presentada pel diputat Sr. Llorenç Córdoba i Marí, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a residència i centre de dia a Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17225, que formula Llorenç Córdoba, del Grupo Mixto, tiene la palabra.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Gràcies, president, bon dia, presidenta. Fa gairebé un any que les residències i centres de dia a Formentera passen per una situació molt complicada, no és un problema puntual ni un mal entès, és un cúmul de fallades que s'han repetit i que han generat molta preocupació a les famílies, els treballadors i a tota la ciutadania. I vull deixar clar des del principi que sé

perfectament que les competències de gestió directa de la residència i de centre de dia són del consell insular, no del Govern, ho tenc molt clar. Però també és cert que quan un servei essencial falla durant tant de temps, tota la ciutadania mira cap amunt i cerca ajuda, cerca supervisió i cerca solucions.

En aquest temps, un any, a la residència de Formentera hem vist baixes de personal que no es cobreixen, torns impossibles, un clima laboral tens i fins i tot que les treballadores hagin de recórrer al sindicat d'UGT una i una altra vegada per defensar els seus drets i denunciar situacions que no haurien d'existir. Algunes assumeixen tasques que no els corresponen, com administrar medicació als residents. Això és molt delicat, no només càrrega pressió sobre el personal, sinó que és una responsabilitat que legalment requereix titulació específica.

També s'han denunciat pràctiques com aixecar persones majors dependents a les sis del matí, per dutxar-les, simplement perquè no hi ha prou mans per arribar a tot. Aquestes coses xoquen amb el model d'atenció centrada en la persona i provoquen un patiment que és innecessari.

I després, hi ha tot allò que ha detectat la Inspecció de Treball: portes d'emergència tancades en clau que no es podien obrir, extintors caducats o sense revisió adequada, mancances importants en seguretat, prevenció i organització.

Presidenta, si això passa en un centre qualsevol ja és greu, però si passa a una residència de gent gran i dependent, és molt més que greu.

A tot això s'hi afegeix que amb més d'un any ja hem tengut tres directors diferents, tres, el millor indicador que el centre no té estabilitat ni rumb clar. I el que més preocupa la gent és que en tota aquesta situació ni la consellera responsable, ni el president del consell insular no han sortit a donar explicacions públiques. Cap compareixença que (...), cap explicació seriosa, la ciutadania veu silenci i immobilitat. I això fa molt de mal.

I és per això que li faig aquesta pregunta: presidenta, quines mesures adoptarà el Govern per garantir que la residència i el centre de dia a Formentera compleixin la normativa i els requeriments de seguretat i qualitat assenyalats per la Inspecció de Treball?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Córdoba, per la seva pregunta sobre un tema que entenem i que compartim, que preocupa els formenterencs, especialment les famílies dels usuaris i que, evidentment, des del primer moment, ha tengut també tota l'atenció per part d'aquest govern.

Com bé sap, i vostè ho deia a la seva pregunta, tant la gestió com la inspecció de la residència i del centre de dia de Formentera és competència del Consell de Formentera. Però, des del Govern ens varem posar en contacte des del primer moment amb la seva consellera insular de Benestar Social per tractar aquesta qüestió.

Des de la Conselleria de Famílies, Benestar Social i Atenció a la Dependència del Govern i des de la mateixa Fundació d'Atenció a la Dependència ens varem posar a disposició del Consell de Formentera, dins el marc de plena col·laboració institucional, amb l'objectiu de garantir en tot moment una atenció de qualitat als usuaris de la residència.

De fet, el que li puc dir és que els tècnics de la Fundació d'atenció a la dependència es varen traslladar a Formentera per analitzar i assessorar tant en el funcionament de la residència com en estratègies per cobrir les places laborals que havien quedat vacants, i en la millora de les condicions laborals, perquè, segons el que es va detectar, l'arrel del problema era una sèrie de baixes que s'havien produït de manera simultània dins els serveis per diferents causes.

Em consta que el Consell de Formentera ha estat fent feina per cobrir totes aquestes baixes i, segons la darrera informació de què disposam al Govern, totes les baixes estarien ara ja en aquests moments cobertes. Per tant, el que farem des del Govern és seguir fent feina, com dic, des de la màxima col·laboració institucional amb el consell, per garantir sempre el nostre principal objectiu, que és la millor atenció a les persones usuàries tant del centre de dia com de la residència de Formentera.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Córdoba, tiene la palabra.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

Sí, gràcies, president. Gràcies, presidenta, veig que el conseller, a part de ser inoperant, és una mica mentider. Les places s'han cobert amb gent del centre de dia cap a la residència, i ara és el centre de dia que no té places. Simplement, necessitam que el Govern hi sigui ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. CÓRDOBA I MARÍ:

... que no deixi Formentera tota sola davant una situació que, clarament, el consell no ha sabut gestionar i que quan falla el gestor ha de funcionar la supervisió.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Córdoba. Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sí, gràcies, Sr. Córdoba, una vegada més per aquesta reivindicació i també li puc assegurar que el Govern hi serà, que el Govern estarà devora el Consell de Formentera, dins tot el que estigui en les nostres mans per ajudar, per assessorar, per col·laborar, perquè, com dic, el nostre objectiu, com el seu, són la millora de les condicions laborals i la millora, sobretot, de les condicions dels usuaris i també la tranquil·litat de les seves famílies. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.16) Pregunta RGE núm. 17725/25, presentada pel diputat Sr. Lluís Enric Apesteguia i Ripoll, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a confiança del Parlament.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17725/25, que formula Lluís Enric Apesteguia, del Grup MÉS per Mallorca. *Té la paraula.*

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Gràcies, Sr. Le Senne. Bon dia, Sra. Presidenta. La setmana passada vàrem viure una d'aquelles jornades parlamentàries no gaire edificant, una jornada d'inspiració madrilenya, tant en el fons com en les formes. Vostè va començar la sessió amb VOX com a soci preferent, i amb el PSOE oferint-li un pacte per aprovar el sostre de despesa; i va acabar la sessió amb VOX dient-los que no eren de fiar i que volien gravadores a les seves reunions i, pràcticament, anunciant eleccions anticipades.

Allò que vàrem poder comprovar, més enllà de les pujades del to pròpies del fragor de la batalla, és que vostè no té una majoria parlamentària per aprovar els pressuposts. I per això li deman, Sra. Presidenta: vostè creu que continua tenint el suport d'aquest parlament? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sr. Apesteguia, el que crec que des de l'inici d'aquesta legislatura presidesc un govern en solitari i un govern en minoria, per voluntat pròpia, que compta amb el suport majoritari de la cambra, però que per aprovar qualsevol cosa en aquest parlament, ha de negociar i ha d'arribar a acords. I això hem fet.

Jo li ho deia la setmana passada, només el darrer mig any, hem aprovat uns segons pressuposts del canvi a les Illes

Balears, hem aprovat 5 lleis, s'han admès a tràmit 3 lleis, una seva, per cert, avui se n'admetrà una altra i s'han convalidat 3 decrets llei, el darrer amb el seu suport, cosa que li agraesc. I així pensam seguir governant sense aturar-nos ni un minut, gestionant, complint amb el full de ruta del nostre programa de govern, negociant amb iniciativa a iniciativa i gestionant i governat per a la gent aquí.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Apesteguia, té la paraula.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Miri, presidenta, vostè recorda bastant que el president Sánchez no ha aprovat cap pressuposts aquesta legislatura; en aquest parlament hi ha un bon grapat de docents i allò que deim a un alumne que suspèn, però que ens diu "n'hi ha que han tret pitjor nota", és que no s'han d'assemblar als pitjors, sinó que han d'intentar assemblar-se als millors. I el fet és que pareix que vostès no aprovaran el sostre de despesa, pareix que vostès no aprovaran els pressuposts de 2026, pareix que vostè no té la majoria suficient per aprovar la seva proposta d'increment de l'ITS, la seva proposta de modificació del cànon de l'aigua, la seva modificació, la seva creació d'un impost als cotxes de lloguer, i així un llarg etcètera, Sra. Presidenta-

Per això jo li deman, i crec que no és una pregunta qualsevol: vostè creu que continua tenint la confiança d'aquest parlament?, perquè qui per ventura tremola davant la possibilitat d'unes noves eleccions, siguin ara o siguin d'aquí un any, és vostè, Sra. Presidenta, perquè sap que el seu potencial soci, el que vostè va elegir, al qual vostè ha fiat en el fons la governabilitat d'aquesta terra, mira la cadira del Sr. Vera amb molt de desig. I jo li dic, Sra. President, qui no tremola amb unes eleccions, som nosaltres perquè ens assegurarem que en aquesta cadira no hi seguim ni vostès ni ells.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. Apesteguia. Després que aquesta -no sé què ha estat- reafirmació de com autoritat en aquest parlament personal seva, jo respecte de la seva situació interna, el que li demanaria és si vostè té la confiança del seu partit per fer aquestes afirmacions.

(Alguns aplaudiments)

Si manté la confiança quan, fa cinc mesos, vostè va convocar una assemblea per sortir de Sumar, i li diuen que no. Si manté la confiança quan acorden la seva dissolució amb Sumar, i les joventuts del seu partit li diuen que no. Si manté la confiança quan fins i tot li ha sortit una escissió amb persones provinents del seu partit. Si manté la confiança quan defensa prohibir vendre a cases a estrangers i després té persones en el seu partit que venen les cases a estrangers. Si manté la confiança quan van en contra del turisme, però els seus alts càrrecs tot d'una que deixen de ser alts càrrecs el primer que fan és cercar feina dins el sector turístic. Si manté la confiança quan li ha renunciat al seu portaveu al Consell i la seva portaveu a Cort. Si manté la confiança quan aquí ens acusa de racistes i xenòfobs, quan deim que estam en el límit de l'acollida de menors migrants i després són els batles del seu partit que diuen que no pensen cedir espais per a l'acollida de menors migrants als seus pobles.

(Exclamacions diverses)

Si, Sr. Apesteguia, vostè encara manté la confiança dels seus, és la primera pregunta que hauria de dir abans d'amagar amb aquest *alarde* ...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Em sap greu, però és que vostè aquí fa un discurs, i els seus fan el contrari. No m'estranya que hagi de convocar una assemblea per tornar a cercar la coherència, ...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

S'ha acabat el temps, Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

Muchas gracias.

I.17) Pregunta RGE núm. 17726/25, presentada per la diputada Sra. Manuela Cañadas Pinilla, del Grup Parlamentari VOX, relativa a suport necessari per aprovar iniciatives.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17726/25, que formula Manuela Cañadas del Grupo VOX. Tiene la palabra.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Gracias, presidente. Está claro que a río revuelto, ganancia de pescadores. Buenos días, Sra. Prohens. ¿Considera que tiene los apoyos necesarios para aprobar las iniciativas de su gobierno de aquí a final de legislatura?

Se lo pregunto porque, vista la actitud del último pleno y las intervenciones que se hicieron por parte de sus miembros de

gobierno y grupo parlamentario, la imagen que se ha trasladado a los ciudadanos es de debilidad y, a pesar de escucharles decir que somos sus socios naturales y prioritarios, por sus actos, tono y declaraciones, no parece que sea así. Y les recuerdo que su gobierno ha sido posible gracias a nuestro apoyo, como usted muchas veces reconocen gracias a VOX, pero somos oposición y, como tal, nuestro deber es hacer control a su gobierno y pedir que los acuerdos firmados y las leyes o los decretos que han salido adelante con nuestro voto y con nuestro apoyo se cumplan, y nuestra responsabilidad es hacer cumplir lo que ustedes prometen.

Por eso, como grupo parlamentario y como partido, la sensación es que si no es con nosotros, su gobierno no avanza y si nos sigue tratando como si tuvieran mayoría absoluta y fuéramos su enemigo, nuestro apoyo no es posible porque ustedes así lo quieren. Como ciudadana, como portavoz del grupo parlamentario y como votante de VOX, me gustaría que se respetara cada uno de nuestros votos, cada acuerdo asumido y cada palabra dada, y se dejarán de ataques gratuitos para hundir al adversario, que es quien los mantiene en el Gobierno, y que no somos nosotros su adversario, sino la otra bancada.

Por eso le reitero la pregunta: ¿considera que tienen los apoyos necesarios para aprobar las iniciativas de su gobierno de aquí a final de legislatura?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sra. Cañadas, com deia a la meua anterior resposta, tenc un govern en solitari i en minoria per voluntat pròpia i que per aprovar lleis aquest parlament ha de negociar i ha d'arribar a acords. De fet, tot i el renou, en dos anys de legislatura hem pogut treure endavant la pràctica totalitat de les iniciatives legislatives que han dut en aquest parlament, la major part, evidentment amb el suport del seu grup VOX. D'aquesta manera hem pogut posar en marxa en dos anys més del 90% del nostre programa de govern. Així seguirem. Aquest govern no s'aturarà, com no ho ha fet en cap moment, ni es desviarà del nostre full de ruta. Continuarem governant, fent lleis i negociant-les per poder-les aprovar en aquest parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

I.18) Pregunta RGE núm. 17740/25, presentada pel diputat Sr. Iago Negueruela i Vázquez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a legislatura.

Pasamos a la pregunta RGE núm. 17740/25, que formula Iago Negueruela, del Grupo Socialista, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Gracias, Sr. Presidente. Creo que es mejor cuando improvisa, Sra. Prohens, al menos dice lo que piensa y no hace de oposición a la oposición, como acaba de hacer con el Sr. Apesteguia...

(Alguns aplaudiments)

Creo que una presidenta debe hablar de su Gobierno, no de cómo está la oposición o cómo estamos el resto de partidos...

(Remor de veus)

... Creo que una presidenta debe venir aquí y no amenazar con elecciones para rectificar al día siguiente y donde dijo que convocaría elecciones en una situación de inestabilidad, al día siguiente decir que no, que es estable...

(Alguns aplaudiments)

Y no, Sra. Prohens, si toda la oposición, que suma mayoría, le hace preguntas por su estabilidad, es porque no tiene estabilidad. Y acaban de demostrar que no tienen estabilidad, y se ha olvidado leyes que usted no ha conseguido aprobar, de las más importantes, las que va pidiendo, sobre todo, su vicepresidente, como es el Decreto ley de proyectos estratégicos, que es una de las principales y que no es capaz de aprobar...

(Alguns aplaudiments)

... Como no es capaz de aprobar el techo de gasto, porque no quiere negociar, porque habla de medidas económicas su vicepresidente, pero que lo que se le ha ofrecido es aprobarlas con las subidas del impuesto del turismo sostenible y a los *rent a cars* que usted propuso, que eso creo que son medidas económicas, hasta donde sé, Sr. Costa.

Por tanto, esa es la situación, y no frivolicen ni con elecciones ni con la situación actual, no frivolicen con la situación de las listas de espera en sanidad, más de 92.000, no frivolicen con la situación de la vivienda, como hace el Sr. Mateo, que no es capaz de responder qué acordaron y por qué hacía falta una grabadora para sus acuerdos con VOX...

(Alguns aplaudiments)

No frivolicen. Y usted habla de que aquí pelea los acuerdos. No es así, usted no negocia y dice que tiene un Gobierno estable y, Sra. Prohens, tampoco es estable. ¿Cómo puede justificar que es estable un Gobierno que tiene ya cesados a más del 60% de los altos cargos en dos años, que todo el mundo se quiera escapar y la situación de Eivissa, donde ya no queda ni gerente ni ninguno de los cargos que estuvieron? Usted no es capaz de tener estable ni un Gobierno monocolor, no es capaz de tener estabilidad ni siquiera en su gobierno...

(Alguns aplaudiments)

Y esa inestabilidad la lleva a que no es capaz ni de ejecutar su presupuesto, más de 600 millones sin ejecución, esa es su estabilidad, Sra. Prohens.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Gràcies, Sr. President. Sr. Negueruela, s'ha de ser agosarat per venir avui aquí a parlar d'estabilitat i frivolitat, entre la condemna i la inhabilitació al seu fiscal general de l'Estat...

(Remor de veus)

Aquesta redacció furibunda del seu partit i del Govern d'Espanya en contra dels jutges i fiscals, pròpia d'una extrema esquerra reaccionària i molt perillosa, que és en el que s'ha convertit el Partit Socialista.

L'escrit de la Fiscalia Anticorrupció per al cas de compres de mascarates *fakes* i els darrers informes de la UCO sobre els negocis d'Ábalos i Cerdán amb l'aeroport de Palma. Els que tremolen aquesta legislatura son vostès, Sr. Negueruela.

Però escolti, la setmana passada ja li ho vaig explicar, a diferència del que passa en el Congrés, on està tot bloquejat, aquí, els darrers sis mesos, hem aprovat uns segons pressuposts, 5 lleis i 3 decrets llei. A diferència del que passa al Govern d'Espanya, aquí el Govern segueix gestionant, segueix executant projectes i segueix posant en marxa compromisos del nostre programa i promeses que vostès varen incomplir.

Per tant, efectivament, estam en una situació d'estabilitat, no es pot dir el mateix en el Govern d'Espanya. Convocaran vostès eleccions o seguiran posant en escac tots els pilars del nostre estat de dret, Sr. Negueruela?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Negueruela, tiene la palabra.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

Ya ha vuelto a intentar ser más diputada de la oposición que presidenta de un Gobierno en Baleares, Sra. Prohens...

(Alguns aplaudiments)

Mire, Sra. Prohens, el transporte gratuito es gratuito en Baleares gracias al Gobierno de España...

(Rialles, remor de veus i alguns aplaudiments)

..., las pensiones suben, las pensiones suben y ustedes votan que no, el salario mínimo sube y ustedes votan que no...

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando.

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... Y a todo eso que hace que suba el nivel de vida ustedes votan que no, pero usted no es capaz de ejecutar ni su presupuesto, 600 millones de euros que no es capaz de ejecutar...

(Remor de veus)

... que no es capaz...

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Negueruela...

EL SR. NEGUERUELA I VÁZQUEZ:

... de mejorar los servicios públicos, la sanidad, la vivi...

(Es produeix el tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Se ha acabado el tiempo, Sr. Negueruela. Sr. Negueruela, muchas gracias.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Sra. Prohens, té la paraula.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

Sr. Negueruela, de veritat que jo entenc que no pot fer un altre discurs que aquesta caricatura en el que s'ha convertit, però no engana ningú. Vinga, facem una anàlisi ràpida.

Té una secretària general a distància que ha mentit a una comissió d'investigació en el Senat. En dos anys no han fet la mínima autocrítica. No tenen candidat al Govern, no tenen candidat al Consell de Mallorca i vostè, avui, no pot garantir que sigui el candidat de Palma.

Vostè és el secretari general dels socialistes de Palma, amb un 40% teòric de vots en blanc a les seves bases. No tenen candidat a Menorca, per no parlar de la seva situació a Eivissa: dos batles que tenien a l'illa la legislatura passada, processats per la justícia.

Veurem què passa demà amb el Sr. Ábalos, el seu número 2.

Tenen mitja bancada amb whatsapps a Koldo, i el més greu de tot, no tenen projecte, tenen el Partit ofegat per casos de corrupció. I les propostes que duen aquí...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Margalida Prohens i Rigo):

... van en contra dels mallorquins.

Ara, Sr. Negueruela, com va dir un president socialista: vostès tenen un problema i es diu 2%.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Demanaria una mica de silenci i així continuarem.

II. Interpel·lació RGE núm. 16186/24, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'habitatge.

Passam al segon punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 16186/24, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria d'habitatge. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Mercedes Garrido, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Bon dia, senyors i senyores diputats. Bon dia, Sr. Mateo. Començaré amb una cosa òbvia, o almanco a mi em sembla que és prou òbvia, en l'any més o manco que du vostè de conseller i en els dos anys i mig que duim de legislatura d'aquest govern, la resposta que hem rebut sempre per part del conseller o consellera d'Habitatge ha estat un continu argumentari de com de malament es varen fer els darrers vuit anys, com de malament estava tot i com de bé ho fan vostès i la quantitat de cases que construeixen, que es veu, és evident, fos jo, quasi vostè, pràcticament el veig els vespres sense dormir que construeix cases, així com ens conten les coses!

I per això li deia que començ amb una cosa òbvia: li deman que avui puguem fer un debat sobre habitatge, sobre les polítiques d'habitatge d'aquest govern, perquè en això consisteix aquesta interpel·lació, consisteix en avaluar quines són les polítiques d'habitatge d'aquest govern i consisteix a fer propostes per part seva i també per part del nostre grup. I després hi haurà una moció d'aquí a dues setmanes. Per això li deman un debat sincer, Sr. Conseller, que debatem sobre habitatge actual, de futur, sobre les necessitats dels ciutadans i les ciutadanes de Balears. Per què?, perquè la situació és crítica, la situació que pateixen els ciutadans de Balears és crítica en aquest moment, i la nostra obligació, com a poders públics, la seva com a executiu, la nostra com a legislatiu, és donar resposta als problemes que tenen els ciutadans. I la

resposta es fa feina, es fa amb fets, no es fa amb paraules. I per ara veim paraules.

Jo li faré un petit esbós de com veim nosaltres la situació ara mateix quant a la crisi d'habitatge que patim. Avui, llogar una habitació costa el mateix que llogar una casa fa dos anys. Això és un drama per a una família. De manera interanual, és a dir del tercer trimestre de 2025 al tercer trimestre de 2024, l'habitatge nou ha pujat un 12% i el de segona mà un 12,8%. El Col·legi d'API, la setmana passada que va presentar un informe, ens va dir que el metre quadrat a Balears està en 4.096 euros i que, per tant, el que trobam és que la gent compra cases més petites. Per tant, la gent viu amb menys qualitat de vida. Que un 33% de les compravendes que es fan, les fan estrangers i que d'aquest 33%, un 40% són alemanys.

També, que s'ha incrementat el preu del lloguer en aquests darrers dos anys, un 30%. De fet, s'ha incrementat el doble aquests darrers dos anys que el que va pujar tota la passada legislatura. Això suposa que per a una família és una situació dramàtica, que no tenen com afrontar-la. I el que trobam són cases a 1.700 euros per llogar i habitacions a 700. Per tant, qui té una casa en lloguer residencial, veu el que es cobra per una habitació, si la casa té 3, 4 habitacions, acaba llogant la casa per habitacions en lloc de llogar-la de manera residencial, i tenim una fuga important d'habitatges del mercat residencial cap al mercat d'habitatges per habitacions.

A més, aquest trimestre, entre aquest trimestre i el primer trimestre de l'any que ve, es donarà una situació límit i és que acaben tots els contractes que es varen fer després de la pandèmia, contractes que venien emparats tant amb les lleis de protecció de la pandèmia com després amb les lleis de protecció de la crisi d'Ucraïna. Tots aquests contractes acaben, 15.000 contractes a Balears, 15.000 contractes que paguen una mitjana d'entre 700, 800 per habitatge. 15.000 contractes, si tenim en compte que a cada casa viuen 2,5 persones, són 37.500 persones a Balears afectades per aquest problema, per aquests contractes que acabaran. I això genera una angoixa importantíssima en aquestes famílies que ara paguen 700, 800 euros i que no saben què pagaran a partir d'ara. I a això, hi hem d'incrementar, hi hem d'afegir que hi ha 10.000 famílies, no 10.000 persones, 10.000 famílies que esperen un habitatge de l'IBAVI, habitatges que l'IBAVI no en fa, perquè, li vull recordar que el darrer habitatge de protecció oficial que va sortir a licitació en aquesta comunitat autònoma va ser a Eivissa, el maig de 2023, vostès encara no havien arribat al Govern.

Per tant, li deman una cosa: vostè és conscient de l'angoixa que pateixen tots aquests ciutadans de Balears? Vostè és conscient de l'angoixa que pateixen aquestes famílies i que no saben que serà la seva vida d'aquí un mes, d'aquí dos, d'aquí tres, i que després tenim a la presidenta que els acusa deshumanitzant-los d'"inquiocupes", sense posar-se, sense tenir una mica d'empatia i sense ser capaç de posar-se al seu lloc? Sap que pateixen aquestes famílies, perquè es veuen o en situació de carrer, es veuen vivint a un dels 21 assentaments de caravanes que hi ha a Eivissa, o a un dels 15 assentament de caravanes que hi ha a Palma o es veuen compartint una casa en habitacions, amb angoixa que et crea, com a mare, que deixis la teva filla o el teu fill a un habitatge on no coneix les altres

deu persones que hi viuen. Aquesta és la situació límit per la qual passen els ciutadans d'aquestes illes.

I avui l'habitatge s'ha convertit en la primera causa d'exclusió social. Miri, li don una dada: des de 2015, el conveni d'hostaleria ha pujat, en les dues vegades que ha pujat, pràcticament un 30%. És un increment important, salarial. Bé, idò, amb aquest increment no basta ni arriba per pagar un habitatge i poder arribar a finals de mes i el que tenim són treballadors vivint a caravanes. Aquesta és la nostra realitat.

Per tant, els ciutadans i les famílies de Balears, de nosaltres esperen solucions; i què han trobat de vostès, Sr. Conseller?, polítiques totalment fracassades. Lloguer Segur, ens diuen que ara el tornaran refer i que han fet 60 contractes. Jo dubt una mica d'aquesta xifra, Sr. Conseller, perquè ens varen enviar una resposta allà on deien que n'hi havia 3 a Menorca -una resposta de la setmana passada, no és que sigui molt antiga-, 3 a Menorca, 2 a Eivissa, 0 a Formentera i 35 a Mallorca. Això sumat dona 40, no 60. En falten 20 pel camí que no ens han volgut contestar. I la resposta és de la setmana passada. Vostè -vull recordar- que en aquestes alçades de l'any passat deia que serien 3.000 habitatges i que ajudarien a, com a mínim, congelar el preu de l'habitatge. Des de l'any passat a ara ha pujat un 12% el preu de l'habitatge.

Construir per Llogar, han promès 2.400 habitatges, a Palma n'han sortit a licitació 166, a Santa Eulàlia, 94, i l'IBAVI n'ha tret a licitació zero, igual que els habitatges de protecció oficial. Per tant, n'hi falten 2.150, Sr. Conseller.

I la construcció *de apeo*, que ja li he dit fa un moment, zero. De fet, jo crec que el número d'aquest govern és el zero, zero resultats en política d'habitatge, zero Construir per Llogar, zero habitatges de protecció oficial. Sr. Mateo, vostè és un gran zero. Això és el que tenim davant.

(Alguns aplaudiments)

I després, la segona política d'habitatge ha estat la de l'habitatge com a excusa. La de l'habitatge com a excusa per permetre legalitzar totes les cases il·legals a sòl rústic, perquè això és el que posava a l'exposició de motius de la Llei de simplificació que va fer el Sr. Costa, la de l'habitatge com a excusa per permetre construir dins zones de risc, perquè això deia la llei dins l'exposició de motius, i la de l'habitatge com a excusa per permetre especular en pactes secrets entre vostè i VOX, i no sabem també si amb pactes secrets entre vostè i els promotors, amb la Llei de projectes residencials estratègics, perquè cap resultat ni un no donarà aquesta llei, aconseguirà que els promotors puguin classificar sòl, però no construiran. Això també serà un altre zero, Sr. Conseller, perquè dins aquesta legislatura no iniciaran ja, no li dic un habitatge, perquè és impossible, no iniciaran ni una obra d'urbanització d'aquests terrenys que estan sense transformar. És un nou zero. Han fet una llei perquè els seus amics es puguin permetre el luxe de tornar classificar sòl, de tornar retenir el sòl a les seves mans i de fer que el preu dels habitatges pugi com du pujant tota la vida en aquestes illes amb aquesta política especulativa.

Això és el que tenim davant, Sr. Conseller, aquestes són les zero respostes seves i les zero respostes d'aquest govern a la

situació més crítica que pateixen les famílies de Balears. Crec que és d'això que hauríem de debatre.

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Si ara vostè vol venir a dir que no varem fer no sé què, que no varem fer no sé què més, que aquests darrers vuit anys ..., endavant el seu argumentari ens n'hem adonat tots que ja se'l sap de memòria. A veure si sap alguna cosa més.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Garrido. Per part del Govern, té la paraula el conseller d'Habitatge, Territori i Mobilitat, Sr. Mateo, per un temps màxim de deu minuts.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Sr. Presidente, muchas gracias. Señoras y señores diputados. Sra. Garrido, gracias por su intervención, por su interpelación. La verdad es que es usted una caja de sorpresas, ya me anunciaba, me anticipaba que venía, pues en son, pues a hablar, a dialogar, a hablar de política de vivienda. Ha habido alguna parte en la que la que lo ha hecho, pero, bueno, cuando ya acaba hablando de hacer favores a mis amigos y hacer reuniones privadas con promotores, yo esto ya, pues, francamente, no estoy en absoluto de acuerdo.

Vuelvo a insistir en una cosa, Sra. Garrido, desconozco, desconocía, desconozco y desconoceré la propiedad de ninguno de los suelos urbanos y urbanizables de ningún lugar de las Illes Balears, y quiero seguir sin saberlo, porque de lo que se trata aquí es de poner y activar políticas de vivienda, y en esas estamos. Y usted me ha catalogado como un cero, bueno, a lo mejor todos tenemos suspensos en algunas cosas, Sra. Garrido, quizás ustedes tienen cero en cooperación, cero en autocrítica o cero en política de vivienda en ocho años...

(Alguns aplaudiments)

... esos son sus ceros.

Porque, desde luego, usted me dice que hablaremos de lo mal que se hizo durante ocho años, hombre, por supuesto, porque lo mal que se hizo durante ocho años nos sitúa en la situación en la que estamos ahora, ni más ni menos, ni más ni menos...

(Alguns aplaudiments)

... es que es más que evidente todo eso.

Y, desde luego, este gobierno va a continuar trabajando para dar solución a la falta de vivienda que sufren los ciudadanos de nuestras islas, después, de verdad, de años de dejadez en esta materia. Y el único objetivo del Govern, lo volvemos a repetir, es conseguir vivienda asequible para ciudadanos residentes en nuestras islas, este es el objetivo prioritario del Govern de Marga Prohens y el objetivo prioritario de este conseller.

Y, desde luego, lo que sí le garantizo, y eso sí no me no me ha gustado que lo pusiera en tela de juicio es el trabajo, el trabajo de este equipo, el trabajo de este equipo que, desde el primer momento, ya con mi predecesora, ya continuando cuando he tenido y sigo teniendo el honor de ser conseller de este gobierno, le aseguro que nos estamos dejando la piel, y vamos a seguir y, desde luego, no vamos a mirar, ni perdemos el tiempo mirando a uno y otro lado a lo que se va diciendo... al ruido que van generando fundamentalmente ustedes, sino que nosotros vamos trabajando con objetivos muy claros, y, vuelvo a repetir, no es otro que el de generar vivienda asequible para los ciudadanos de nuestras islas.

Y, desde luego, yo creo que es un asunto lo suficientemente serio para que no se dediquen ustedes, pleno tras pleno, a seguir embarrando. Y estoy de acuerdo en mucha parte del diagnóstico que usted ha señalado, pero es que yo creo que esto le debería a usted llevar a invitar a la reflexión, porque durante ocho años, viendo la situación que se estaba produciendo, ustedes no tomaron ninguna medida al respecto, pero absolutamente ninguna. Su única apuesta fue la vivienda de promoción pública.

Y vuelvo a repetir, pone en tela de juicio el programa Lloguer Segur, que, por cierto, le digo, tiene actualmente 65 familias, 65 familias que ya están viviendo, ya tienen un proyecto de vida gracias al proyecto de Lloguer Segur. Mientras que, con su labor durante ocho años de gobierno, la primera promoción pública de vivienda, que fue su única apuesta de gobierno, la única política de vivienda que pusieron sobre la mesa, la primera vivienda se entregó en el año 2020, cinco años...

(Alguns aplaudiments)

... tuvimos que esperar para que 5 viviendas tuvieran que ser entregadas. Por lo tanto, es que me dice, me habla del diagnóstico, me habla de las fugas del alquiler residencial, del aumento de los precios, de la remoción de los alquileres, de las viviendas del IBAVI, pero, entonces, ante esto, ¿qué hicieron ustedes durante ocho años? ¿Qué es lo que hicieron ustedes? No hicieron absolutamente nada.

Y lo que no podemos hacer, y se lo digo, Sra. Garrido, y se lo digo también en el mismo sentido positivo, nosotros, de verdad que, vamos, bastante hacemos con todo lo que tenemos por delante para tener que echar la mirada atrás. Pero lo que no vamos a hacer es soportar embestidas injustas, cuando saben que ustedes, durante ocho años, no tuvieron política de vivienda. No lo vamos a soportar, no, no, esto no va a ser.

Nosotros, desde luego, lo que vamos a continuar es seguir trabajando. Y es verdad, el otro día el Sr. Negueruela comentó

que yo no se hacer pisos, claro, sí, yo no, es verdad, yo no soy la persona que tengo que hacer los pisos, sino que tengo que poner en marcha las medidas necesarias junto con el equipo, con un inmenso trabajo en equipo, para poder lograr viviendas asequibles, eso es lo que tenemos que hacer.

Y yo lo que contestaré al Sr. Negueruela es si tiene idea él de hacer política de vivienda, porque durante ocho años no hicieron ninguna.

Entonces, en ese sentido, nosotros, este govern va a seguir luchando y va a seguir trabajando. Y sí, sí, es que tenemos en planificación 7.000 viviendas a precios asequibles, y lo podemos decir porque las tenemos en planificación, ustedes no pudieron decir en ocho años nada de esto. Bueno, anunciaron 14.000 y de esas tenemos cero. Nosotros tenemos 7.000 en planificación en nuestras islas, y recordando la protección, destinadas a residentes en nuestras islas con 5 años mínimo de residencia en las Illes Balears y a precios asequibles.

Y ya tenemos resultados, ya hay familias que han podido optar a la compra de un piso a precio limitado de entre 119.000 y 164.000 euros, esto es una realidad. Esto no es un cero, esto no son ceros, esto es una realidad actual, hoy. O al alquiler de un precio 65 a un 30% por debajo del mercado libre, esto es otra realidad. Vaya sumándole al cero, por favor, Sra. Garrido.

Lo que nos encontramos al llegar al Govern fue unos precios de vivienda por las nubes, y por las nubes ¿por qué? Por la falta de oferta, y ante una gran demanda. Y, Sra. Garrido, no hay recetas milagrosas, y en eso estamos..., usted y yo estamos de acuerdo, recetas milagrosas no las hay. Pero para dar solución a todo eso, lo que hay que hacer es poner un plan de choque y poner en marcha un plan de vivienda. Ustedes no tuvieron un plan de vivienda, aquí se ha puesto un plan de choque desde el primer día: el Decreto ley, la Ley 3/2024, que precisamente sobre aquellas edificaciones que ya estaban construidas por reconversión en locales de negocios, división de vivienda, (...) en alturas, la nueva categoría de vivienda a precio limitado, esto ya se puso sobre la mesa nada más empezar la legislatura. Y ya tenemos resultados. Yo le pido, mire hoy los números del *Última hora*, aparece un artículo donde se hace referencia a, por ejemplo, todas las operaciones que se están realizando a través de las compras del IBAVI. Por supuesto que se está trabajando desde el primer día para que esto sea así. Y lo que necesitamos es un plan de vivienda, que ya lo tenemos, y lo que también nos gustaría y necesitaríamos es que no hubiera ni chantajes, ni amenazas por parte del Gobierno central, ni una Ley de vivienda que perjudica a los residentes.

Y, Sra. Garrido, no es cuestión de criminalizar ni de atacar a los más vulnerables, nada más lejos de nuestra intención, pero lo que está claro es que quien ocupa una vivienda sin consentimiento está cometiendo un delito. Usurpación o allanamiento de morada, es un delincuente, esto es así.

Y aquel inquilino que se convierte en "inquiokupa" porque deja de pagar la renta, está incumpliendo un contrato, esto es así. Aquí no se criminaliza a nadie innecesariamente, no, no, son realidades que son las que son. Y lo que no podemos hacer tampoco es abiertamente atacar y criminalizar a quien tiene un

derecho, de acuerdo con la Constitución también, es el derecho a la propiedad.

Insisto, y no vamos a aplicar las medidas de la Ley estatal de vivienda, porque no son medidas positivas. Ya le avanzó hace unas semanas el catedrático de Derecho Civil y doctor europeo, Sergio Nasarre, advertía de los efectos negativos de la Ley estatal y del control de precios del alquiler en Cataluña, donde a partir de la aplicación de esta medida ha caído la oferta del alquiler, cerca de un 20% menos de contratos de alquiler, menos contratos, el 20%. Y en Barcelona, además, datos de la Generalitat, y también ha aumentado el precio por metro cuadrado en Barcelona, a raíz de la reducción de la oferta de viviendas de menor superficie media.

Y esto no son los resultados que nosotros queremos aquí. Por lo tanto, vuelvo a repetirle: sabemos que somos un territorio limitado, sabemos que han aumentado los precios, pero lo que sabemos también es que, por fin, hay un problema de oferta que al fin queda reconocido, ya no solo por nosotros, que lo dijimos desde el primer día, también reconocido ya por la propia ministra o por el propio president de la Generalitat, que estábamos en un problema de oferta. Hay que construir vivienda, porque, claro, ahí está el tema. Ustedes quieren solucionar el problema de la vivienda sin construir vivienda. ¡Ya me lo explicaran, porque eso no es posible!

Y, precisamente, lo que hacemos es apostar por la vivienda pública, porque continuamos con la apuesta de vivienda pública, tenemos más de 900 viviendas del IBAVI en planificación, apostamos por una nueva categoría de vivienda, la vivienda de precio limitado, que ya está dando resultados, como ya le he comentado anteriormente; seguimos con nuestros programas, como Construir per Llogar y Lloguer Segur, y no vamos a parar.

Y otro tema que era clave, además dicho por expertos en la materia, que para construir vivienda necesitamos suelo, y lo que hemos hecho precisamente es obtener suelo, agilizar toda la tramitación para poder tener suelo y poder tener vivienda a precios asequibles para residentes en Balears. Se trata de eso, Sra. Garrido, se trata, en definitiva, de poner sobre la mesa medidas.

Porque usted, durante los diez minutos en los que me ha interpelado, ha descrito muy bien el diagnóstico, no ha tardado mucho en criticar todas y cada una de las medidas que hemos puesto sobre la mesa, pero usted no ha puesto ninguna. Me dice que venimos aquí a debatir y a proponer, pero usted no ha propuesto ninguna. Pues yo le digo: nosotros sí que proponemos, tenemos todo este conjunto de medidas que - insisto- le ponemos sobre la mesa y que le puedo volver a insistir sobre las mismas desde el Construir per Llogar, vuelvo a repetir, desde el Lloguer Segur y la (...) suelo, pero además, no nos detenemos allí y aprovecharé también en la segunda parte de la interpelación para hablarle, porque también apostamos por la gente joven y tratar de facilitar la demanda.

EL SR. PRESIDENT:

Tienen que ir acabando.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Por lo tanto, Sra. Garrido, se trata de poner sobre la mesa, no constatar realidades de las que somos conscientes, no constatar que el problema de la vivienda no se puede solucionar de un día para el otro, sino que se trataría de colaborar entre todos para tratar de solucionarlo lo antes posible y, desde luego, por su parte, siga sin ver la respuesta en este sentido.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. Per part del Grup parlamentari Socialista, té la paraula la diputada Mercedes Garrido.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Mateo, jo li diré una cosa que crec que és òbvia: qui ha destapat les seves reunions ha estat la Sra. Cañadas, no hem estat nosaltres.

(Alguns aplaudiments)

I jo el que li he repetit aquí és el que va dir la Sra. Cañadas: que per anar a una reunió amb el Partit Popular se n'hauria de dur gravadores. És a dir, si la cosa és tan greu que se n'ha de dur una gravadora, ens agradaria saber què és el que negocien de manera totalment clandestina amb gravadores no sé si sí o si no, perquè jo allà ara començaria a registrar la gent, quan es vegi amb vostè, que és el que negocien amb VOX? Perquè, clar, el que han negociat amb VOX, Sr. Mateo, és com es repartien entre els dos grups, entre PP i VOX, aquells sòls que es classificarien de nou i on posarien el dit damunt un mapa. Això han estat les seves negociacions, que necessitin o no gravadores. Perquè, clar, vostè deia que necessitam sòl per construir. Estic d'acord amb vostè, necessitam sòl per construir, però per què no es pot esgotar abans de classificar nou sòl, tot el sòl que tenim classificat ja, tot el sòl urbà que tenim vacant, tot el sòl urbanitzable que tenim vacant?, per què no?, qui demanava això a les reunions, Sr. Mateo?, que passassin del sòl classificat i que en classificassin de nou, perquè és molt més costós transformar un sòl que construir damunt un sòl transformat. Un solar està per començar a posar-hi cases damunt. Un tros de sòl rústic i un ametllar no està per començar a posar-hi cases damunt. S'ha de transformar prèviament. Si volen fer via, per què no van als solars?, perquè els solars, per ventura, no són dels que vostès coneixen o de qui coneix la Sra. Cañadas, o d'aquests amb els quals necessitam les gravadores.

(Alguns aplaudiments)

Aquest és el motiu, clar que es necessita sòl, se'n necessita molt, de sòl i s'ha de construir molt.

I vostè avui ha tornat fer referència al president de la Generalitat, el Sr. Illa, que diu que hem de construir. Efectivament, hem de construir, però acabi d'escoltar el que

diu, perquè el que diu és que mentre es construeix, perquè no es construeix d'un dia per un altre -en això estic d'acord amb vostè-, s'han de limitar els preus, que és una mesura temporal ...

(Alguns aplaudiments)

... i els preus s'han d'intentar contenir i només es poden contenir amb el topall de preus, amb la declaració de zona de mercat residencial tensat que vostès es neguen a declarar-la. Aquesta també és una proposta del meu grup.

Vostè diu que avui ..., m'ha fet referència a una notícia del *Diario de Mallorca*. Jo li faré referència. Fa un any i dos mesos, vostè em va contestar a una pregunta que li vaig fer, li vaig demanar quantes operacions d'habitatges de tempteig i retracte s'han realitzat, i vostè em va contestar, 283 ofertes, però n'hem realitzat 38, les 38 a què fa referència a avui el *Diario de Mallorca*, un any i dos mesos després ...

(Alguns aplaudiments)

... en un any i dos mesos no han fet ni una sola operació de tempteig i retracte més?, amb aquelles 38 operacions, 171 habitatges, vol dir que en un any ningú no li ha ofert ni una casa per poder fer una operació de tempteig i retracte, cap compravenda entre grans tenidors o vol dir que vostès no les fan? Fa estona que li he tornat demanar una altra vegada els números i no em contesten, per qualche cosa deu ser que no em contesten. Les dades que ha donat avui a l'*Última Hora* vostè són dades de fa un any i dos mesos. Per tant, actualitzi-les una mica. I les dades que dona vostè avui del parc públic d'habitatge de lloguer són tots i cada un dels habitatges que va aconseguir el Govern de Francina Armengol ...

(Alguns aplaudiments)

... 1.756 habitatges la passada legislatura. Això és el que vostè gestiona en aquest moment, perquè en dos anys 176 i es varen negar a 81 de Metrovacesa a començament de legislatura per un preu molt per davall del que ara vostès diuen que és un preu limitat i just, els 240.000 euros d'un habitatge de preu limitat. D'aquesta operació hauran de donar compte en qualche moment vostès també, perquè ara són pisos de luxe quan podrien ser pisos per a joves i famílies d'aquesta comunitat autònoma.

I el seu pla de xoc ha xocat. Em sap greu dir-li-ho així, però el seu pla de xoc està totalment ..., jo, els 100.000 habitatges no els veig enlloc. Vostès ens diuen que només de Construir per Llogar seran 2.400 habitatges, l'IBAVI no ha tret a licitació ni un solar dels que li ha cedit Calvià, Felanitx ..., distints ajuntaments, no els ha tret a licitació. Què esperen?, si tanta ... els ajuntaments li donen sòl, Calvià n'hi va donar fa un any, Felanitx també. Per què no els treu a licitació si tanta necessitat de sòl hi ha? L'IBAVI havia tret a licitació zero habitatges de Construir per Llogar ...

(Alguns aplaudiments)

... igual que el zero l'habitatge de protecció oficial. Però és que a Santa Eulàlia que n'havia de treure *tropecientos*, en va treure

94, i l'Ajuntament de Palma, que n'havia de treure ... -perquè aquests són els que fan els seus 100.000, eh?-, que n'havia de treure 2.000 i busques, n'ha aconseguit adjudicar 196.

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'anar acabant, Sra. Garrido.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Aquestes són les dades reals del fracàs del seu govern.

Necessitam polítiques d'habitatge reals. Necessitam posar-nos en el lloc de les famílies que ho estan passant malament i vostès no s'hi posen. Es posen al lloc d'aquell que pot fer un duro i un negoci amb l'habitatge, no al lloc d'aquell que ho necessita.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Garrido. Per tancar el debat, té la paraula el conseller José Luis Mateo, per un temps de cinc minuts.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sra, Garrido, primero voy a continuar, voy a terminar explicando parte del plan de choque, pero no dejaré de contestarle al final sobre alguno de sus comentarios finales, porque, en definitiva -vuelvo a repetir-, su única propuesta, la única propuesta que pone sobre la mesa para darle de verdad solución al tema de la vivienda, es topar los precios y declarar Baleares zona tensionada. Esa es su única propuesta, una propuesta fallida y que ha fracasado allí donde se ha implantado. Por lo tanto, si esa es toda su aportación, pues es difícil que nos encontremos de esta manera.

Nosotros vamos a seguir apostando, entre otras cosas, por la colaboración público-privada, que creemos que es absolutamente imprescindible hacerlo, imprescindible, que durante sus ocho años, desde luego, brilló por su ausencia, y también creemos que, lógicamente, tenemos que abordar ya, afecta a todos los segmentos de la sociedad y también a los jóvenes, y precisamente pondremos en marcha una línea de ayudas a la compra de la vivienda con aportaciones de hasta 10.000 euros. Ya se está trabajando en esa convocatoria con el objetivo de poder aprobarla en 2026.

Además, recordamos -es que hay que recordarlo- que el Govern de Marga Prohens ya ha permitido que unos 1.700 jóvenes menores de 30 años hayan podido beneficiarse de la supresión del impuesto de transmisiones patrimoniales. Se han ahorrado una media de 15.500 euros y más de 2.700 jóvenes menores de 36 y familias numerosas, monoparentales o con personas con discapacidad a su cargo se han beneficiado de la

reducción del 50% del impuesto, con un ahorro medio de 10.000 euros.

Por otro lado, continuamos con la mejora de las condiciones del programa Nova Hipoteca Jove, también dando oportunidades reales a los ciudadanos de nuestras islas que quieren comprar una vivienda. Se aumentó el precio máximo de compra de esas viviendas para que puedan obtener garantías de hasta un 20% del valor de la vivienda y poder llegar a cubrir el cien por cien de la hipoteca. Y hasta el momento, el IBAVI ha aprobado más de 630 garantías en este programa, un incremento de cerca del 27% en tan solo 7 meses.

Y como no podía ser de otra manera, seguimos agilizando también los pagos de las ayudas al alquiler.

Y luego, para dar respuesta a la falta de suelo -vuelvo a insistir- era imprescindible tomar medidas al respecto y por eso se aprobó la Ley 4/2025 y por eso en esa ley también se aprueban otras medidas, como un procedimiento exprés para agilizar la promoción pública de vivienda. Pero ... de verdad, va a haber promoción pública de vivienda y se ha tenido que aprobar precisamente ese procedimiento exprés para agilizar de 1 a 3 años todo ese procedimiento que, lógicamente, de otra manera sería muchísimo más lento.

Y, por otra parte, por supuesto, y lo hemos dicho y lo repetimos las veces que haga falta, a partir del decreto ley que se aprobó, previo a la aprobación, a la convalidación y posterior tramitación como proyecto de ley de la Ley 4/2025, lo que se buscaba era la agilización de urbanos y urbanizables en Palma. Pero es verdad que, junto con la negociación con VOX, lo que llegó es ese acuerdo en el que, es verdad, municipios de más de 10.000 habitantes quedarán incluidos en la normativa en lo que se refiere a suelos urbanos y urbanizables, y que los demás, de 20.000 habitantes, un acuerdo del pleno y previo agotar los suelos urbanos y urbanizables, puedan llegar a pedir y a activar las AT, y no hay más que decir. Y eso consta, insisto, en la Ley 4/2025, tal cual, ni más ni menos.

Y una cosa muy importante, recordar que el 50% de la edificabilidad de esos proyectos se destina a vivienda asequible, ya sea vivienda protegida o de precio limitado, y que en cada proyecto estratégico se deberá ceder al ayuntamiento un 15% del aprovechamiento para construir vivienda de protección.

Y ya han entrado dos en el Ayuntamiento de Palma, y hablamos de cerca de 1.900 viviendas a precio asequible, a precios asequibles para residentes en Balears. Por lo tanto, no me hable de falta de resultados, porque aquí hay resultados. Por supuesto que hay resultados, Sra. Garrido, y nosotros vamos a seguir centrados en eso, no le quepa ninguna duda. Y lo vamos a hacer, insisto, sin hacer caso al ruido. No me preocupan sus afirmaciones, y usted falta a la verdad cuando dice que fue VOX quien dijo de las..., no, no, usted, desde hace meses -desde hace meses- lanzan preguntas en las que cuestionan con quién se reúnen, con quién se dejan de reunir y qué acuerdos alcanzan, desde hace meses, Sra. Garrido.

Pero lo vuelvo a repetir, a nosotros y a mi equipo no nos preocupa el ruido, nos preocupa el plan, nuestro plan; nos preocupa el plan de choque que se lanzó desde el primer día y en el que se sigue trabajando sin detenernos. Y es verdad, como dice nuestra presidenta, es un problema que nos quita el sueño, es que tiene que quitarnos el sueño, porque la responsabilidad es máxima.

Porque lo que tampoco le voy a admitir es que cuestione lo que para nosotros supone este reto, este es el mayor desafío que nosotros afrontamos, no tengo ninguna duda al respecto, y por eso digo que nos estamos dejando la piel, y tenemos que dejarnos la piel hasta el último día...

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

..., y yo me la dejaré hasta que la presidenta pierda la confianza en mí, pero, desde luego, mientras tanto, lo voy a dar todo para solucionar este problema. Y creo, y se lo digo de verdad, en confianza, Sra. Garrido, creo que vamos por el buen camino, estoy absolutamente convencido de que vamos por el buen camino, y le digo más, de que lo vamos a conseguir.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, conseller.

III. Moció RGE núm. 17110/25, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general en matèria d'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 16181/25.

Passam al debat i la votació de la Moció RGE núm. 17110/25, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a política general en matèria d'habitatge, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 16181/25. Per part del Grup Parlamentari Mixt intervé el diputat José María García per defensar la moció.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Gràcies, president, bon dia diputades i diputats. La interpel·lació que presentamos sobre vivienda recogía en general cuestiones relativas al problema de acceso a la vivienda que afecta a buena parte de la ciudadanía balear, hasta el punto de que se haya declarado la emergencia habitacional en las islas. Se planteó en la interpel·lació el por qué de la transformación de la vivienda como un derecho a la vivienda como un bien de mercado con el que especular. Y en el mercado de la vivienda como una rueda en la que unos pagan y otros especulan, si eres de los primeros, nunca saldrás de la rueda.

En la moción que se deriva de aquella interpel·lació recogemos propuestas, además de las que desde Unidas Podemos hemos venido presentando a través de proyectos de ley en este Parlamento, y que podrían tener efectos tanto para la limitación del precio del alquiler como del de la compraventa. Pensamos que antes de construir, construir y construir, tenemos que poder hacer algo con las viviendas vacías que se puedan sumar al alquiler, y para solucionar en parte la emergencia habitacional, cabría empezar por aprobar la totalidad del desarrollo reglamentario de la Ley de vivienda, con el objetivo de hacer efectivo el derecho al acceso a la vivienda, en especial aquello referido al derecho subjetivo a la vivienda, garantizando una prestación económica, entre tanto no se entrega una vivienda social, las oficinas de vivienda desocupada, el servicio de acompañamiento en materia de vivienda.

Actuaciones también sobre el programa de Lloguer Segur, para que realmente sirva a su propósito de que las viviendas vacías salgan al mercado del alquiler a precio asequible, dando garantías tanto a arrendatarios como a arrendadores: a los primeros de que, con seguridad, van a disponer de un techo para el tiempo que lo necesiten, porque los contratos serán por tiempo indefinido, toda la vida, si fuera necesario, y para los arrendadores, con el Govern como garante, ante la imposibilidad del pago de la vivienda.

Contratos indefinidos y un aval al inquilino por parte del Govern suponen una mayor garantía de una vivienda digna, de una vida digna y una mayor seguridad para el arrendador.

Acabar con el bulo de los alquileres impagados y las casas destruidas, mediante campañas públicas de promoción del alquiler, posibilitando encuentros en los medios de comunicación entre arrendadores e inquilinos, y establecer medidas de garantía pública mediante seguros de cobro de rentas, defensa jurídica y reparación de desperfectos.

Hacer pública la gestión de intermediación en los alquileres entre propietarios e inquilinos.

Darle al IBAVI la labor de perseguir las viviendas vacías que son susceptibles de ser alquiladas y que la persona que tenga una vivienda para alquilar sepa que a dónde tiene que acudir es a una oficina del IBAVI, para poner la vivienda a disposición de la administración y que esta se encargue de buscar una persona o una familia de las 10.000 que forman la lista para una vivienda.

Las inmobiliarias a las que se les ha subcontratado este trabajo tienen un objeto: intermediar en las operaciones con viviendas, tanto en las relativas a compraventa como en las de alquiler. Tienen una finalidad, la de ganar dinero con la intermediación con la vivienda y tiene un efecto, el aumento del precio de la vivienda. Los contratos de alquiler que tienen a una inmobiliaria como intermediaria sufren más subidas del precio del alquiler y provocan más problemas a los inquilinos con la subida de los alquileres.

Limitar el precio de alquiler mediante la declaración de todas las Illes Balears como zona tensionada del precio de alquiler, además de alquileres a precios asequibles, menos

especulación sobre la vivienda, y en mercados donde la oferta no es el problema, como el caso de las Illes Balears, porque hay mucha vivienda vacía, pensamos que la medida generaría menos tensión en la vivienda de compraventa.

Estas son medidas que se dirigen a los pequeños propietarios que buscan seguridad a la hora de alquilar sus viviendas vacías.

En el caso de los grandes tenedores, hay que reducir el número de viviendas de 10 a 5 para ser considerado como tal y aplicarles la Ley de vivienda de las Illes Balears en materia de viviendas desocupadas y permitir que, tanto los consejos como los ayuntamientos, puedan ejercer esta opción en el caso de que el Govern no lo haga. Esto, junto con la limitación de los precios de alquiler, declarando zona tensionada las Illes Balears, puede suponer varias mejoras en el acceso a la vivienda.

Primero, reducir el precio de los pisos en compraventa, a menos precio de los alquileres, a más fácil acceso, a menos demanda...

(Se sent de fons el to d'un mòbil)

..., menos capacidad especulativa en la compraventa.

Segundo, supone una reducción de los problemas generados por las inmobiliarias a la hora de la renovación de los contratos. Esto debería dar seguridad para el propietario, puesto que sabe que la persona que vive en su vivienda va a tener más fácil cumplir con el pago del alquiler.

Tercero, reducir el esfuerzo para el acceso a la vivienda.

Y cuarto, medidas como esta arraigan a las personas al territorio, los proyectos personales se aseguran, no mudarse constantemente a la búsqueda de una vivienda en alquiler, mejora la implicación de las personas con el territorio, con el barrio donde vive. De ahí la necesidad de que se reduzca el tiempo de residencia por debajo de los cinco años.

Otra medida de mejoría del acceso a la vivienda para vivir es la reducción de los alquileres vacacionales legales y de los ilegales, por supuesto, hay que buscarlos y eliminarlos. Hay que tender a cero la vivienda vacacional.

No solo debemos actuar sobre la vivienda vacía con destino al alquiler, la compraventa sufre los mismos problemas, los sufre desde antes incluso que el alquiler. Buscar fórmulas de acceso al suelo que no provoque la especulación con el suelo disponible, que los propietarios de suelo no lo paralicen esperando un pelotazo previsible con las medidas de este govern.

Expropiar terrenos para la construcción de vivienda pública protegida.

Limitar las compras de vivienda con fines especulativos aumentando el Impuesto de Transmisiones Patrimoniales y Actos Jurídicos Documentados.

Recuperar las convocatorias públicas anuales de ayuda a los ayuntamientos para actuaciones de rehabilitación y mejora de los barrios considerados de atención especial, de acuerdo con el artículo 3 de la Ley de rehabilitación y mejora de barrios de los municipios de las Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam als grups parlamentaris que han presentat esmenes. En primer lloc, per part del Grup Parlamentari VOX s'han presentat les esmenes RGE núm. 16894, 16895 i 16896/25 i té la paraula la diputada Manuela Cañadas, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Gracias, vicepresidente. La moción que hoy se presenta es un resumen de intervencionismo fallido y un ataque frontal a la propiedad privada. Bajo la excusa de la crisis de la vivienda, se propone la ideologización completa del mercado, lo que solo garantiza el fracaso y agrava el problema para los ciudadanos de Baleares.

VOX vota en contra de la tiranía ideológica y de todo aquello que destruye la seguridad jurídica.

El primer bloque de medidas busca gastar mal y asfixiar a quien invierte, confundiendo gasto con solución.

Rechazamos la inversión obligatoria del 1% del PIB porque es populismo presupuestario y gasto sin estrategia eficaz. La solución no es más gasto público, sino la buena gestión, la liberación de suelo y la simplificación urbanística.

Además, nos oponemos a la importación de la Ley de vivienda estatal y las zonas tensionadas que interviene contratos, limita precios y solo conseguirá la fuga de la oferta legal al mercado negro.

Excluir al sector inmobiliario de la gestión pública es una "estatización" ideológica que genera menos eficiencia, más burocracia y más retrasos. El sector privado no es el enemigo, sino parte esencial de la solución. La propuesta configura un asalto directo a los derechos fundamentales de los propietarios, creando inseguridad jurídica.

La expropiación forzosa y masiva es nuestra línea roja, destruye la inversión y vacía los derechos. Defendemos comprar, no expropiar.

Rechazamos la criminalización de los pequeños ahorradores bajando el límite de gran tenedor a cinco viviendas.

Obligar a contratos indefinidos convierte al propietario en rehén de su inquilino y destruye la oferta.

La imposición de requisitos absurdos y la persecución de la vivienda sin uso son una trampa burocrática que criminaliza al propietario y vacía la oferta.

El modelo de cesión de uso es colectivista y evita que las familias accedan a la propiedad plena. Defendemos la propiedad, no los esquemas de pseudopropiedad controlada.

La moción impone cargas fiscales normativas injustas priorizando la ideología sobre el contribuyente. Rechazamos eliminar la prioridad al contribuyente, esto rompe el principio esencial de dar prioridad a quienes viven, cotizan y contribuyen a la comunidad, generando un claro efecto llamada.

Es profundamente injusto que el Govern asuma los impagos y desperfectos convirtiendo al IBAVI en una aseguradora gratuita.

Rechazamos la subida encubierta de impuestos, impuestos a inmuebles sin uso, que castiga el ahorro.

Nos oponemos a la propaganda que blanquea la ocupación y culpabiliza a las víctimas.

El uso del concepto de “función social” es ambiguo y busca perseguir propietarios. En general, rechazamos el desarrollo reglamentario de la Ley estatal de vivienda, que es la culminación del fracaso socialista.

Rechazamos cualquier moratoria o eliminación de plazas turísticas, es un ataque directo y restrictivo a la economía balear. Nuestra alternativa se centra en la libertad y la desburocratización.

En la enmienda uno instamos a luchar contra la proliferación de la infravivienda y a promover políticas que garanticen una vivienda digna, con clara prioridad para las familias y jóvenes españoles.

En la enmienda dos proponemos la bonificación generalizada del impuesto de transmisiones patrimoniales para personas físicas y familias, evitando discriminaciones ideológicas, y nos abstendremos en medidas técnicamente razonables, pero enmarcadas en un esquema ideológico e intervencionista que rechazamos.

Esta moción es la receta para una comunidad con menos libertad, menos oferta y más dependencia del poder político.

VOX vota en contra del socialismo habitacional, votamos a favor de la libertad, la propiedad privada y la eficacia para que los ciudadanos de Baleares puedan acceder a una vivienda digna sin ser tutelados ni expoliados.

Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo Socialista ha presentado las enmiendas RGE núm. [17901](#), [17902](#), [17903](#), [17904](#), [17905](#), [17906](#), [17907](#), [17908](#) i [17909/25](#), Sra. Marquès, té la paraula.

LA SRA. MARQUÈS I PORTELLA:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats. Tornam debatre sobre habitatge gràcies a la moció presentada pel diputat, el Sr. García, i crec que tots coincidirem que l'accés a un habitatge digne és ara mateix el problema més greu que tenim en aquestes illes, però tenim visions molt diferents de com afrontar-lo i, sobretot, a qui prioritizam.

Dia a dia, mes a mes, la situació empitjora i, mentre des de l'oposició fem propostes per revertir-la, aquest govern decideix ignorar-les, fidel a una línia marcada des de l'inici de la legislatura per tensar cada vegada més el mercat.

Ja fa dos anys i mig que governen i els resultats són dramàtics: els lloguers han pujat un 30% de mitjana i el preu de compra més d'un 25%, només en els dos darrers anys. Aquesta tendència no és accidental, és conseqüència directa de les decisions que ha pres aquest govern. Tenim molts exemples, com la decisió de paraitzar tots els projectes d'HPO que estaven en marxa, i en dos anys i mig no han estat capaços d'iniciar ni un sol habitatge. No és casual. Com tampoc no ho són les conseqüències dels preus dels habitatges de preu limitat, habitatges suposadament protegits amb lloguers que arriben fins a 1.600 euros mensuals, com és el cas de la darrera licitació de Palma.

Si aquesta és la idea de preu limitat d'aquest govern, quin preu consideren raonable per al mercat lliure? Entre 2.300 o 2.500 euros?, si ens hem de creure el que va dir el conseller la setmana passada: que els lloguers dels habitatges de preu limitat estan entre un 30% i un 50% per sota dels preus del mercat.

Perquè, quan el Govern assumeix que 1.600 euros és un lloguer assequible i 2.300 un lloguer adequat en un mercat lliure, el que fa és dinamitar el futur de la majoria dels joves i de les famílies treballadores, en alimentar directament l'escalada especulativa els lloguers de preu limitat superen els de mercat lliure a moltes zones i els propietaris reben una invitació clara: encara podeu pujar més el preu. Així tenen ben contents els grans propietaris, mentre expulsen els residents de tota la vida, famílies que sempre han pagat puntualment i que, en renovar el contracte, es troben davant pujades inassumibles. I passen d'un dia per l'altre de ser una família de classe mitjana a ser una família vulnerable, no per caprici, sinó per les polítiques que aquest govern ha decidit aplicar, polítiques destinades a alimentar l'especulació i criminalitzar els residents.

Aquesta és la diferència entre el Govern i l'oposició: mentre el Govern converteix el mercat immobiliari en un luxe per a uns pocs privilegiats, des de l'oposició seguim presentant solucions que ja funcionen a altres territoris, però que no volen ni escoltar perquè interfereixen amb els interessos dels de sempre, dels que s'enriqueixen a costa dels més vulnerables.

Pensa reaccionar aquest govern davant una situació que cada dia és més crítica per als joves i per a tantes famílies que no troben habitatge o no poden renovar el seu contracte de lloguer? O hi ha altres interessos més importants per a vostès que el dret dels residents d'aquestes illes a viure a casa seva?

Per la nostra part, donarem suport a la moció amb algunes esmenes que hem presentat per reforçar-la i aclarir en alguns punts el sentit. De totes aquestes, vull destacar el punt 8 en què defensam garanties públiques per als propietaris, però només si lloguen a un preu raonable, ajustat als índexs de referència estatals, al que no donarem suport és a subvencionar l'especulació.

En el punt 9 proposam que el Govern faci publicitat de les ajudes estatals per compensar els arrendadors afectats per la suspensió dels desnonaments de llars vulnerables. Fa pocs dies, el PP va votar en contra d'informar-ne. Per què? Hi ha cap interès a mantenir un clima de precriminalització cap a les famílies vulnerables?

Al punt 10 reclamam que el Govern reguli d'una vegada el lloguer de temporada i d'habitacions les quals es multipliquen a les Balears, i redueixen encara més el parc de lloguer residencial. Aquesta regulació ja estaria en vigor si el PP no hagués votat en contra de la llei estatal que ho pretenia ordenar.

Al punt 12, incorporarem la referència a l'article 114 de la LUIB, que ja permet adquirir solars que fa més de quatre anys que haurien d'estar edificats; és una eina contra l'especulació que aquest govern podria haver utilitzat abans de requalificar sòl urbanitzable i fins i tot sòl rústic, però no ho han fet ni ho faran, perquè frenar l'especulació no forma part del seu projecte polític.

Finalment, celebrem la incorporació de la proposta per estudiar la limitació de compra d'habitatges que no tinguin finalitat residencial estable i permanent, una mesura que el Govern de l'Estat ja ha traslladat a Europa i que és imprescindible en unes illes convertides en destinació de segones residències, mentre la gent d'aquí no té on viure.

Amb aquesta moció tenim avui l'oportunitat de definir de quina banda estam, de l'especulació o del dret a l'habitatge. El Partit Socialista ho té clar: triam el dret a l'habitatge.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo MÉS per Mallorca ha presentado las enmiendas RGE núm. [17968](#), [17969](#), [17970](#), [17971](#), [17972](#) y [17973/25](#), Sr. Rosa, té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Moltíssimes gràcies, Sr. Le Senne. Moltes gràcies, Sr. García, per la seva moció. Sra. Cañadas, no aspir, amb aquesta intervenció de cinc minuts, a convèncer-la, m'agradaria que el parlamentarisme ens donàs aquestes oportunitats d'intentar fer

canviar de parer els altres, però sí que m'agradaria tenir un diàleg, perquè crec que en alguns aspectes crec que tots hauríem d'estar d'acord.

La llibertat al nostre ordenament jurídic no és absoluta, acaba on comencen els drets dels altres, de fet, en matèria econòmica el nostre ordenament jurídic i la Constitució plantegen que l'interès general passa per davant de..., precisament és un dels límits de la propietat privada i de la llibertat a fer i desfer amb la propietat privada.

I crec que vostè planteja una qüestió interessant i important, que és que cadascú pugui vetllar de la millor manera o de la manera que trobi més oportuna del seu patrimoni i, en aquest sentit, òbviament, que un propietari plantegi quin és el lloguer que vol cobrar. Però, òbviament, en conjunt hi sortim perdent si tots els lloguers pugen, perquè hi ha gent que no arriba a finals de mes.

I del que vostè acaba parlant és que, bé, sí, llibertat per a uns per fixar uns preus, però el que no arriba a finals de mes que no tinguí llibertat. Vostès que es plantegen que són els defensors de la unitat d'Espanya i que tots hem de ser iguals, acaben plantejant que, en el fons, el que defensen és que hi hagi una divisió clara entre els qui tenen accés a la propietat de l'habitatge i els qui no tenen accés a la propietat de l'habitatge.

I crec que això és una qüestió que vostès, com a mínim, haurien de reflexionar, vull dir, vostès que parlen tant i es van (...) de la igualtat de tots els espanyols, crec que és un element a tenir en compte, perquè aquest és el principal element de distorsió de la nostra societat, qui té accés a un habitatge en propietat està en molta millor situació que qui no té accés a un habitatge en propietat; qui ha de llogar està molt més exposat a un mercat salvatge, a un mercat que no funciona i a un mercat que mai no funcionarà, perquè l'objectiu del mercat no és proveir de béns ni de drets fonamentals, l'objectiu del mercat és guanyar doblers o maximitzar els beneficis.

I hem de deixar de confondre la ciutadania, el mercat no funciona per proveir drets, qui proveeix de drets és l'Estat.

En aquest sentit, nosaltres plantejam una sèrie d'esmenes que posen de manifest el fracàs absolut de les polítiques d'aquest govern en matèria d'habitatge. I crec que hem de parlar de fracàs absolut perquè d'habitatge a preu limitat pràcticament no en tenim; d'habitatges de protecció oficial no s'ha iniciat ni una sola obra nova en el que duim de legislatura, de fet, la darrera obra nova que es va iniciar va ser la d'Isidor Macabich, a Eivissa, que es va iniciar el maig del 2023, que fa una estona ho comentava la Sra. Garrido, més enllà de reformes i rehabilitacions energètiques d'edificis, que són importants, però que no posen més habitatges al mercat.

De redacció de projectes, se n'havien promès 900, però només en tenim 400 i escaig, per tant, en falten gairebé la meitat dels que s'han promès.

Del pla de Lloguer Segur s'havien promès 3.000 pisos, en tenim una cinquantena.

Del control al lloguer turístic, idò es va plantejar com una de les mesures estrella i vàrem acabar amb una consolidació de 90.000 llits que s'havien de caducar.

Respecte del tempteig i retracte el que veiem és que s'ofereixen a l'IBAVI pisos a 30.000 euros i decideix no adquirir-los per qualque motiu. Ens vindrà, per ventura, la Sra. Pocoví, a dir que és que la llei o la normativa no ho permet; idò, nosaltres els fem una esmena per la qual els plantejam que adaptin la normativa de la manera que vostès considerin, però que sí que ho permetin. Perquè si el problema és del decret o de l'acord del consell d'administració de l'IBAVI, es pot modificar. De fet, crec que es torben a modificar-lo, si vostès consideren que aquest és el problema.

Una altra cosa és que vostès no hi estiguin d'acord, que vostès no vulguin adquirir pisos d'habitatges de protecció oficial que s'ofereixin a l'IBAVI, que aquesta és una altra qüestió. Que s'estimen més tenir els doblers aturats a un calaix a l'IBAVI, del pla de Lloguer Segur, que té més de 13 milions d'euros que no els gastaran enguany, que gastar-los en adquirir habitatges protegits.

Després, i em sorprèn, vull dir, perquè el conseller ho ha dit ara fa una estona, que encara es parli que hi ha solars bloquejats -solars, eh, solars-, que ja tenen la condició urbana. Qui els bloqueja, si són solars, més que el promotor? Vull dir, a mi em fa com a gràcia el plantejament general de les dretes en aquest parlament.

En aquest sentit, nosaltres hem fet una sèrie d'esmenes, que crec que van a millorar el text, que plantegen de maximitzar l'aprofitament del tempteig i retracte, de modificar la normativa, com ja he comentat; plantejar que el pla de Lloguer Segur s'ha d'adequar a la LAU, que ara mateix incompleix de manera manifesta la llei, perquè el que diu la Llei d'arrendaments urbans és que el propietari és qui ha de pagar els honoraris de la immobiliària i, per tant, això és el que hauria de reflectir el pla de Lloguer Segur. Ben igual que plantejam que l'IBI sigui un mecanisme per assegurar que els habitatges són per a primeres residències o, com a mínim, per privilegiar els usos residencials i, per tant, que no es pagui el mateix en els usos residencials que en els usos que no ho són, perquè em sembla que és de sentit comú i de justícia que els usos lúdics o lucratiu de l'habitatge paguin més que els usos residencials.

Per últim, consideram que sense dades serà complicat fer polítiques d'habitatge i, per tant, consideram que és important aprofitar les fiances que estan dipositades a l'IBAVI per obtenir una sèrie de dades que crec que es poden treballar per conèixer de primera mà quina és la realitat en el moment precís de l'estat de l'habitatge.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per a fixació de posicions pel Grup Popular, Sra. Pocoví, té la paraula.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

Gràcies, president, bon dia, senyores i senyors diputades. Gràcies, Sr. García, per aquesta moció, una moció a la qual tots els grups de l'oposició, excepte MÉS per Menorca, hi han presentat esmenes, una casualitat o és la prova que ara, que no governen, és quan realment es preocupen pel principal problema dels ciutadans d'aquestes illes, l'accés a un habitatge digne?

El Partit Popular es va presentar a les eleccions amb unes mesures valentes per revertir vuit anys de mala gestió del Govern de la Sra. Armengol i, gràcies a aquestes mesures, en poc més de dos anys s'ha canviat el rumb, s'han fixat unes bases sòlides i es comencen a veure els primers resultats. La prioritat d'aquest govern és clara, més habitatge assequible per a la gent d'aquí. Per això, totes les polítiques d'habitatge d'aquest govern prioritzen residents amb un mínim de cinc anys de residència. Per què? Perquè és de sentit comú protegir primer els qui viuen aquí, els qui fan feina aquí i els qui paguen aquí.

També voldria deixar ben clara una altra qüestió, aquest govern, malgrat les amenaces, no aplicarà les mesures fracassades de la llei estatal, no declararà zones tensionades. I deixin de vendre fum, els resultats a Catalunya són evidents, l'oferta de lloguer ha caigut un 20% el darrer any, la pressió de la demanda és descomunal. A Balears tenim 129 demandants per a habitatge als 10 primers dies de sortir anunciat, la mitjana estatal és de 135, a Catalunya de 353, i a Barcelona de 444. I els preus pugen.

Encara que l'esquerra intenti confondre la gent, els pisos són més petits i això pot confondre i pensar que baixen els preus. Però si vostès miren els metres quadrats, pugen els preus, Sr. Rosa. I davant això, què proposen vostès? Continuar amb receptes que han fracassat.

El Sr. García proposa garanties públiques per als propietaris. Evidentment que hi estam d'acord, però com volen que funcioni si la legislació estatal continua protegint la ocupació i la "iniquiocupació"?...

(Alguns aplaudiments)

... Qui vol posar un pis al mercat sabent que després no el podrà recuperar? Solució? Està clara, desbloquejar la llei "antiocupació" aprovada en el Senat i segrestada al Congrés per la Sra. Armengol.

Aquest govern vol donar seguretat als propietaris i als llogaters amb el programa Lloguer Segur. Les modificacions que vostè planteja, Sr. García, no les consideram adequades, la LAU ja fixa contractes de set anys prorrogables, no indefinits. El programa ja estableix que els habitatges han de sortir, han de dur temps buits. La intermediació dels col·legis professionals dona agilitat i seguretat. I sí, el llogater i el seu avalador han de poder respondre, del contrari, quina confiança tendrien aquests propietaris?

Una altra cosa, aquest govern no és *chavista*, respecte la propietat privada, com a tota Europa, i també com exigeix la Constitució. Aposta per promocions públiques, sí, però adquirint terrenys, gestionant cessió de sòls i no expropiant. I qualsevol limitació a la compra per a segona residència es farà de la mà de la Unió Europea, actuant de manera coordinada i legal.

També sap vostè, Sr. García, que es fa feina en la nova llei d'habitatge, per tant, no consideram oportú modificar una llei que quedarà superada aviat.

Sobre les llicències de lloguer de vacances, crida l'atenció que sempre que es parla des de l'esquerra s'acaba parlant de decreixement, quan va ser amb vostès que es va disparar l'oferta il·legal...

(Alguns aplaudiments)

... aquest govern sí actua, 16 milions per perseguir el mercat negre.

Pel que fa a destinar l'1% del PIB a habitatge, siguem realistes, serien 490 milions d'euros més que tot el pressupost d'Afers Socials, qui creu realment que pot defensar això? Aquest govern, el pressupost de l'IBAVI per a aquest 2025 és el 30% més que el que varen deixar vostès, i això és una realitat.

Aquest govern, malgrat les crítiques constants de l'esquerra ha aprovat deduccions fiscals i ajudes a residents amb més dificultats per accedir a un habitatge, i seguirà fent feina en aquest sentit.

També s'han impulsat normes i mesures per accelerar la construcció d'habitatges protegits i de preu limitat.

Per suposat, compta amb la iniciativa publicoprivada, sense la qual, com va fer l'esquerra, el problema va empitjorar.

En definitiva, el Partit Popular té clar que l'únic camí per contenir els preus és augmentar l'oferta d'habitatge pel Govern de Marga Prohens, habitatge assequible per als residents, amb responsabilitat, amb rigor i amb sentit comú.

I sí, molt diferent si vostès haguessin actuat amb aquest mateix criteri, probablement no trobaríem la situació en què ens trobam ara.

Quant a les esmenes presentades per la resta dels grups, hem presentat dues transaccions...

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'acabar, per favor.

LA SRA. POCOVÍ I SAMPOL:

... a dues d'aquestes que esperam que siguin acceptades.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. García, tiene la palabra.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Gràcies, president. Bueno, gracias a todos los partidos políticos por las enmiendas que han presentado, en algunos casos mejoran el texto y en otros complementan las medidas que la moción propone para facilitar el acceso a la vivienda. Hay otras que no van en consonancia con el texto de la interpelación, como es el caso de pedir vivienda digna únicamente para los nacionales de España, cuando el texto debatido recoge justo una medida que va en contra, tanto de su enmienda como de los plazos que el Govern propone para acceso a viviendas en las Illes Balears, de cinco años, o, en el caso de los ayuntamientos, todavía mayores plazos. No pensamos que esta medida sea generadora de acceso a la vivienda, que es la finalidad que debería tener cualquier política de vivienda, desde nuestro punto de vista.

No lo quería plantear ni en la interpelación ni en la moción, pero parece que, como han descubierto este año que la población de las Illes Balears crece, y crece porque el modelo económico que tenemos está basado en el monocultivo turístico y este modelo necesita, para prosperar, mucha mano de obra, para esta gente que ha venido a trabajar no hay derecho a una vivienda digna, porque no llevan cinco años. No aceptaremos medidas que limiten el acceso a la vivienda por ninguna persona que haya venido a ganarse la vida trabajando aquí.

Tampoco consideramos una infravivienda el llamado *coliving*, por lo tanto, no vamos a aceptar las enmiendas presentadas por el Grupo Parlamentario VOX.

Incluir el derecho de tanteo y retracto o el acceso a la información, limitar las actividades de las agencias inmobiliarias que se saltan las leyes y hacen cumplir a los inquilinos con obligaciones que no les corresponden, o que se ponen del lado del más fuerte de un contrato de alquiler, que es el que le da la comisión, que se paga con el dinero de los inquilinos, eso nos parece bien; o ampliar los límites del alquiler hasta el máximo posible, indefinido si se quiere, porque se puede hacer indefinido, si se renuevan anualmente de manera tácita las prórrogas de los contratos de alquiler, hasta que el inquilino abandone la vivienda de manera voluntaria, o hasta que el arrendador tenga una necesidad de esa vivienda, entonces recuperaría sin ningún problema la vivienda.

Porque ya nadie usa el término "inquiokupa" y nos gustaría que se dejara de usar, nos gustaría que se hiciera publicidad de que realmente hay muchísimos alquileres, inquilinos y arrendadores que tienen una relación buena, que los inquilinos no quieren vivir en viviendas destrozadas, que los inquilinos cuidan las viviendas y que usar el término "inquiokupa" lo único que provoca es que, al final, el Govern tenga que dar mayores garantías para poder alquilar las viviendas, porque genera el mismo ese miedo, a los pequeños inversores o a los pequeños ahorradores, como ha dicho VOX, que puedan tener

hasta 5 o hasta 10 viviendas. Mucho hay que ahorrar para tener 10 viviendas con los sueldos que tenemos hoy en día.

Hacer públicas las medidas que se recogen en la Ley de compensación, cuando un inquilino no puede hacer frente al alquiler, también hay que decirlo, por qué no se hacen públicas estas medidas, que cuando un arrendador tiene un inquilino que no puede hacer frente al alquiler que le corresponde, el Govern le da unas compensaciones económicas, y esto no se está haciendo publicidad de ello.

Más vivienda para vivir y menos o ninguna para vacaciones, temporada o alquiler por habitaciones, mecanismos de especulación y que deberían prohibirse.

Medidas para facilitar el acceso a la vivienda, que espero que sean votadas a favor por todos los diputados y diputadas.

Moltes gràcies.

Perdón. En cuanto a lo planteado por el Partido Popular, son medidas que, a nuestro juicio, sirven para seguir igual en lo que estamos haciendo: seguir especulando y no respondiendo a la necesidad más urgente de la población, que yo creo que es lo que esperábamos por parte del Partido Popular.

Por lo dicho, vamos a admitir todas las enmiendas, menos las del partido (...) de VOX, y las de MÉS per Mallorca con las transaccionadas por el Partido Popular.

Muchas gracias.

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Presidente, ¿puede indicar las enmiendas que acepta, que no lo hemos entendido?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, no se admite ninguna del Grupo VOX. Se admiten todas las del Grupo Socialista y las de MÉS per Mallorca, con las dos transacciones planteadas por el Grupo Popular, si se aceptan por MÉS que proponen a las 17972 y 17973, se transaccionaran. ¿De acuerdo? ¿Todo claro?

¿Sra. Durán?

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Presidente, nosotros pedimos votación separada del punto 14, de las enmiendas transaccionadas 17972 y 17973, y luego el resto aparte.

EL SR. PRESIDENT:

De acuerdo. ¿Sra. Cañadas?

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Votación separada 17 y 18, juntas puede ser.

EL SR. PRESIDENT:

17 y 18 juntas, de acuerdo.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

Sr. Le Senne, nosaltres demanam la votació separada del punt 3 i del punt 6, per separat els dos.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, de acuerdo.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdó, Sr. President, perdó.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sense saber si és redundant respecte del que han demanat altres portaveus, nosaltres demanam que es voti en un bloc el 3, el 4, el 8 i el 12.

EL SR. PRESIDENT:

3, 4...?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

8 i 12.

EL SR. PRESIDENT:

8 i 12.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sr. President, perdó, perdoni, 3, 4 i 8.

EL SR. PRESIDENT:

¿El 12 no?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

3, 4 i 8. ¿Sra. Ribas?

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Presidente, solicitamos la votación separada de los puntos 1, 6, 7, 8, 11, 14... de todos los puntos...

(Algunes rialles)

... de todos los puntos.	25 a favor, 33 en contra.
EL SR. PRESIDENT:	El punto 16. Votamos.
Muy bien. El punto 1, en su redacción original. Votamos.	25 a favor, 33 en contra.
25 a favor, 31 en contra, 2 abstenciones.	El punto 17. Votamos.
El punto 2, con la enmienda 17901. Votamos.	27 a favor, 27 en contra, 4 abstenciones.
23 a favor, 33 en contra.	Hay un empate. Volveremos a votar. Votamos.
El punto 3, con la enmienda 17902. Votamos.	Persiste el empate.
21 a favor, 33 en contra, 4 abstenciones.	Votamos por tercera vez. Votamos.
El punto 4. Votamos.	27 a favor, 31 en contra.
23 a favor, 33 en contra, 2 abstenciones.	El punto 18. Votamos.
El punto 5. Votamos.	27 a favor, 27 en contra, 4 abstenciones.
25 a favor, 33 en contra.	Repetimos la votación. Votamos.
El punto 6, en su redacción original. Votamos.	27 a favor, 31 en contra.
20 a favor, 36 en contra, 2 abstenciones.	El punto 19, en su redacción original. Votamos.
El punto 7. Votamos.	27 a favor, 31 en contra.
25 a favor, 31 en contra, 2 abstenciones.	El punto 20. Votamos.
El punto 8, con la enmienda 17903. Votamos.	25 a favor, 33 en contra.
23 a favor, 31 en contra, 4 abstenciones.	El punto 21, con la enmienda 17909. Votamos.
El punto 9, con la enmienda 17904. Votamos.	25 a favor, 33 en contra.
25 a favor, 33 en contra.	Punto 22. Votamos.
El punto 10, con la enmienda 17905. Votamos.	24 a favor, 33 en contra.
24 a favor, 33 en contra.	El punto 23. Votamos.
El punto 11, con la enmienda 17906. Votamos.	25 a favor, 31 en contra, 2 abstenciones.
25 a favor, 31 en contra, 2 abstenciones.	Pasamos a las enmiendas de adición de MÉS per Mallorca, la 17968. Votamos.
El punto 12, con la enmienda 17907. Votamos.	25 a favor, 33 en contra.
25 a favor, 33 en contra.	17969. Votamos.
El punto 13. Votamos.	25 a favor, 33 en contra.
25 a favor, 33 en contra.	17970. Votamos.
El punto 14, con la enmienda 17908. Votamos.	25 a favor, 33 en contra.
52 a favor, 4 en contra, 2 abstenciones.	17971. Votamos.
El punto 15. Votamos.	25 a favor, 33 en contra.

La 17972, transaccionada. Votamos.

54 a favor, 4 en contra.

Y la 17973, transaccionada. Votamos.

54 a favor, 4 en contra.

IV. Compareixença del conseller competent en matèria de mobilitat per tal d'informar sobre el compliment del punt 23 de la Resolució derivada de la Moció RGE núm. 2525/24, relativa a política del Govern en matèria de mobilitat (escrit RGE núm. 16610/25, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca).

Y pasamos al cuarto punto del orden del día, que corresponde a la comparecencia del conseller competente en materia de movilidad para informar sobre el cumplimiento del punto 23 de la Resolución derivada de la Moción RGE núm. 2525/24. Tiene la palabra, en primer lugar, por el Grupo MÉS per Mallorca, el Sr. Rosa.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Sí, moltíssimes gràcies, Sr. Le Senne. Molt bon dia, Sr. Mateo. Avui torna comparèixer obligat davant d'aquest parlament per explicar els motius dels seus incompliments en matèria de mobilitat, en matèria de transport públic, i ho fa per parlar, de manera molt específica, d'una comarca, que és el Llevant de Mallorca, pel que fa tant a la mobilitat interna de la comarca com la que té origen i destí altres indrets de l'Illa.

Si el fem comparèixer és perquè el Llevant és, probablement, el lloc de Mallorca del qual vostès se n'han oblidat més, és la comarca on és més notori l'abandonament per part del Govern del qual vostè en forma part.

Dia 27 de febrer del 2024, aquest parlament va aprovar, amb el seu vot a favor, perquè llavors era diputat, reforçar el transport públic interurbà per carretera al Llevant de Mallorca, millorar les freqüències i connexions entre els diferents nuclis de població, així com també amb Manacor. Un punt d'acord que és clar i que és concís i que és fàcil de mesurar, tan fàcil com valorar si hi ha més freqüències, si n'hi ha manco, o si, simplement, hem quedat igual.

Han passat 21 mesos d'ençà i la gent de la comarca encara esperam solucions als problemes de mobilitat que patim, perquè, encara que vostè no s'ho pensi, al Llevant hi viu gent també els mesos d'hivern, de fet, hi viuen més de 90.000 persones de forma permanent. I sí, és una comarca fortament turística, amb més places que habitants, però els veïnats de Manacor, de Sant Llorenç, d'Artà, de Son Servera i de Capdepera, també tenen necessitats de desplaçament tot l'any i aquests 21 mesos no hem vist millores significatives.

Sr. Mateo, el TIB que vostè gestiona opera 6 línies de bus, durant tot l'any, tres de les quals amb molta afluència, són la 401, de Palma a Cala Millor; la 411, de Manacor a Cala Rajada; i la 412, de Manacor a Costa dels Pins. I 3 que tenen manco freqüència, que són la 416, de Manacor a Cales de

Mallorca; la 417, de Porreres a Son Carrió; i la 421, d'Artà a Sa Colònia de Sant Pere.

A més a més, en temporada alta el Govern ens regala als mallorquins la possibilitat d'emprar 8 línies més i, a més a més, millora les freqüències. Són línies algunes completament locals, com la 422, de Cala Mesquida, o la 423, de Sa Font de Sa Cala, que únicament operen al municipi de Capdepera; però també hi ha altres línies que operen entre comarques, com pugui ser la línia 428, de Cala d'Or a Portocristo, o la 325, de Cala Rajada a Alcúdia.

En total, les línies que tenien origen o destí al Llevant de Mallorca varen moure a l'any 2024 més de 4 milions de passatgers, que representen, més o manco, el 15% de la xarxa del TIB. I vostè em dirà, bé, però és que d'aquests 4 milions, 2 corresponen a la 401, que mou molts de passatgers entre Palma i Manacor o al llarg de la carretera de Manacor. I li reconec que és ver, però és que les línies exclusivament de dins la comarca sumen més de 2 milions de passatgers, representen el 7% de tota la xarxa del TIB. I el que veiem és que no ha millorat.

Perquè, 21 mesos després que s'aprovàs aquest punt d'acord, el febrer del 2024, en aquest parlament, la línia 401 llavors tenia una freqüència de cada 25 minuts, 34 serveis de dilluns a divendres i 19 els diumenges, i avui té els mateixos serveis.

La línia 411 tenia 16 serveis de dilluns a divendres i 7 serveis els diumenges, un bus cada hora i vint, i just 7 busos tot el diumenge, per cobrir Sant Llorenç, Artà i Capdepera, els mateixos serveis que té avui.

La 412 tenia 16 serveis de dilluns a divendres, 15 els dissabtes i 7 el diumenge, els mateixos que té avui.

Per tant, podem dir que, 21 mesos després, no ha millorat la freqüència ni les línies de dins la comarca, ni les que connecten amb fora de la comarca.

Però és que, a més a més, si mirem exclusivament les connexions fora de la comarca, el que veiem és que ha empitjorat notablement la situació del bus interurbà. Perquè el gruix dels busos, el gruix de les connexions fora de la comarca, en particular amb Palma, dels municipis de Sant Llorenç, d'Artà, de Son Servera i de Capdepera es fan connectant amb un bus a Manacor, i quan es varen llançar les concessions era amb una connexió de cinc minuts d'espera a Manacor: baixaves del bus 401 a Manacor, al Molí d'En Polit, i agafaves el bus 411 o 412 que passava al cap de cinc minuts.

La realitat avui és diametralment diferent, i és que el temps d'espera no són cinc minuts sinó que, més sovint que poc, són cada 20 minuts, 25 minuts o fins i tot 40 minuts en alguns casos. Li pos un exemple: el bus de les 08:35 del matí, que surt de Cala Rajada, arriba a les 09:17 a l'estació del Molí-Hospital de Manacor, i ha perdut el bus d'enllaç per 7 minuts, cosa que l'obliga a esperar fins a les 09:55; és a dir, 38 minuts d'espera a l'estació de Manacor. Quin tipus d'enllaç és aquest, Sr. Mateo? Per a un trajecte que en bus podria ser d'una hora i vint-i-cinc, vostès fan esperar 38 minuts a Manacor, plogui, faci sol, sense aixopluc, sense coberta, sense ombra. Res.

Però és que no és només el bus de les 08:35, és que el d'abans, el de 07:35 són 15 minuts esperant. El de després, el de les 09:50, són 23 minuts esperant; el de les 10:50, són 18 minuts esperant; a les 12:05 just no arriba a l'enllaç per 2 minuts, i toca esperar 23 minuts. I així tot el dia, esperant enmig del carrer sense ombra a l'estiu, ni aixopluc a l'hivern. I jo, que sóc usuari, li dic: això fa dos anys no passava, Sr. Mateo, perquè fa dos anys esperàvem 5 minuts a S'Enllaç entre una línia i l'altra. I ara, per qualche cosa, hem d'esperar més de 20 minuts de mitjana. I això és exclusivament responsabilitat de la seva gestió.

Perquè esperar 20 minuts un dia de fred a l'hivern al Molí d'En Polit implica no només passar fred, sinó que, a més a més, arribaràs més tard a destinació.

Jo, Sr. Mateo, el convid a intentar anar a Cala Rajada en bus, no sé si ho ha fet mai vostè, però agafi la línia 401 a l'Estació Intermodal, arribi a Manacor, després d'una hora, esperi 25 minuts al Molí d'En Polit, un dia de fred, ara, el mes de novembre, agafi després la 411 i es trobarà que haurà arribat a Cala Rajada en dues hores i vint. Quan el trajecte en cotxe és una hora, és veritat que no és competitiu amb el cotxe, però és que el trajecte en bus exprés era una hora i vint, una hora i vint-i-cinc. I això sembla ser que els mesos d'hivern no tenim dret a fer-ho.

Perquè és que jo vaig ser el primer que li vaig aplaudir el mes de juny, quan varen crear la línia exprés, amb Sant Llorenç, amb Artà i amb Capdepera, una línia reclamada a la comarca des de feia anys, la 411E, que es torbava una hora i vint-i-cinc minuts fins a l'extrem més llunyà de l'illa, i per qualche motiu, el seu compromís amb la comarca es va acabar dia 1 de novembre. Perquè sembla ser que els 8 serveis al dia -8 serveis, eh- vull dir que no parlem d'una cosa estratosfèrica ni d'un luxe per a un contracte milionari com és el del TIB, sembla ser que aquests 8 serveis no es podien mantenir durant l'hivern, perquè ni els llorencins, ni els artanencs, ni els gabellins no tenien dret a agafar el bus des de Palma i a tenir una connexió directa amb la comarca.

Li dic una cosa molt clara, Sr. Mateo, i és que les necessitats de mobilitat de les 90.000 persones que viuen al Llevant de Mallorca no acaben l'1 de novembre, de fet, es mantenen. I jo el convid a rectificar, i el convid a rectificar ben igual que li demanen els seus, perquè el Sr. Jaume Soler li demana que rectifiqui, perquè el Ple de l'Ajuntament de Sant Llorenç va aprovar, per unanimitat, una moció de MÉS per Mallorca per la qual es reclamava que es restitueixi de forma immediata la línia 411E, i em consta que també li ha demanat a vostè en privat. I l'Ajuntament d'Artà també li ha demanat per unanimitat.

Per tant, li deman que parli vostè amb el Sr. Joan Lliteras, el portaveu del Partit Popular a Artà, i li demani quines són les necessitats de mobilitat a Artà.

I l'Ajuntament de Capdepera encara no s'ha posicionat, però molt previsiblement també es posicionarà, per unanimitat, precisamen reclamant-li el que li diem nosaltres, que restitueixi la línia 411E. Perquè, de fet, la Sra. Mireia Ferrer, que era la

seva batlessa i ara és la tinent de batlessa de Capdepera, li ha reclamat a vostè també que restitueixi la línia 411E.

Perquè per a vostè, per ventura, és un luxe 8 serveis al dia per connectar l'extrem més llunyà de l'illa, però haver-se de torbar una hora més per anar a Palma del que es torba el bus exprés no és un luxe, i parlem de 8 serveis al dia, no parlem d'una cosa estratosfèrica.

Per tant, en aquest sentit crec que és manifest l'incompliment no només amb el que va plantejar aquest parlament, dia 24 de febrer, sinó que també es manifest l'incompliment amb el seu programa electoral, amb el que li reclamen tots els ajuntaments de la comarca i amb el que diu el sentit comú, i és que els residents de Mallorca i, en particular, els residents del Llevant, també tenim necessitats de mobilitat els mesos d'hivern i que no pot dependre la nostra mobilitat exclusivament de si hi ha turistes o no hi ha turistes.

Moltíssimes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Mateo, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Muy buenos días a todos de nuevo, señoras diputadas, señores diputados. Sr. Rosa, le agradezco nuevamente el interés y le agradezco que vuelva a traer a esta cámara, la necesidad de mejorar el transporte público. No vengo obligado, vengo encantado, siempre, vengo encantado a comparecer y las veces que sea necesario, desde luego.

Esta necesidad nos ha llevado, desde luego, desde el primer día de la legislatura a mejorar, a reforzar y a aumentar el transporte público, Sr. Rosa. Mejoras reales y son mejoras, además, para los residentes. Y si, desde el primer año de esta legislatura y le diré también desde este mismo mes, con los nuevos horarios de la temporada de invierno del servicio de autobús interurbano TIB en Mallorca, de competencia, como sabe, autonómica, y también con nuevas mejoras en el servicio de tren que presta SFM.

En lo que respecta al autobús interurbano de la red TIB, la mejora es una realidad. La apuesta de este gobierno por ampliar y reforzar este servicio de autobuses es evidente e indudable. Hemos aprobado una modificación de las concesiones con un aumento de presupuesto de 150 millones de euros para mejorar frecuencias, para aumentar la flota de autobuses, es decir, para dar además una respuesta a la demanda real de este servicio. Cosa que, desde luego, no hicieron ustedes.

Las concesiones actuales empezaron en 2021, con el anterior gobierno, y la demanda prevista de usuarios era de 13 millones. En 2024 cerramos con cerca de 30 millones de

usuarios del autobús TIB, y este año volveremos a aumentar el número de usuarios. Esa, Sr. Rosa, es la realidad de la gestión.

Al poco de empezar esta legislatura, ya se detectó que las concesiones estaban más que desfasadas, apenas dos años después de iniciarse. Y lo que ha hecho este Govern es precisamente paliar esa falta de previsión y actualizar y mejorar un servicio de autobús que da respuesta, principalmente, a las necesidades de los residentes en la isla.

Y hablemos de la zona del Llevant y de ese supuesto incumplimiento de un punto de la moción de MÉS per Mallorca. En esta iniciativa dicen que se incumple el punto que instaba al Govern a mejorar el transporte público en la zona del Llevant y las conexiones entre municipios en la red de autobuses TIB, entre otras cosas, denuncian una supuesta reducción de frecuencias en las líneas 401 y 411, cuando la realidad es que se mantienen e incluso aumentan respecto a la anterior temporada de invierno.

Y también critican que en invierno no vaya a operar la nueva línea 411 exprés Cala Rajada-Palma, activada en esta última temporada de verano y que nunca ha operado en invierno.

Vayamos por partes. La realidad es que las mejoras en esta zona han existido y es, por una parte, la que hemos hecho es incorporar este año la nueva línea 411 exprés, en la temporada alta, tal y como se había previsto y comunicado desde un principio, y que ha permitido además comprobar el perfil de usuarios en los distintos tramos de la línea semidirecta y tomar decisiones que se toman, además, pensando en los residentes.

Y volvemos a insistir, es una línea que no había existido con anterioridad, la ha puesto este govern, es decir, este govern ha creado esta ruta regular. Sorprende que quieran focalizar el debate en esta línea, cuando durante su mandato el anterior Govern no se preocupó por esta línea, muy curioso, pero, bueno, ya no sorprende porque es el día a día del diputado de izquierdas: vamos a reclamar del PP todo lo que el PSIB y MÉS no hicieron en ocho años, lo reclamamos todo ahora.

Luego le explico con más detalle el funcionamiento de esta línea en esta temporada alta, que ha servido de prueba para ver la demanda real de los usuarios en todas la zona del Llevant. Pero antes otra cuestión importante, ustedes, al registrar esta comparecencia, hablan de la reducción de frecuencias en dos líneas, la 401 y la 411, que para esta temporada de invierno, no solo no se reducen, sino que se mantienen e incluso se refuerza el servicio en ambas líneas, con más frecuencias respecto a la anterior temporada de invierno. Línea 401: Cala Millor-Palma, es una de las líneas con más expediciones, con una frecuencia cada 25 o 30 minutos; el invierno del año pasado se fijaron 35 viajes de ida y 33 de regreso; este año se han mantenido 37 de ida y 36 de vuelta, es decir, con más expediciones diarias, tanto en un sentido como en el otro.

En cuanto a la línea 411: Cala Rajada-Manacor, en invierno del año pasado se fijaron 15 viajes de ida y 15 de regreso, de lunes a viernes, y este año se han mantenido, además aumentando las expediciones, a 16 de ida y 16 de regreso, de lunes a sábado, es decir, ampliando un día al incluir también los

sábados. Esta línea tiene conexión con la 401 y con el servicio de tren para llegar a Palma.

Entremos en detalle y, por favor, huyamos del discurso fácil y analicemos lo que ocurre en esta zona con los usuarios del TIB. Línea exprés 411, Cala Rajada-Palma: esta línea ofrece servicio en temporada de verano, y ha sido la primera vez en la temporada alta de 2025, por primera vez un servicio regular durante todo el día, de lunes a domingo, con 8 expediciones diarias desde Cala Rajada y 8 desde Palma.

(Algunes aplaudiments)

Solamente en 2022 prestó cierto servicio, pero únicamente con dos expediciones exprés diarias, y también en temporada de verano, no en invierno. Por primera vez, este verano se creó la línea 411 exprés regular, y comenzó a operar en julio, con esa ruta de Cala Rajada-Capdepera-Sant Llorenç y sin detenerse en Manacor, llegaba a Palma. Y tiene toda la lógica, esta línea exprés, que terminó el 31 de octubre, alternaba con la 411, que presta el servicio de Cala Rajada-Capdepera-Artà-Sant Llorenç y en Manacor los usuarios que quieren ir a Palma deben realizar el trasbordo al tren o a la línea 401.

Y analizando los datos, desde CTM se ha comprobado que 4 de cada 5 usuarios residentes en la zona de Llevant, su destino, de 4 de cada 5 es Manacor, y no Palma, ese es el dato objetivo y real. La prueba de la línea exprés regular ha servido para tener los datos de un comportamiento diferenciado entre el usuario residente y el usuario visitante, y ha servido para comprobar que en temporada alta, la 411 exprés permite que la 411, que termina en Manacor, sobre todo utilizada por residentes, no se llene con visitantes con destino final en Palma.

Y no olvidemos que uno de los objetivos de CTM es garantizar la movilidad tanto de residentes como de visitantes. Es nuestra responsabilidad y nuestro compromiso con el transporte público, con su mejora continua, en la que no nos vamos a detener, y aquello que tengamos que corregir lo corregiremos para convertir este transporte público en la alternativa real al uso del vehículo privado.

Y en cuanto a las líneas 401 y 411, ya he comentado que se mantienen, incluso que se refuerzan para esta temporada de invierno.

Dicho esto, y creo que es la reflexión que todos debemos hacer, es que el transporte público debe ser sostenible económica, financiera y medioambientalmente, por lo que deben adaptarse y hay que adaptar la frecuencia y horarios con el objetivo de adecuar la oferta a la demanda real de usuarios. Ello forma parte del compromiso de CTM con la eficiencia operativa, con el uso responsable de los recursos y con la mejora continua del servicio, porque apostamos también, Sr. Rosa, por la mejora continua del servicio, y recabamos toda su información, y bienvenida siempre es si puede contribuir a mejorar el servicio, para garantizar siempre la movilidad esencial de la ciudadanía.

Los datos de CTM en las distintas líneas y franjas horarias muestran una significativa disminución del número de usuarios durante los meses de noviembre a marzo. Es una realidad y es

lógico adaptarse a ella, con el fin de optimizar los recursos y ofrecer un servicio más equilibrado. Desde el inicio de las concesiones se llevan a cabo los ajustes necesarios, con una menor frecuencia en los tramos horarios de baja demanda y manteniendo sin cambios en las franjas horarias de mayor afluencia, para garantizar la movilidad en horas punta. Pese a ello, se garantiza la continuidad del servicio y la cobertura en todas las rutas habituales de la red del autobús, tal como nos trasladan desde CTM.

En cualquier caso, Sr. Rosa, esto no quita que no se esté trabajando en esta y en otras líneas, se lo aseguro, en otras precisamente, además, de esa zona, de la zona de Llevant, aunque todo pasará o puede pasar por una posible modificación de contratos, por el aumento de kilómetros. Ya vamos al límite en cuanto a esas concesiones mantenidas con las distintas empresas concesionarias. Dentro de esos límites, no lo dude, Sr. Rosa, vamos a realizar los ajustes y las mejoras que se nos permita para seguir mejorando, a su vez, el transporte público de las Illes Balears.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sr. Rosa, té la paraula.

EL SR. ROSA I GASPAR:

Sí, quan vostè vulgui. Moltes gràcies, Sr. Le Senne, moltes gràcies, Sr. Mateo, per la seva resposta, gràcies també per les dades de la línia 411E, que vaig demanar fa 26 dies per registre, estic content que, com a mínim, el fet d'haver-lo fet comparèixer ens doni una sèrie de dades que estaria bé haver-les tingudes també abans del debat, ni que sigui per cortesia parlamentària.

En tot cas, jo li dic, Sr. Mateo, hi ha determinades qüestions que no ha respost i que l'ús, també, de les dades que ha fet deixa entreveure una mica... bé, un ús de les dades, com a mínim, interessat, perquè jo, quan li he parlat del nombre de serveis que hi ha entre un lloc i l'altre, jo he comptat serveis complets, és a dir, quan la línia comença a meitat de camí no entenc que sigui un servei complet, però, bé, vull dir... I quan vaig comparar les dades o les línies i el nombre de serveis que hi havia a l'any 2024 i els que hi ha avui, ho he fet amb aquest criteri, amb nombre de serveis complets. Si la línia, enlloc de començar al tram final comença a mitja línia, per tant, no l'he considerat com a servei complet.

I el que veiem, si fem aquesta anàlisi, és que la línia 401 a l'any 2024 tenia 34 serveis i a l'any 2025 en té 34. La línia 411 a l'any 2024 tenia 16 serveis, avui té 16 serveis. La línia 412, a l'any 2024, tenia 16 serveis i avui en té 16. Per tant, una millora de freqüències, no l'hem viscuda.

Que, efectivament -i aquí li he donar la raó- s'ha incorporat el dissabte a alguna de les línies i, per tant, en aquest aspecte sí que ha millorat. Però, crec que no és suficient, perquè vostè em planteja: no, és que es redueixen les freqüències els mesos

d'hivern perquè hi ha menys usuaris. D'acord. Jo, Sr. Mateo, no sé quin grau de coneixement té de la comarca del Llevant, però jo li ho explicaré: és una comarca particularment turística, segurament és la comarca més turística o més dependent del turisme de tota Mallorca, de fet, té els tres municipis més pobres de totes les Illes Balears en renda per càpita, prova que depenen llargament de contractes fixos discontinus, i que els mesos d'hivern no tenen ingressos el gruix dels seus treballadors, i els mesos d'estiu, en general, no volten molt per Palma, ni els llorencins, ni els gabellins, ni els artanencs, no tenen gaire temps, fan més hores que un rellogte en fer feina a hotels i restaurants.

Els mesos d'hivern sol ser quan aprofiten precisament per voltar per la resta de l'illa i tenen més temps per fer gestions, com pugui ser des d'anar a comprar coses que no troben al seu municipi o anar al dentista.

I vostè em planteja: no, és que reduïm les freqüències perquè hi ha menys usuaris en els mesos d'hivern. I com sap que hi haurà menys usuaris si redueixen les freqüències? Com ho sap? Perquè jo li dic..., vull dir, quan vostès ofereixen els mesos d'hivern un servei que és completament no competitiu amb el vehicle privat, perquè es torba més del doble que el vehicle privat, quan se suprimeixen freqüències, quan se suprimeixen horaris i quan, a més a més, es fa un intercanvi a Manacor que, de mitjana, es torba entre 20 i 25 minuts, passant fred, com vol que la gent agafi el bus? Perquè és que jo li ho dic: per contracte el bus havia de ser un punt... Manacor havia de ser un punt nodal d'intercanvi cada cinc minuts, i això ha desaparegut amb la seva gestió i, d'això vostè tampoc no n'ha dit res.

Després, a mi m'agradaria demanar-li, perquè el punt d'acord també parlava de les connexions internes dins la comarca. Vostè, Sr. Mateo, sap quina és la línia que connecta Capdepera i Son Servera? Cap ni una, no n'hi ha, són dos municipis veïnats, de 12.000 habitants cadascun, que no tenen connexió directa en bus, han d'anar fins a Manacor per anar d'un lloc a l'altre. Per tant, els estudiants de grau superior, els gabellins que estudien un grau superior a l'IES de Son Servera, pugui ser grau superior de direcció de cuina o de perruqueria, no poden anar en bus, han d'agafar el cotxe. El mateix els serverins que han d'anar a Capdepera, que tampoc no tenen el bus. D'Artà a Son Servera tampoc no hi ha connexió directa, en el cas d'Artà ni a l'hivern ni a l'estiu, i d'això també en parla la moció.

I després ens planteja la 411E com si fos vostè el salvador de la pàtria que ens hagués concedit, a la gent de la comarca, el luxe de tenir una connexió directa els mesos d'estiu. Jo vaig celebrar la notícia, de fet, com jo, la Sra. Mireia Ferrer i el Sr. Jaume Soler varen considerar que era una notícia excel·lent i que, a més a més, tots vàrem creure que havia vengut per quedar-se, però després -oh, sorpresa-, el que hem vist és que més que venir per quedar-se ha vengut simplement per donar servei a qui ens visita, ben igual que la connexió amb Alcúdia, ben igual que la connexió amb altres comarques, perquè la connexió Portocristo-Cala d'Or desapareix els mesos d'hivern, ben igual que la línia Portocristo-Cala Rajada, que és la quinzena línia amb més freqüència de tota la xarxa del TIB, però que en els mesos d'hivern desapareix. És que és una línia

que té més freqüència que la línia del Port d'Andratx, la línia de Valldemossa i Deià o la línia de Cala d'Or, i tot i així desapareix els mesos d'hivern. És a dir, que hem d'aguantar la pressió els mesos d'estiu, però no tenim cap benefici els mesos d'hivern. Jo li dic que per aquí no anam, Sr. Mateo.

Estic content que a vostè li agradi comparèixer i que vengui, a més a més, a gust, però si va per aquest camí, el farem comparèixer molt més sovint.

Moltíssimes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. Mateo, tiene la palabra.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE, TERRITORI I MOBILITAT (José Luis Mateo i Hernández):

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Rosa, muchas gracias por sus apreciaciones y sus aportaciones. Desde luego sí que una cosa me gustaría clarificar, tres ideas clave: primera, que desde este govern y, por mi parte y por parte del equipo, tanto de la Dirección General de Movilidad como de CTM, desde luego que estamos, vamos, totalmente decididos a seguir trabajando en mejorar tanto las líneas como la ampliación de horarios, como tratar de ampliar al máximo cualquier posibilidad de mejorar el transporte público, en este caso del TIB en Mallorca, o sea..., esto es un punto de partida para nosotros esencial.

Y, desde luego, cualquier mejora que nos venga, tanto de su parte como..., y usted ha hecho mención, por parte de los ayuntamientos, siempre va a ser, primero, bien recibida, en segundo lugar, estudiada y, en la medida de lo posible, aplicada. Pero usted lo sabe bien también, porque ha gestionado: no siempre es sencillo el poner en práctica determinadas medidas, pero máxime..., y además -vuelvo a insistir, ¿eh?- cuando..., si comparamos tanto las rutas, los horarios y los servicios que prestaba el TIB antes de 2023 con lo que presta ahora la mejora es substancial, más que notable.

Y nosotros no nos detenemos ahí, ni desde luego... le puedo decir que hacemos, que hemos llegado al máximo y que no podemos hacer nada más, no, trabajamos para continuar mejorando, y esa es la estrategia básica que tenemos que seguir y, además, lógicamente, recogiendo aquellas necesidades que se nos trasladan de los distintos lugares y de las necesidades de los ayuntamientos y de los distintos grupos parlamentarios, es que en esas, por supuesto, siempre nos vamos a encontrar, no le quepa ninguna duda.

Ahora bien, lo que tampoco me gusta que ponga sobre la mesa son dos puntos esenciales: el primero, que siquiera siembre usted la duda de que desde este govern se apuesta por un transporte público para no residentes, esto es falso, y a las muestras nos remitimos. Vuelvo a repetir, esa modificación de la concesión, 150 millones de euros, está pensada

esencialmente para mejorar el transporte público de los residentes.

Y le digo más, nos podemos remitir a la oferta de Aerotib que se ha puesto precisamente este año, en esta temporada en invierno, por primera vez, de forma regular todo el año, todos los días del año, esta oferta de Aerotib desde las principales localidades y núcleos de población residente, zona de Calvià, Inca, Manacor -zona de Llevant- Sa Pobla, Alcúdia, Llucmajor y Campos.

Claro, ahora a usted le parece más que evidente, pero es más que evidente que quien ha hecho esta medida y la ha adoptado ha sido el Govern de Marga Prohens, ha sido este govern.

Y luego también decirle otra cosa, aparte de estas líneas que ofrecemos entre 26 y 38 expediciones para residentes, con frecuencia media de paso entre una hora y una hora y quince minutos, para residentes, un servicio de Aerotib que no se había prestado en los últimos cinco años y que antes se prestó con cuentagotas, yo le digo que seguimos -insisto-, seguimos pensando en mejorar.

Y luego ya la última idea con la que no quería dejar de despedirme, Sr. Rosa, por supuesto que yo aquí compareceré las veces que haga falta, y ya me consta que ya tiene preparada una buena batería de comparecencias para este conseller y -vuelvo a insistir- lo haré encantado, porque es su trabajo y el mío. No obstante, le digo una cosa, Sr. Rosa, vuelvo a repetir: que usted venga aquí como adalid de defensor del sector del transporte público, que usted venga aquí a defender los intereses de los ciudadanos de la zona de Llevant y votara usted, su partido, en contra de la financiación, de la financiación de los convenios ferroviarios y las infraestructuras ferroviarias en el Congreso de los Diputados, me parece de traca...

(Algunes aplaudiments)

... de traca.

Y esa... y esa es una realidad incontestable.

Entonces, Sr. Rosa, cuando usted se dirija a los ciudadanos del Llevant, del Pla i Llevant o de la zona del Llevant, dígales también -dígales también- que usted ha votado contra los proyectos ferroviarios, entre ellos el tren de Llevant, ¡dígaselo también, dígaselo también!...

(Algunes aplaudiments)

..., no les oculte toda la información y no saque encima pecho sobre aquellas mejoras que ha realizado este govern y que ustedes en ocho años ni siquiera pusieron en práctica.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

V. Compareixença del conseller competent per tal d'informar sobre el compliment de la Resolució derivada de la Proposició no de llei RGE núm. 9960/24, relativa a traspàs de competències de gestió integral de les residències per a persones dependents per part del Govern de les Illes Balears al Consell d'Eivissa (escrit RGE núm. 16670/25, del Grup Parlamentari Socialista).

A continuación pasamos al quinto punto del orden del día, que corresponde a la comparecencia del conseller competente para informar sobre el cumplimiento de la Resolución derivada de la Proposición no de ley RGE núm. 9960/24, sobre *traspàs de competències de gestió integral de les residències públiques per a persones dependents per part del Govern de les Illes Balears al Consell d'Eivissa*. Por el Grupo Socialista, Sra. Fernández, tiene la palabra.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Bon dia. Gràcies, Sr. President, bon dia, senyors diputats i diputades. Bon dia, consellera, quina llàstima que no sigui el Sr. Marí aquí, perquè crec que això es una compareixença que l'hauria d'interessar o d'afectar, és una llàstima, però, bé, supòs que després es pot veure el vídeo.

Comencem situant-nos. El 27 de març d'aquest any, el meu company, el Sr. Lamin, presentava a la Comissió de Serveis Socials la següent proposta: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a complir amb el compromís de traspàs de les competències de gestió integral de les residències públiques de Can Blai, Can Raspalls i Sa Serra, que en aquests moments gestiona el Govern, perquè tornin a ser gestió insular per part del Consell d'Eivissa". Per això deia que em semblava especialment interessant que el president del Consell d'Eivissa el qual, a més, és diputat d'aquesta cambra, fos aquí ara mateix, però, sembla que no.

Es va aprovar quasi per unanimitat, només una abstenció. Òbviament, han passat sis mesos i no és que no hagin complert l'actualitat de l'acord, és que no han fet ni una passa endavant. Aquí no tenim ni foto, ni pla d'abordatge, ni de xoc, ni prova pilot, ni cap d'aquestes coses que fan habitualment per dissimular que no hi ha avanços en un determinat tema. I no és que perdessin la votació i ara es vegin obligats a complir amb un traspàs amb el qual no estan d'acord, no, vostès van votar a favor, vostès van dir que votaven a favor perquè treballaven en el traspàs des de juliol del 2023, és a dir, teòricament, i si creiem el que van dir, volen que es faci aquest traspàs.

Això sí, la diputada que va defensar la iniciativa va matisar que treballaven sense pressa. Ja ho pot ben dir, que sense pressa: dos anys i mig sense una notícia, una proposta econòmica, una reunió o una nota de premsa! Sense pressa, ni per entrar aquí a sentir el que parlem.

Quina llàstima que per complir una llei en matèria de dependència, per assegurar els drets dels majors i de les majors eivissenques no hi facin tanta via com per derogar la Llei de

memòria democràtica, per assegurar *pelotazos* urbanístics o per eliminar l'impost de successions i perdonar 290 milions d'euros a 15 hereus. 290 milions...

(*Alguns aplaudiments*)

... Pot calcular, consellera, quantes places a residències es podrien crear i mantenir amb aquests sous?

I el cas és que aquesta no és una qüestió nova, ni tanmateix d'aquesta legislatura, vaja, que han tingut temps de sobra per decidir quin és el seu posicionament i actuar en conseqüència. No podem dir que van votar a favor, però que han canviat d'idea. Les competències de gestió de residències públiques són pròpies dels consells insulars: Mallorca, Menorca i Formentera -tres consells de quatre-, ho entenem perfectament. Però a Eivissa vivim l'anòmala situació que sigui el Govern Balear, i no el consell insular, presidit pel Sr. Marí, qui es faci càrrec de Can Blai, Can Raspalls i Sa Serra.

A la passada legislatura es varen fer tot un seguit de passes per part del Govern de les Illes Balears, de manera coordinada amb el Consell d'Eivissa, precisament perquè es tornàs a una situació de normalitat, de la qual no s'hauria d'haver sortit mai, que era que les residències públiques de la nostra illa retornassin a la gestió directa del mateix consell, que he de recordar que ja ho varen ser de gestió directa del consell, i que això havia de ser una cosa transitòria.

El consell insular, ja amb el president Vicent Marí al cap -que veig que encara no ha tingut temps d'entrar-, va al·legar durant tota la passada legislatura qüestions pressupostàries. Vaja, que no és que ell no vulgui, o que no li interessi gestionar les seves competències, no és que ell no vulgui apropar els serveis a la ciutadania de la nostra illa, augmentar les places, construir residències o millorar els serveis, no, no és això, és que la dotació pressupostària del traspàs no correspon a la despesa que caldria per gestionar correctament aquestes residències.

I jo aquí, com a eivissenca que som, som la primera que vull que les competències -totes, no només aquesta- arribin ben dotades, és clar que sí, però es que hem passat d'una legislatura on al president del Consell li resultava fàcil, fins i tot políticament útil, dir que el govern progressista era molt dolent i quasi quasi ens volia estafar amb el traspàs, al silenci absolut. I sap què passa? Que, probablement, el que li han ofert, sent generosa, i volem pensar que alguna cosa o alguna reunió han fet en dos anys i mig, és, mes o menys, el mateix que se li va oferir la legislatura passada. Però, és clar, ara rebutja en privat, en lloc de criticar en públic.

I és que el traspàs l'estableixen els tècnics, el cost s'estableix mitjançant fórmules matemàtiques que calculen els tècnics, i que són les mateixes la legislatura passada i aquesta.

Així que, a partir d'aquí, ara que ja ens hem situat a l'històric d'aquesta qüestió, ens hem de demanar què passa? I jo, que som una dona de ciències, tinc dues hipòtesis.

La hipòtesi A: el Govern balear i el consell insular duen treballant intensament, però a les fosques, durant dos anys i

mig. No arriben a cap acord, malgrat el gran interès per part del Sr. Marí... -bé, interès o no, perquè encara no ha entrat, però, bé, ho podem pensar, hipòtesi A, té interès- a rebre les competències, perquè el Govern li explica una i altra vegada que l'ofertament de l'anterior govern era just. Estan bloquejats i això suposa un gran patiment per al Sr. Marí, que anhela les competències que van retornar els seus i aspira a augmentar, encara que sigui una sola plaça residencial durant la seva presidència.

O hipòtesis B: el consell insular, el Sr. Marí, no vol les competències, no volen que els retornin la gestió de les residències, massa feina. Durant la passada legislatura, com que els seus no eren al Govern, no feia falta dir-ho, just abastava amb un sol "*Mallorca me mata*". No ens ofereixen el que hem de menester i això així no es pot acceptar, cap compte o fórmula matemàtica, el mateix que feien amb tota la resta de temes per justificar la seva inoperància: no és que jo no ho vulgui o no sàpiga fer-ho, és que el Govern... insereixi aquí, el que vulgui. I aquí s'inseria l'excusa: no ho puc fer, perquè no fan un decret, no ho puc fer perquè la legislació autonòmica tal, no ho puc fer per falta de finançament.

Però, és clar, el 2023 entren els seus a governar i ja res és culpa del Govern, i la inoperància del consell ha de passar a ser culpa directa de Pedro Sánchez. És clar, hi ha temes que poden passar, però la gestió de les residències... Idò, si jo no vull assumir la gestió i no puc donar les culpes al Govern, per no voler fer la part que em toca, no puc culpar Pedro Sánchez, i òbviament, no vull reconèixer la veritat, què faig? Amagar el cap, votar a tot que sí a les comissions i deixar que passi el temps i que acabi una altra legislatura, a veure si tinc sort i la gent no s'adona que no he fet absolutament res en sis anys, vuit, quan acabi la legislatura.

Té complicació, no es pensin que no, perquè un dia has de votar, com a diputat, que s'ha d'efectuar el traspàs i al dia següent, com a president, fet tot el possible perquè no es produeixi de cap de les maneres. Fins i tot has de sortir fora, quan es tracta un tema de residències, a aquest parlament, que t'afecta directament, perquè no se't noti, per no donar la cara. És complicat, s'ha de ser fora molt de temps, durant tota una compareixença.

A mi m'agradaria, Sra. Fernández...

(Remor de veus)

... -no, no, és que aquí només hi ha un president de consell insular, parlem de les transferències de les residències als consells insulars...

(Alguns aplaudiments)

..., parlem de la transferència de competències al Consell Insular d'Eivissa-, aquí hi ha un diputat que és diputat i president del Consell Insular d'Eivissa. O n'hi havia, feia un moment, hi havia aquí un..., jo, juraria que, feia un moment, aquí hi havia un president del Consell Insular d'Eivissa, però ara no hi és, Sra. Fernández. Bé, doncs perquè no li interessa la gestió de les residències d'Eivissa, no em posi aquestes cares, si és que l'absència és clara. Potser quan parla vostè, sí que li

interessa i entra. Potser m'està mirant per vídeo -hola, Sr. Vicent Marí, si m'està mirant pel video-...

(Remor de veus i algunes rialles)

... Però jo crec que hauria de ser aquí. Jo, no sé... digui'm a mi... però si tu tens unes competències i t'han de fer un traspàs i es tracta un tema, directament, que és de la teva competència, que t'aixequis i que te'n vagis, a mi, no em sembla parlamentàriament adient, però vostès vegin com gestionen les seves coses.

Vostè ens hauria d'aclarir avui, Sra. Fernández, quina de les dues hipòtesis que jo li he plantejat és l'encertada. I si en té una tercera i la pot justificar, benvinguda sigui. El que no li acceptaré, perquè crec que seria fer-nos trampes, és que tiri pilotes fora, excusant-se en la gestió de la seva predecessora, perquè la gestió que la va precedir és la gestió de la Sra. Prohens. Així que en aquest joc no hi entrarem.

Digui'ns, Sra. Fernández, què passa realment amb el traspàs? Si el que volen és encetar un debat de si s'ha de finançar més i millor, ho facin. Probablement estarem d'acord que les necessitats s'han incrementat, que les situacions no són les mateixes de fa vint anys i que, evidentment, el que valia fa vint anys una plaça de residencial amb el que val ara s'ha incrementat. Sí, i això ho podem parlar obertament i amb tota la honestedat, el que no podem fer és seguir donant llargues a la ciutadania d'Eivissa i que, mentrestant, ni el Govern se n'ocupi de les residències a l'illa d'Eivissa ni ho faci el president del consell insular, que acab la intervenció i encara no ha vingut.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. Per part del Govern, té la paraula la consellera de Famílies, Benestar Social i Atenció a la Dependència, la Sra. Sandra Fernández.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES, BENESTAR SOCIAL I ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, Sra. Fernández. En primer lugar, decirle que los derechos de las personas mayores de Eivissa están completamente garantizados.

En segundo lugar, me va a permitir, y, si no me lo permite, también, que utilice esta comparecencia para desmentir una manipulación de los datos del sistema de dependencia en Eivissa, que ya veo que no solamente son cosecha del Sr. Lamin, sino que deben ser, pues, una estrategia habitual del Partido Socialista. Y le voy a decir que los datos de

dependencia, desde luego, no son los que ustedes intentaron dar y manipular ayer.

Mire, los últimos datos que están publicados en octubre de 2025 y a los que ustedes tienen acceso, porque se publican mensualmente, aparte de contestar a las preguntas, es que, en comparación con el 2023, las personas que están en lista de espera de valoración de dependencia y las que están en lista de espera del Plan Individual de Atención son 75 personas menos, es decir, un 14% de personas menos que están pendientes de valorar, y esto en un contexto con muchísimas más solicitudes. En concreto, en mayo de 2023, había 3.510 solicitudes, cuando en octubre de 2025 hay un total de 4.131; es decir, las solicitudes han aumentado en 621, es decir, un 17,7% más, cuando -le vuelvo a repetir- hay un 14 menos de personas en lista de espera.

Además, también hemos aumentado las prestaciones si comparamos mayo de 2023 con octubre de 2025: en cuanto a residencia, han aumentado un 8%; en cuanto a centro de día, un 23,3%; en cuanto a prestaciones de teleasistencia, han aumentado un 70%; en cuanto a la prestación del Servicio de Ayuda a Domicilio, un 34%; la prestación de curas ha aumentado un 25%.

Se han concertado, como bien usted sabe, o debería saber, 79 plazas de residencias en Eivissa, que van a permitir reducir la lista de espera de esta prestación a la mitad.

Pero vamos a hablar de las residencias porque usted, bueno, pues ha mencionado muchas cuestiones, pero a mí también me gustaría hacer un breve inciso de por qué las residencias están gestionadas en este caso por la Fundación de Atención a la Dependencia, y eso significa que tengamos que hablar de lo que nos encontramos en junio de 2011 y por qué se tuvo que asumir esta gestión.

Y es que nos encontramos con un consorcio sociosanitario, gestionado hasta la fecha y presidido por su partido, un consorcio que carecía de contabilidad, con un agujero económico de más de 4 millones de euros, deudas a la Seguridad Social, a los proveedores y con una infrafinanciación de más de 1,5 millones de euros anuales por parte del Govern, un Govern también presidido por su partido. Todo ello hizo que el Govern, en aquel momento, asumiese, a través de la Fundación de Atención a la Dependencia, la gestión de las residencias de Can Blai y de Can Raspalls, a las que posteriormente se uniría la de Sa Serra.

Ustedes han tenido ocho años para volver a traspasar la gestión de las residencias al Consell d'Eivissa, pero no lo han hecho. Y, Sra. Fernández, de lo que sí se han dado cuenta los ciudadanos, y por eso están donde están, es que ustedes no hicieron nada durante ocho años...

(Alguns aplaudiments)

Porque la realidad es que ustedes ofrecieron acuerdos al Consell d'Eivissa de traspaso del todo insuficientes, tanto a nivel económico como de estructura. Y con los antecedentes que teníamos del pasado consorcio sociosanitario que ustedes gestionaban, creemos que sería del todo irresponsable que el

consell hubiese asumido la gestión de las residencias con el acuerdo que ustedes proponían.

Y ¿qué ha hecho este Govern? En primer lugar, garantizar la gestión estable y la atención de calidad a los usuarios. Para ello, en julio de 2024 se comenzó a pagar el plus de difícil cobertura a todos los trabajadores de las residencias de Eivissa gestionadas por la Fundación de Dependencia, porque si algo teníamos que hacer era garantizar que hubiese trabajadores necesarios, los trabajadores necesarios para garantizar la atención a las personas usuarias. Y, como saben, también hace unas semanas aprobamos por unanimidad el decreto ley que va a mejorar las condiciones laborales de todos los trabajadores, incluidos los trabajadores de las residencias de Eivissa, ya que se va dar estabilidad y permanencia a este plus.

Y desde entonces, desde que llegamos al Gobierno, hemos mantenido un diálogo permanente y fluido con el Consell Insular d'Eivissa para trabajar en el futuro traspaso, siempre con un objetivo muy claro, que es el de garantizar la gestión adecuada y estable de las residencias, y que, en ningún caso, ningún tipo de cambio que se produzca repercuta en el bienestar de las personas usuarias. Así, el pasado julio, el Consell de Govern autorizó la modificación de los estatutos de la Fundación de Atención y Apoyo a la Dependencia para crear un nuevo órgano unipersonal de dirección, denominado "director insular de Eivissa". Con la creación de este cargo, que ya está nombrado, se potencia la coordinación con el Consell d'Eivissa y la apuesta por destinar más recursos a la isla de Eivissa. Este nuevo director insular se encarga de la gestión y de la coordinación de los servicios y centros de la fundación en la isla de Eivissa, que son, como ya sabe, la residencia de Can Blai, Can Raspalls y Sa Serra, donde actualmente trabaja el 42% de la plantilla.

Además, y siempre en colaboración con la gerente y el director adjunto a la gerencia, que reside también en Eivissa, se encarga también del cumplimiento de las normas globales de funcionamiento interno, de la política en materia de personal, de la elaboración del plan de actuación, así como de los programas y proyectos de este en Eivissa; de proponer la contratación de las obras, suministros y servicios; de la planificación, organización y supervisión de los centros; es también el enlace entre las direcciones de los centros de Eivissa y las áreas de los servicios generales de la fundación; y coordina su actuación con las administraciones públicas y otros entes de la isla de Eivissa. Esta figura es el punto de partida de la creación de una estructura organizativa en Eivissa para la gestión futura de las residencias por parte del consell.

Próximamente, también, se firmará un protocolo de cogobernanza Consell d'Eivissa con el objetivo de mejorar la coordinación y gestión de las residencias y centros de día de Can Raspalls, Can Blai i Sa Serra, con este modelo de cogobernanza, hasta que podamos completar en un futuro el nuevo modelo asistencial gestionado directamente por el Consell d'Eivissa. Este protocolo establecerá unos procesos claros, unos hitos concretos y optimizará los recursos.

En definitiva, avanzamos hacia un modelo de traspaso de competencias que va a cumplir todas las garantías necesarias para dar seguridad, tranquilidad y las máximas garantías de

atención a las personas usuarias, algo que ustedes no hicieron en ningún momento.

Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, consellera. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la diputada Irantzu Fernández, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I PRIETO:

Gràcies, president. Benvingut president, el trobàvem a faltar...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., crec que el tema li interessa, crec que el tema li interessa, traspàs de competències al Consell Insular d'Eivissa, interessant, val la pena ser-hi.

Consellera... -no posi aquestes cares, no fa falta que bufi-, és la realitat, vostè pot no compartir-la, jo crec que tenim obligacions com a diputats i obligacions com a presidents de l'illa, i que quan es parla de la teva illa no hi siguis, bé, doncs és ofendre les teves obligacions, vostè pot bufar el que vulgui, jo seguiré dient-ho.

Recapitem per al Sr. Marí, que s'ha perdut la primera part de la intervenció.

La situació de la gestió de les residències a Eivissa és anòmla, el Sr. Marí va dir durant quatre anys que el problema pel qual no acceptava les competències pròpies era que el govern progressista no li oferia un preu just. Va nomenar un director insular, ara em diu que el gran avanç que han fet ara és nomenar un altre director insular, ja li dic que aquest director insular els tres, quatre anys d'abans no va fer res, va ser més o menys un "xiringuito", una persona que cobrava, de fet, més que el president del Consell Insular d'Eivissa, però no va fer cap avanç en quatre anys, no crec que sigui un avanç que vostè ens digui avui que el que han fet durant dos anys i mig es nomenar un altre director insular, que tampoc no té les competències de les residències. Però, bé, això és el seu avanç.

Aquesta legislatura es van comprometre a efectuar el traspàs en un any, ja han passat dos anys i mig i no han fet res. En desembre de l'any passat van dir que quedava un any, bé. En març van votar a favor d'efectuar el traspàs, ens trobam a 25 de novembre i l'únic que han fet és tornar a nomenar un director insular, el mateix que varen fer la legislatura passada i que no va suposar absolutament cap avanç en el traspàs de les competències. Ens diu ara que difícil cobertura, que han augmentat, que han millorat les condicions. El decret que van aprovar fa quinze dies va derogar això, quin avanç ido!

Nosaltres, una vegada més, venim a instar el Govern de les Illes Balears que faci efectiu d'una vegada per totes aquest traspàs. Perquè creiem que, en la mesura que es torni en una

situació de normalitat, serà bo i és el que esperen tots els ciutadans i ciutadanes d'Eivissa.

Perquè el que passa ara és que hem quedat en terra de ningú, vostès, que se suposa que han d'exercir les competències, en dos anys no han invertit ni un sol euro en noves residències o centres de dia a Eivissa. Som l'única illa on no s'ha impulsat cap nova infraestructura social, boicotejant projectes i negant terrenys que són imprescindibles.

Ara mateix tenen dues opcions, o efectuen el traspàs, si el Sr. Marí els deixa -que crec que no passarà, ja li dic entre vostè i jo, crec que no passarà, no ha passat abans, no passarà ara, també esperant a veure si arriben ja una altra vegada les eleccions, i aquí no ha passat res- o presenten urgentment un nou pla d'infraestructures amb calendari, pressupost i compromís. Un pla que garanteixi noves residències a l'illa d'Eivissa i que exigeixi als ajuntaments i al Consell d'Eivissa la cessió de terrenys.

Perquè el que no pot passar és el que passa ara, que mentre la resta de les Illes tenen residències gestionades pels seus consells insulars i miren per al benefici dels seus ciutadans, perquè són els que millor coneixen les necessitats dels seus ciutadans, a l'illa d'Eivissa tenim un govern que no inverteix, perquè, total, a qualque moment s'han de fer el traspàs de les residències, que no arriba mai, i jo torn dir que crec que no arribarà aquesta legislatura, vostès no inverteixen, ells no inverteixen. Tenim un terreny a Sant Josep, el terreny de Can Coques, no es farà cap residència. I mentrestant els ciutadans d'Eivissa tenen unes necessitats que no es veuen complertes.

Realment, consellera, jo l'animaria que em digui directament que això és molt complicat, que no arriben a un acord o que directament no han fet cap reunió amb el consell insular i que això no tirarà endavant. El que també agrairia és que si no ho volen fer, no fa falta que ens votin a favor de les PNL, vostès ho diguin: nosaltres no creiem en el traspàs de les competències, no ho tornarem fer, com que va sortir malament una vegada ja no creiem en aquest model, i ja està, però no fa falta que votin a favor perquè després ha de venir vostè aquí a parlar de com va el traspàs d'aquestes competències, aquest acord que no han complert en sis mesos, i l'únic que em pot dir és que han nomenat un altre director insular. Això és el gran avanç que han fet en dos anys i mig, el mateix avanç que van fer la legislatura passada, nomenar un director insular. Això és igual que dir-me que no han fet res.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Fernández. En torn de contrarèplica té la paraula la consellera Fernández, per un temps de cinc minuts.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES, BENESTAR SOCIAL I ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA (Sandra Fernández i Herranz):

Mire, Sra. Fernández, lo que era anómalo es cómo gestionaban ustedes las residencias de Eivissa...

(Alguns aplaudiments)

..., que es la situación que origina que se estén gestionando por parte del Govern. Y basta un pequeño, pero además pequeñísimo repaso a la hemeroteca. “Serra denuncia que existe una deuda con Endesa de medio millón de euros”, todas estas noticias hacen referencia a su gestión, por si tenía duda. “El consell paga a la directora de una residencia cerrada”. “Hicieron ingresos precipitados en Sant Jordi antes de las elecciones”. “El consell asegura que la residencia de Sant Jordi se puso en funcionamiento sin financiación”. “La plantilla de un consorcio del consell cobra la nómina con 18 días de retraso”. “El consorcio sociosanitario debe 2,2 millones de euros a la Seguridad Social”. Estas son algunas de las noticias que salieron de su nefasta, nefasta gestión...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Así que, que vengan ustedes a intentar darnos lecciones de cómo se gestionan las residencias, después de que hay más que evidencia de cuál es su fórmula, pues, la verdad, es que me parece un poco sonrojante.

Como también me lo parece que vengan ustedes aquí a hablar de terrenos del ayuntamiento y del municipio de Sant Josep. Que vengan ustedes a hablar de terrenos que ya los técnicos del ayuntamiento, del consell y del Govern ya han dicho que no son adecuados, pero que vengan ustedes a hablar de urbanismo de este ayuntamiento, eso sí que es, sinceramente, de tener poca vergüenza...

(Alguns aplaudiments)

... Porque es que no sé si recuerdan que el pasado día 13 de junio de 2023 detuvieron al que era su alcalde, en funciones ya, en el marco de una investigación judicial por presuntos delitos de prevaricación administrativa y cohecho, y que desde entonces el área de urbanismo de ese ayuntamiento está prácticamente intervenida a causa de su teje y maneja en la pasada legislatura.

Esta es la realidad en la que se encontraban los ayuntamientos, también gobernados por usted, que, gracias a Dios, ya no gobiernan.

Y la difícil cobertura, permítanme explicarle, y ya se lo he dicho, la difícil cobertura en Eivissa pasa a ser asumida por un plus que sí que es completamente estable, que no era la difícil cobertura, y, evidentemente, esto es una garantía para todos los trabajadores. Y por eso también los trabajadores de Eivissa aprobaron el acuerdo que se llevó a cabo en el TAMIB.

Lo que estamos haciendo nosotros, precisamente, y en contacto permanente con el representante de todos los ibicencos -no como ustedes que van perdiendo votos por

momentos-, la realidad es que estamos trabajando codo con codo con el presidente del Consell d'Eivissa, con la consellera y con todo el Consell d'Eivissa para preparar un traspaso...

(Alguns aplaudiments)

... que, desde luego, garantice una gestión adecuada, planificando una estructura y una financiación suficiente que garantice esa atención de calidad. Y por ello hemos dado los pasos que ya he ido mencionando.

Le puedo anunciar ya, por ejemplo, que el próximo día 18, como le he dicho anteriormente, firmaremos con el Consell d'Eivissa el protocolo que va a permitir la cogobernanza de las residencias como un primer paso para el futuro traspaso, que va a ser ese paso previo e imprescindible a un traspaso que debe garantizar el mejor servicio y que ha de poner en el centro a la persona residente y su bienestar. Y lo vamos a hacer de una forma en la que no pueda volver a repetirse el fiasco de su gestión, como el consorcio sociosanitario, ni aunque volviesen a gobernar. Pero ya le digo que, viendo como hacen oposición, creo que queda Gobierno del Partido Popular en Eivissa para rato.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, consellera.

VI. Compareixença del conseller competent per tal d'informar sobre el compliment dels punts 1, 2 i 4 de les Resolucions derivades de la Proposició no de llei RGE núm. 8268/24, relativa a impuls de les obres d'ampliació de la residència per a persones majors Huialfàs de Sa Pobla (escrit RGE núm. 16787/25, del Grup Parlamentari Socialista).

A continuació, passam al sisè punt de l'ordre del dia que correspon a la compareixença del conseller competent per tal d'informar sobre el compliment dels punts 1, 2 i 4 de les resolucions derivades de la Proposició no de llei RGE núm. 8268/24, relativa a impuls de les obres d'ampliació de la residència per a persones majors Huialfàs de Sa Pobla. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Omar Lamin, per un temps de deu minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, vicepresident, bon dia de nou, Sra. Consellera. Miri, avui la tornam a interpel·lar de nou i, malgrat vostè vulgui fer “trilerisme” estadístic, les dades són seves, Sra. Consellera. Vostè nega que hi hagi hagut durant els dos anys de govern de Marga Prohens més de 7.000 persones amb drets reconeguts a la dependència que no han estat ateses? Avui té una bona oportunitat per dir-ho.

Si vostè, li deia, parla molt de posar les persones al centre, parla molt que prioritzen el sistema d'atenció a la dependència, però una vegada que ens arriben les dades, tard i malament, li

he de dir que amb vostè el canvi li he de dir que en aquests dos anys no havíem viscut mai una cosa tan insòlita com aquesta, que, a part que ens arribin les dades tard, ens arriben incompletes, i si no surti aquí i ho digui. Però, bé, en comissió, que fins que no l'hem estirada a venir a comparèixer a comissió, no ha volgut contestar-nos. I jo crec que en sis mesos hi ha temps més que suficient com per entendre que un arriba nou a un departament, s'ha d'organitzar, s'ha de posar en marxa, però crec que sis, vuit mesos és temps més que suficient perquè vostè i l'anterior gestora també li hagués donat temps a respondre. Però, bé, és una qüestió de prioritats, i crec que les prioritats d'aquest govern, com he dit avui, no es troben en la transparència ni en què la gent sàpiga quin és el panorama al qual ens enfrontam.

Per això li deia que la situació que travessa el sistema d'atenció a la dependència, que ha travessat durant aquests dos anys, és un sistema que en lloc d'anar a millor, ha anat a pitjor, per tant, per tant, el Govern de Marga Prohens no ha fet res més que posar traves a les persones que més ho necessiten.

I li deia perquè les llistes d'espera, les seves llistes d'espera, les llistes d'espera de la gestió de Marga Prohens, així ho corroboren, i ens trobam que, en lloc d'avançar com es feia abans, el que hem vist és un sistema d'atenció a la dependència i una forma de governar que fa aigües. I jo li he de demanar, perquè la Sra. Prohens avui ens ha tornat dir que ella treballava per tenir cura de la gent, si això és una manera de tenir cura de la gent, si amagar dades, si contestar a mitges, si improvisar, si estar constantment amb l'excusa, és una bona manera d'atendre i entendre la necessitat de la gent.

I una vegada que tenim les dades, jo li trauré, per molt que a vostès, jo crec que entre vostès els fa ràbia que donem llum on vostès han volgut semblar obscuritat, les dades són les seves, si vostè volia que tinguéssim les dades actualitzades, era tan bo de fer com a fer-nos-les arribar, però no es preocupi que les hi demanarem, també les hi demanarem a finals d'any i després les tornarem treure, i la premsa, que a vostè tant la preocupa, tindrà accés a aquestes dades, perquè és així com s'ha de fer, d'això se'n diu democràcia, Sra. Consellera.

I el que vostès vénen a amagar i no volen dir és que, vostè ho ha dit, i li he de tornar dir, perquè jo li agraeix la seva sinceritat quan vostè es refereix a la gestió de Marga Prohens com una gestió insostenible i profundament intolerable, jo ho compartesc i, a part, jo en diré insostenible quant que és impossible que tinguem persones i és intolerable que tinguem persones que esperin tant de temps els serveis als quals tenen drets. I això ho evidencia un creixement de 7.000 persones, és a dir quasi 3.000 més respecte dels quatre anys anteriors. I això significa quasi un 50% més de persones que esperen una plaça de centre de dia; això significa un 20% més de persones que esperen una plaça de residència, amb més de 2.000 persones que esperen; i vostè podria dir si aquestes dades són, però agafi les dades que corresponen, no ens faci "trilerisme", com li he dit.

I, Sra. Consellera, jo compartesc amb vostè que la preferència número 1 de la gent és voler quedar a casa seva, però sap què passa? Que la gent ni pot quedar a casa seva, ni pot accedir a un centre de dia, ni pot accedir a teleassistència,

ni pot accedir tampoc a l'ajuda a domicili perquè aquest govern no és que no arribi, és que arriba massa tard i, a part, ho fa malament. I ho fa malament i, a part de condemnar la gent a no poder gaudir dels serveis als quals tenen dret, ho fa consentint... la seva forma de gestionar és tan intolerable, i amb això estarem d'acord, que, tenint llista d'espera de gent per accedir al centre de dia, permeten tenir centres de dia tancats, com el de Porreres, com el de Calvià, com el de Badia Gran de Lluçmajor i el d'Alaró.

I bé, i gràcies a les nostres denúncies, celebr que hagin tret el concurs per a l'adquisició de mobles d'Alaró, m'alegra que també això serveixi per a això, i per això li he de dir que això és una forma de tenir cura de la gent, Sra. Consellera.

I miri, a vostè no només venim per interpel·lar-la per aquestes dades, que són nefastes, sinó que també podem posar l'accent en un incompliment importantíssim, en dos fonamentals: l'incompliment de l'ampliació de la residència d'Huialfàs, es varen trobar un terreny de 1.000 m², hi havia una projecció d'ampliar aquestes places, de quasi duplicar-les; amb això estam d'acord i jo he revisat les seves notes de premsa i veig que no hi ha hagut un canvi substancial en aquest sentit, i m'alegra que també ho vulguin fer seguint el model d'atenció centrat en la persona. Però sap què passa, Sra. Consellera? Que diuen que una imatge val més que un miler de paraules: això és el que vostès han fet, a gener del 2025, d'enguany, una foto, amb tota la plana major, dient que anunciaran i que faran un concurs d'idees. Segona foto: novembre d'ara, aquest mes, fa no-res, un parell de dies, la mateixa foto: l'únic canvi... anunciant exactament el mateix, l'únic canvi sap quin és, Sra. Consellera? El canvi de consellera, perquè s'han hagut de torbar quasi un any per llançar un concurs d'idees d'uns serveis dels quals ja podrien gaudir els veïnats i veïnades de la comarca nord de Mallorca i de Sa Pobla.

Però la nefasta gestió, la intolerable gestió de Marga Prohens, fa que avui disposem de 40 places manco de residències, igual que li deia que disposam també de moltes places de centre de dia. I sap què veu, Sra. Consellera, la gent d'aquesta terra? Que, mentre vostès estan a altres coses, mentre la Sra. Prohens està en altres coses, ells veuen un govern que, davant les seves necessitats, no respon.

I li deia, aquest projecte fou impulsat pel govern socialista, que en aquell moment governava el Consell de Mallorca, amb una premissa fonamental i és que havíem de seguir apostant pel servei de proximitat, i jo crec que la residència, jo, que la conec prou bé, de Sa Pobla, si evidencia alguna cosa, es confirma una cosa, és que hem d'apostar per aquests serveis comunitaris, que la gent pugui quedar més a prop de casa seva i que, a part ho diguem en dignificar els espais, i que quan un espai queda petit, doncs, evidentment, ens hem d'anar adaptant. I aquest era l'esperit, es va fer una inversió de quasi 400.000 euros, es va deixar una idea de projecte, on s'hi implicava també l'ajuntament, on s'hi implicava el Govern, i vostès han estat incapaços ni de continuar la feina feta.

Un altre dia li demanarem també per parlar de l'estat de les residències actuals, i si una cosa confirma aquesta dilació en la seva forma de fer és que no hi ha interins o s'està en altres coses. I nosaltres necessitam que el Govern es prengui

seriosament, i celebren que els seus plans de xoc vinguin precisament a remeiar algunes coses d'aquestes, però no podem estar quatre anys anunciant coses i no fer passes en ferm.

Li deia que un altre dels incompliments que demanàvem era, efectivament, que, per poder atendre les necessitats de la gent, per poder resoldre els problemes que Marga Prohens ha creat amb la mancança de places, amb saturació de places de residència i de centre de dia, això passi irremediablement per seguir el camí fet pel Govern progressista, que és fixar un full de ruta que doni continuïtat als serveis i projectes que s'havien deixat projectats i molts dels quals iniciats. I per això li he de demanar: per què no han estat capaços de fer ni una sola passa per fer possible aquesta ampliació en dos anys? On és la partida per fer possible aquestes obres? Quan s'iniciaran aquestes obres? Amb quin pressupost?

Creu que serà possible iniciar aquestes obres abans del 2027 o hauré d'esperar a la propera legislatura per veure les màquines fer-hi feina?

I, sobretot, quan impulsaran el nou pla d'infraestructures que incorporin més residències i més centres de dia? Perquè li he demanat: què ha fet Marga Prohens per seguir incrementant les places, més enllà del que es va trobar? Que moltes d'aquestes places estan o aturades o estan, evidentment, tancades, com li he dit, els centres de dia.

I, per tant, vostè deia, i fa mesos que anuncien 14 noves residències i nous centres de dia, per això li deman, perquè posem una mica de llum i perquè la gent entengui que darrera d'aquest anunci no hi ha una cosa tan bàsica com el fum, quins projectes anuncien, Sra. Consellera, ens pot dir quins són aquests projectes? A quins municipis es duran a terme? Quan començaran aquestes obres? Quants n'hi ha de projectats a l'illa d'Eivissa? Perquè vostè criticava..., el que és inassumible és que un govern que ara s'ha inventat la fórmula de la cogovernança -la cogovernança es veu que ara funciona i quan hi havia una pandèmia no funcionava, al Partit Popular es veu que la seva lògica funciona d'una altra manera-, això és tant com fallar a la intel·ligència de la gent; és dir: mirin, nosaltres hem dit que al Sr. Marí li retornarem les competències, però no ho farem, només ho farem un poquet; i per això farem, hem creat un "xiringuito" amb un director, que cobra quasi com el president del Consell d'Eivissa, però farem que farem, però no fem.

I mentrestant, les llistes d'espera no deixen de créixer, Sra. Consellera, no deixen de créixer, malgrat a vostè jo accept que no li agradi. I a mi ja em sap greu que no li agradi, perquè a mi tampoc no m'agrada veure aquestes llistes d'espera, i jo no li dic que siguin exclusivament seves, però la gestió per remeiar aquesta situació és seva, i vostè té l'honor de gestionar els problemes d'aquesta gent.

I m'agradaria que em digués que d'aquestes 14 residències, ens digués quants centres de dies són, si s'ha referit a les cinc (...)

EL SR. PRESIDENT:

Hauria d'acabar, Sr. Lamin.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

... -vaig acabant, Sr. President-, si aquestes cinc reformes es refereixen a Sa Pobla, Artà, Llucmajor, les que ja estaven projectades, i quines seran les altres i, sobretot, li agrairia, Sra. Consellera, que, si vol fer el bé per a aquesta ciutadania que posin en marxa els serveis que estan acabats i a punt de posar en marxa.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Lamin. Tiene la palabra la consellera Sandra Fernández.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES, BENESTAR SOCIAL I ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, vicepresidente. Gracias, Sr. Lamin, y el "trilerismo" se lo dejo a usted, que me da la sensación de que es experto en ello, y también decirle que, evidentemente, usted puede ir a los medios de comunicación las veces que quiera, pero lo que demuestra es que, al final, es su único objetivo al obtener los datos.

Pero es que también, usted, que no acepta, y la realidad es la que es, por mucho que la quiera negar o por mucho que la quiera distorsionar. Y la realidad es que los datos relativos al sistema de dependencia se publican mensualmente y que los tiene usted y los tiene también toda la ciudadanía a su disposición. Y usted lo que hace, con esos datos, es manipularlos para no aceptar la realidad y la verdad, porque a ustedes es a los que no les interesa.

Mire, las personas con derecho a prestación, si las comparamos con mayo de 2023, a los últimos datos, en este caso, agosto de 2025, es que han aumentado un 17% y siguen aumentando; si hablamos del total de prestaciones de la red pública de atención a la dependencia, se han aumentado casi un 30%, y con respecto a la lista de espera, la realidad es que ha disminuido un 12%.

Y, evidentemente, y se lo hemos repetido por activa y por pasiva, no estamos satisfechos y las listas de espera que todavía tenemos en la valoración tanto de dependencia como de disco capacidad -se lo vuelvo a decir- son intolerables. Y no son intolerables por la gestión que haya hecho el Gobierno de Marga Prohens, son intolerables por una situación heredada que ustedes fueron incapaces de planificar con un aumento tan significativo que había de la demanda y de las solicitudes a nivel de dependencia, que lo fueron... que dejaron un sistema de discapacidad bloqueado con más de 4.000 solicitudes sin ni siquiera valorar los seis primeros meses de legislatura, entre otras muchísimas cosas.

Y, ¿qué es lo que hace este gobierno, el Gobierno de Marga Prohens? Actúa, y ya presentamos, y está en vigor y está funcionando, un plan de choque para reducir estas listas de espera porque, desde luego, no vamos a consentir estos datos en nuestra comunidad autónoma.

Con respecto a las obras de ampliación de la residencia de personas mayores Huialfàs de Sa Pobla, decirles que ya en diciembre de 2024 el Consorcio de Recursos Sociosanitarios aprobó su plan de actuaciones para el año 2025 y estableció como objetivo específico la tramitación de un convenio para la construcción de un nuevo centro de equipamiento sociosanitario, en este caso en la residencia Huialfàs de Sa Pobla.

El pasado día 23 de octubre se formalizó este convenio a través de la firma de un protocolo que permite avanzar en el proceso de ampliación de la residencia de Sa Pobla, un acuerdo firmado entre el IMAS y el Consorcio de Recursos Sociosanitarios Asistenciales.

Este documento fija ya las necesidades técnicas y funcionales que el Consorcio de Recursos Sociosanitarios debe tener en cuenta para poder licitar el concurso de ideas, y supone también un paso decisivo para ampliar la capacidad de este centro, que actualmente -como sabe- cuenta con 35 plazas, y para reforzar también la atención a las personas mayores dependientes de la comarca, que es una de nuestras prioridades.

Este nuevo edificio se ubicará en el solar contiguo al patio interior de la residencia, de unos 1.100 metros cuadrados, que también -como usted sabe- es propiedad del Consell de Mallorca.

El proyecto va a seguir el modelo de unidades de convivencia con espacios más familiares, confortables y adaptados, con el objetivo de que las personas residentes sientan esta residencia como su propio hogar, con intimidad, con autonomía y calidad de vida.

La ampliación se llevará a cabo con criterios de eficiencia energética, accesibilidad universal y sostenibilidad, y estará plenamente integrada en la vida del municipio. Una vez finalizada la redacción del proyecto y ejecutadas las obras, que correrán a cargo del consorcio, el IMAS asumirá la gestión de estas nuevas plazas.

Informarle también que el pasado día 4 de este mes se publicó el anuncio de licitación del concurso de ideas del proyecto arquitectónico conjurado para la ampliación de la residencia Huialfàs, a través del Consorcio Sociosanitario, y que el plazo para presentar los proyectos -por si usted estuviese interesado- es hasta el día 9 de enero.

Con respecto al Plan de infraestructuras, como también le he podido decir en alguna ocasión aquí en este parlamento, me gustaría hacer hincapié en que el sistema de atención a la dependencia requiere de una planificación rigurosa y realista para garantizar su sostenibilidad, tanto social como financiera, y también su eficacia, y para lograrlo es imprescindible contar con una radiografía precisa, actualizada y ajustada a la realidad de la situación de la dependencia en nuestro territorio.

Para ello debemos disponer de datos fiables, desglosados y con perspectiva territorial, que nos permita identificar con claridad las necesidades reales de la población dependiente y también evaluar el grado de cobertura, la eficacia de los recursos actuales y las posibles desigualdades en el acceso y calidad de los servicios.

Y bajo estas premisas, estamos elaborando el nuevo plan de infraestructuras con la coordinación, por supuesto, de los consejos insulares y también participación municipal, un plan que contará con la incorporación de algunos planes especiales para reforzar zonas y garantizar la equidad y derechos, y dar respuestas reales a la demanda. También se incluirán otras infraestructuras y mejoras de recursos sociales, priorizando siempre los ámbitos comunitarios.

Como ya le he dicho en más de una ocasión, la previsión es que este nuevo plan esté elaborado a finales de este año y que podamos venir a explicárselo y darle todos los detalles.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, consellera. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Omar Lamin, per un temps de cinc minuts.

EL SR. LAMIN I ABEIDI:

Gràcies, consellera. Li torn a insistir, només un incís, vostè deia... parlava de trilerisme, Sra. Consellera, són les seves dades. Jo avui matí li he posat noms i llinatges, són casos que, si a vostè li interessa, li puc dir qui són, on viuen i, evidentment, entenc que vostè, aquesta demanda, ja li ha arribat. Una altra cosa és que vostè no... no vulgui... assimilar i m'estranya de vostè perquè, a vostè, jo la tenc per una persona seriosa, rigorosa, però no es pot pujar aquí a defensar i negar les seves pròpies dades, Sra. Consellera, vull dir...

I vostè no ens pot remetre a les enquestes mensuals, vostè sap perfectament que ni mitjana de dies d'espera ni quina és la precisió de cada persona que està en llista d'espera a cada servei, això ho sap, Sra. Consellera, ho sap perquè vostè també ha estat fent l'exercici d'oposició i de control que feim nosaltres i quan li va tocar fer aquesta feina sabia perfectament que havia de demanar dades perquè havia d'anar al detall. Una altra cosa és que es dediquin a fer altres coses i, evidentment, a voler..., bé, donar dades que els interessin, que jo ho entenc i ho puc arribar a... "daixonar"; ara bé, la idea, Sra. Consellera, és que, a vostè, li han sobrat cinc minuts per poder-nos explicar molt més.

Vostè em deia que havien començat a finals de l'any passat a fer un concurs. Jo ara em feia una pregunta quan l'escoltava: si han tardat dos anys i mig per fer un concurs d'idees, no sé quants de temps tardaran a ficar una palera allà dins, deu, dotze, vint, no ho sé, eh?, fent una mitjana, si dos anys i mig per al concurs d'idees, idè ens haurem de... clamar a algú

perquè hi duuguin les paleres i facin una feina d'ampliació. Jo no m'imagín la feinada que els durà dur les 14 residències.

I vostè, Sra. Consellera, és que li ho he de dir, amb la seva contesta m'ha constatat que, d'aquestes 14 residències, no m'ha constatat a cap ni una d'elles, perquè sap perfectament que és fum, Sra. Consellera, i sap perfectament que durant aquests dos anys, en el que queda de legislatura no en faran ni una de nova.

Vostès han fet... sí que han fet un exercici de trilerisme estadístic i han començat a agafar les 9... 8 residències que ja estan en marxa, que són del Govern de progrés, les reformes, les 3 que nosaltres ja hem previst, més algun terreny no els arribarà per allà, i dir que feim... la idea i l'objectiu i la dada més concreta és que a Eivissa hi ha zero residències projectades.

I és una contesta seva, Sra. Consellera, dels terrenys dels ajuntaments que li han dit que tenen la voluntat de cedir-li terrenys són projectes com el de Ciutadella, el d'Alaior, que per passat els seus companys d'Alaior els han dit que volen una residència nova i vostè... dos anys fa que els boicotegen.

I per això li dic, Sra. Consellera, de veritat, és a dir: atenent aquesta situació, deixin de fer-se trapes al solitari, deixin de dir que "oferta i demanda", ho diuen en habitatge, ho diuen en molts d'àmbits, no creu que aquest àmbit és suficientment sensible com perquè diguem a la gent... com el que és: gent adulta?

Sra. Consellera, un dia és el finançament, l'altre és Pedro Sánchez, i avui és la demanda, hi ha massa gent que envelleix i que necessita serveis.

Per tant, què hem de fer?, hem de demanar a la gent que no... que no demani els serveis als quals té dret?, que, malgrat tinguin moltes necessitats, que som dignes que les tinguem, "no, no demaneu la dependència perquè resultarà que tendrem massa gent i com que no tenim capacitat d'atendre-vos, idò..., això farà que se'ns desbordi... la nostra demanda i ens... i farem aigües", com està fent el Govern de Marga Prohens. Jo entenc que vostè ha de pujar a defensar la seva presidenta, el seu govern i això és comprensible.

De totes formes, Sra. Consellera, jo li ho dic, avui ha perdut una ocasió fonamental. Jo esper que aquesta segona intervenció serveixi perquè miri la gent de Sa Pobla a la cara i li digui si realment, per a vostè, aquest projecte és un compromís real i si, abans que acabi aquesta legislatura, faran les passes necessàries perquè aquesta reforma sigui... o aquesta ampliació sigui una realitat, perquè si no, del contrari, aquesta reforma, l'hauré d'afegir a la llista del fum de Marga Prohens.

I, de totes formes, jo ja li ho vaig dir i li ho torn a reiterar: nosaltres som un partit que hem governat, que sabem les dificultats. Jo celebri que vostè digui que ara, entre la demanda, les dificultats per gestionar allò en què vostès insistien al govern anterior: "És que les residències no van a bon ritme, és que els centres no van a...", fins i tot en pandèmia, ara s'han adonat que, fora pandèmia i tot, un concurs d'idees... tarden dos anys. Les coses no es fan... no és com el Sr. Mateo que està vint-i-quatre hores picant pedra per fer quatre

habitatges. Entenc que vostè tampoc no es posarà a picar pedra, no?

(Remor de veus)

Per tant, la realitat -la realitat-, malgrat que alguns es posin nerviosos, jo ho entenc, a mi el que em posa nerviós és que hi hagi 2.000 persones que esperen una plaça de residència i que vostès els estiguin enganant, que hi hagi més de 1.000 persones esperant una plaça de centre de dia i que vostès les prenguin el pèl; que la Sra. Consellera pugi aquí a dir que aposten per un servei d'atenció comunitària, pel comunitari, i que tinguin més de 3.000 persones esperant ser ateses a casa seva. Això és vergonyós i això és intolerable! I si vostè té una resposta davant això, ens hi tendrà davant, mentrestant el que veiem és fum.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. A continuació pasamos al sexto punto del or...

(Se sent de fons el Sr. Vicepresident primer de manera inintel·ligible)

... -ah, perdón, perdón, me he acelerado-, Sra. Fernández, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE FAMÍLIES, BENESTAR SOCIAL I ATENCIÓ A LA DEPENDÈNCIA (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias, presidente. Gracias, Sr. Lamin, yo creo que... es que podemos estar hablando y no nos pondremos de acuerdo con los datos, porque, al final, los datos son los que son, pero, evidentemente, el dato se puede manipular, se puede vender de la forma que usted quiera, y yo creo que le he dado, y tiene también usted, porque tiene esos datos, no solamente porque los puede consultar mensualmente, sino también porque, con retraso, ya sabe perfectamente por qué hemos tenido ese retraso en la contestación de las preguntas y ya le he pedido disculpas, y le vuelvo a pedir disculpas a otra vez, si quiere, y si es necesario, tiene esos datos y puede comprobar perfectamente que la realidad es que la lista de espera de dependencia está bajando, que ha bajado los últimos meses un 12%.

Y que, evidentemente, y le vuelvo a repetir, no nos conformamos con eso, estamos actuando y nuestro compromiso y el objetivo que nos hemos marcado es que de aquí a final de legislatura cumplamos el plazo establecido por la ley, tanto en dependencia como en discapacidad, para hacer las valoraciones.

Usted hablaba también de la oferta y la demanda, bueno, yo, es que, sinceramente, creo que si usted viene aquí a plantear que cuando hay que elaborar un plan de infraestructuras no hay

que tener en cuenta la demanda que hay en el territorio, y si hay más demanda en un municipio y si hay más lista de espera en un municipio que en otro, o si hay municipios donde a lo mejor no hay lista de espera, por ejemplo, en centro de día, y ustedes sí que se ponen a construir pues estos centros en esos lugares, pues, evidentemente, no es una gestión para nada eficaz, y eso lo han hecho ustedes también. Lo que yo le he dicho es que nosotros estamos planificando y elaborando el nuevo plan de infraestructuras, teniendo precisamente en cuenta todos estos datos, para poder acercar a las personas que realmente lo necesitan y que están en estas listas de espera, según la demanda, evidentemente, construir en el territorio residencias y centros de día.

Y le vuelvo a decir: estamos finalizando este plan de infraestructuras y por eso no le estoy dando más detalles. Pero no se preocupe que en cuanto lo tengamos finalizado, que le vuelvo a decir, la previsión es que esté antes de final de año, solicitaré mi comparecencia voluntaria en este parlamento y vendré a explicárselo con todo lujo de detalles, y podrán hacer las preguntas que ustedes, evidentemente, consideren...

(Algunes aplaudiments)

Pero, miren, ustedes hicieron la compra, si hablamos de la residencia de Huialfàs de Sa Pobla, hicieron la compra a través del Consell de Mallorca, en julio de 2022, pero durante el año siguiente no hicieron nada, porque no nos encontramos ni rastro de la planificación para la ampliación en los planes del Govern, si hubiesen hecho algo ustedes, a lo mejor hubiésemos tardado menos. La realidad es que de todo el plan de infraestructuras que ustedes han vendido y del que han sacado tanto pecho, es que no llegaron a ejecutar la pasada legislatura ni el 30%. Y ha sido este govern el que ha asumido la ejecución del Plan de infraestructuras y el que ha realizado todo el esfuerzo presupuestario para que sea una realidad, y no se preocupe que se abrirán las residencias, se abrirán los centros de día y las personas dependientes de nuestra comunidad autónoma tendrán estos recursos, pero, evidentemente, con un esfuerzo muy importante de este gobierno y del gobierno de la Sra. Marga Prohens.

Y, por supuesto, que la residencia y la ampliación de la residencia de Sa Pobla es un compromiso, es que, si no, no hubiésemos dado ningún paso para hacer realidad precisamente esta ampliación. Y a día de hoy ya tenemos aprobado el concurso de ideas, que le vuelvo a repetir, acaba el plazo el día 9 de enero. Y, a partir de aquí, evidentemente, se darán los pasos necesarios para que la obra se convierta en una realidad y para que los ciudadanos de Sa Pobla puedan tener la ampliación de esta residencia.

Y le digo una cosa, que si tengo que picar yo, picaré, porque ya estoy acostumbrada a todo y no se me caerán los anillos.

Le digo que..., algo que sé que a usted no le gusta nada, pero es que también nos vendría muy bien, si queremos hacer todavía más residencias, más planes de infraestructuras, poder dar más prestaciones, tener la financiación que nos corresponde. Porque es que, claro, para usted es algo que no le gusta nada, y me llama muchísimo la atención que ustedes, que

siempre están reivindicando Baleares, teniendo en cuenta que el Estado debería estar financiando el 50% del coste efectivo de la dependencia en nuestra comunidad autónoma, y no llega a financiar ni el 20%, que está financiando un 19,4%, a ustedes esto les parezca lo más normal del mundo que no vengamos aquí a reclamarlo cada día. Pues le digo: lo vamos a reclamar cada día y cada vez que tengamos una oportunidad...

(Algunes aplaudiments)

Porque no es tolerable, no es tolerable que seamos ciudadanos de segunda. Y mientras el Gobierno del Sr. Sánchez, para mantenerse en el poder, sí pacta la financiación del 50% con el Gobierno del País Vasco, aquí, en Baleares, sigamos con las financiaciones menores de todo el Estado, que somos de las comunidades donde menos financia, y le vuelvo a decir: no queremos ser, desde luego, más ni menos que los vascos, pero queremos ser iguales y seguiremos reclamando esa financiación por parte del Estado. Y lo que nos gustaría es contar, por una vez, con su apoyo y que se ponga del lado de los ciudadanos de Baleares y no del lado de su presidente.

Gracias.

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias.

VII. Proposició no de llei RGE núm. 13957/25, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a la prevenció del suïcidi a les Illes Balears.

Ahora sí pasamos al séptimo punto del orden del día, el debate de la Proposición no de ley RGE núm. 13957/25, del Grupo Socialista, sobre la prevención del suicidio en Baleares, tiene la palabra la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Gràcies, Sr. Le Senne, bon dia de nou a totes i a tots. Bé, avui duim una proposició no de llei que varem presentar amb motiu del 10 de setembre, que és el dia que es commemora el Dia mundial per a la prevenció del suïcidi.

Del suïcidi se'n va parlar, varem tenir una altra proposició no de llei a la Comissió de Salut, que és la segona causa de mort externa a Espanya, la primera si parlem de joves. En el 2024, més de 3.800 persones posàrem fi a la seva vida, això és una mitjana de 10 cada dia, i darrera de cada xifra hi ha una història, un nom, una família que no tornarà a recuperar-se d'aquest cop.

A més, l'OMS estima que per cada mort que es produeix almenys hi ha 20 intents de suïcidi, això vol dir que suposaria prop de 76.000 intents anuals en el nostre país.

L'informe C del Congrés dels Diputats, sobre prevenció activa del suïcidi, que es va dur a terme el 2024, posà de manifest que la conducta suïcida és un fenomen multicausal, heterogeni i dinàmic. Això ho fa especialment complex, ja que

no es pot explicar ni per una sola raó ni reduir-se a la presència de trastorns mentals, per exemple; sinó que intervenen factors psicològics, biològics i socials també, vinculats a la desigualtat, a la precarietat, a la discriminació o a la soledat no desitjada.

A més, l'informe alerta de les barreres principals per a la prevenció, l'estigma i els mites socials que invisibilitzen el problema i dificulten la petició d'ajuda; de la manca de dades, tema imprescindible; de la insuficient formació de professionals; i de la variabilitat territorial.

El Ministeri de Sanitat ha aprovat un Pla estatal de prevenció del suïcidi 2025-2027 el qual planteja diverses línies que creiem que és important que puguem traslladar-ne de qualque manera algunes d'aquestes a la nostra comunitat autònoma, i per això presentem aquesta proposició no de llei, amb la intenció de presentar mesures que creiem que poden ser útils a l'hora d'abordar, com deïem, una problemàtica tan i tan complexa.

Demanam, d'una banda, que les Illes comptin amb un pla autonòmic de prevenció del suïcidi, útil i que sigui aplicable, amb mesures, amb pressupost, amb cronologia, alineat amb aquest Pla d'acció per a la prevenció del suïcidi 2025-2027 del Govern d'Espanya.

Un altre tema que apareixia en aquest informe del Congrés dels Diputats és poder disposar de dades, dades que serveixin per acotar al màxim allà on s'hauria d'actuar, perquè, com diem, la complexitat d'aquesta problemàtica requereix d'anàlisis complexos de realitats. Que també demanam que els recursos que ja existeixen, com és el telèfon 024, a nivell estatal, siguin visibles i fàcilment accessibles. Pensam que quan una persona es troba en una situació amb ideacions suïcides, tenir recursos a l'abast d'una manera ràpida, senzilla i disponible pot ser la diferència entre la vida i la mort. També creim que és important reactivar el màxim d'eines, algunes que ja existien i que creim que eren útils, sincerament, i que per això pensam que estaria bé que es tornassin a utilitzar o que s'ampliassin si és que ja s'utilitzen.

Un tema fonamental és la formació. Precisament perquè és un problema tan transversal que afecta tantíssims d'àmbits, és important que cada un d'aquests àmbits sàpiga com actuar en cada moment. La detecció d'aquesta problemàtica és importantíssima. Cal tenir professionals que s'adonin ràpidament que estan davant una situació d'alt risc.

Protocols, protocols perquè insistim en aquesta transversalitat. I la coordinació és imprescindible en salut, educació, serveis socials, emergències, cossos i forces de seguretat, àmbit penitenciari, ... hi ha molts d'àmbits que realment requereixen d'instruccions clares, on la gent no perdi ni un minut.

I la darrera proposta que du aquesta PNL té a veure amb l'acompanyament continuat a les famílies afectades per un familiar que hagi mort a causa del suïcidi, perquè el dolor que això provoca a aquestes famílies és molt, molt difícil de superar i, per tant, no les podem deixar totes soles.

Per això deman el seu vot favorable, per continuar treballant junts en una qüestió tan, tan important.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. A continuación intervendrán los grupos que han presentado enmiendas. En primer lugar, el Grupo VOX ha presentado las enmiendas [RGE núm. 17897](#), [17898](#), [17899](#) y [17900/25](#). Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Muchas gracias, Sr. Presidente, y gracias, Sra. Suárez, por la presentación de esta proposición no de ley. He de decir que creo que casi por primera vez estoy de acuerdo prácticamente en todo, incluida la exposición de motivos. Yo pienso que cualquier persona que haya tenido cerca o haya tenido cercanía con algún tipo de conducta suicida, tanto en tentativa como, por desgracia, aquellas que al final acaban con su vida, pues tiene clarísimo lo que usted ha explicado en esta tribuna, que es un drama terrible, un drama humano y un drama que, además, acompaña a las familias, ya no solo por la pérdida del ser querido, sino muchas veces por el sentimiento de culpabilidad de podía haber hecho más, no me di cuenta, lo deje solo, etc.

Además, es especialmente terrible entre nuestros jóvenes. Y a mí me gustaría recordar a estos jóvenes, a estos chavales y chavalas que hoy en día tienen 17, 18, 19 años, el drama que supuso la pandemia, que afloró muchos de estos problemas o los empeoró. Estos jóvenes perdieron parte de su juventud, de los mejores años de su juventud, de esos primeros años en los que se corre la primera juerga o se tiene el primer amor porque estábamos confinados, estábamos con medidas de alejamiento social, y allí surgieron también muchísimos problemas, muchísimos problemas que hoy en día persisten porque hubo un alejamiento social, un cambio de paradigma en las relaciones entre los jóvenes que pasaron de ser relaciones directas a relaciones por redes, con todo lo que eso también muchas veces conlleva.

La intención de nuestras enmiendas es simplemente, porque nosotros pensamos que más que hablar de observatorios y crear nuevas estructuras administrativas, lo fundamental es dotar de más recursos, de más recursos a la sanidad pública para que haya más profesionales dedicados a la salud mental tanto de nuestros jóvenes como de la población en general. Hemos hablado miles de veces de la necesidad de mejorar la salud mental. No solo por eso sino también en la formación. La formación, Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado, personal de prisiones, en nuestros docentes para que sean capaces también de detectar en un momento dado este tipo de conductas, porque es cierto que la causalidad es muy amplia. Cuando un menor a veces va a una conducta suicida podemos considerar que el detonante a lo mejor ha sido el *bullying*, el acoso, pero detrás de eso, muchas veces hay una conducta subyacente que puede ser de depresión, de falta de encaje, de falta de autoestima, de muchísimas cosas que esta sociedad a veces no detecta y de la que todos somos responsables.

Yo de verdad que, en definitiva, y creo recordar que una de las primeras preguntas que realicé en este parlamento en la legislatura pasada fue a la anterior consejera de Sanidad, y he de reconocer que la consejera compartía con nosotros esta preocupación, que también le interesaba mucho. Hemos de ser muy conscientes, además, del cambio que se ha producido en las conductas de nuestros jóvenes. Son Espases, que tienen una unidad específica para el tratamiento de los jóvenes, hay que decir que esta unidad estaba muy enfocada a lo que antes era un problema primordial, que eran los problemas de tipo alimenticio, los desórdenes alimentarios, que este paradigma ha ido cambiando hacia otro tipo de comportamientos que hay que..., y tengo que decir que creo que hacen una labor magnífica en estas unidades de atención.

Y también hemos de acordarnos de nuestros mayores. Por desgracia también vemos muchas veces parejas mayores donde se produce el suicidio pactado o que el marido o la mujer mata al cónyuge, pero porque ya es incapaz, ve que... ya no puede, no recibe las ayudas necesarias de dependencia y piensa que no puede dejar a esa persona abandonada. Es, de verdad, un tema muy serio que nos tendemos que tomar con muchísimo interés y creo que los poderes públicos estamos obligados a dedicar todos los esfuerzos necesarios para prevenir este tipo de conductas que afectan al conjunto de la población, pero muy especialmente a los jóvenes y a nuestros mayores.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. El Grupo Popular ha presentado las enmiendas [RGE núm. 17915](#), [17916](#), [17917](#), [17918](#), [17919](#), [17920](#), [17921](#) y [17922/25](#). Sra. Borrás, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. BORRÁS I ROSSELLÓ:

Gràcies, president. Bon dia diputades i diputats. Avui tornam a debatre una iniciativa de salut, una iniciativa que ens obliga a fer una cosa que mai no haurien de fer en aquest parlament, que si bé l'exposició de motius que ha fet la Sra. Suárez és ben certa, no així són els punts que hi ha a la proposició no de llei. Ens obliga aquesta PNL a rectificar afirmacions falses i a aclarir la veritat, Sra. Suárez, perquè no tot s'hi val. Sobretot, no tot s'hi val en qüestions tan delicades com és la conducta suïcida. No tot s'hi val per fer oposició. No tot s'hi val per aconseguir un titular. I no tot s'hi val per generar percepció de desprotecció a les famílies. A més, aquests relats falsos fan desmotivar i ofenen els nostres professionals sanitaris, que cada dia es deixen la pell en aquestes situacions.

Hem presentat esmenes per veure si podem aclarir la veritat. Al punt 1 demanen impulsar i desplegar el Pla autonòmic de prevenció del suïcidi, quan la realitat és que està actiu i en desplegament, perfectament alineat amb el Pla de benestar emocional i de salut mental de les Illes Balears i també amb el pla estatal, que deia vostè, 2025-2027. El pla d'abordatge és un pla crònic, és una estratègia permanent a aquesta comunitat

autònoma. Per això va sense data, el feren vostès, i vostè sap que quan no es posa data és perquè s'ha d'anar actualitzant i és un pla plenament vigent. A qualsevol país europeu són plans que duren més de deu anys.

Al punt 2 demanen difusió del 024 i dels recursos autonòmics. Mirin, des que aquest govern va arribar està fent feina, i no atura, per donar difusió a tots els números de telèfon i també a la eina EinaSalut que mai no havia estat tan activa. Jo ho he comptat ara mateix i tenim a la web EinaSalut set telèfons on poden cridar les persones que tenen o pensen o tenen un risc de suïcidi o que pensen que es volen suïcidar.

Al punt 3 demanen reactivar l'Observatori del Suïcidi. Aquesta afirmació és especialment greu, perquè parla de reactivar... que implica una cosa que ja era operativa, i jo li diré que era una persona amb un full d'Excel, sense metodologia i sense estructura. Això no és reactivar. Ara, el que pensa fer aquest govern és fer un observatori més ampli que contempli addiccions i conducta suïcida i estigui englobat amb professionals de ver, no només amb un full d'Excel.

També ens parlen d'activar els equips d'atenció i prevenció del suïcidi que estan a totes les gerències. Mai no s'ha desactivat cap equip APS de cap de les gerències. A l'inrevés, s'han reorganitzat, s'han actualitzat els protocols i estan molt millor... actualitzat a totes, totes les gerències.

La iniciativa que ens diuen de parlar de formació continuada i de formació especialitzada, mai no s'havia format tantes persones en prevenció de suïcidi. S'ha format els 79 nous psicòlegs d'Educació, els professionals d'Atenció Primària, a través de l'EBAP es formen Cossos i Forces de Seguretat; al mes de gener estan programats per a professionals que fan feina a col·lectius vulnerables i per a professionals d'emergència. Això també és verificable.

Els programes per a col·lectius vulnerables existeixen i s'han reforçat. Hi ha intervenció específica per als joves, per a la soledat no desitjada i per a la gent vulnerable, per a discapacitats i exclusió social.

I la prevenció, la prevenció està ben garantida, activa i ampliada. Les campanyes de lluita contra l'estigma també són ben demostrables i n'hi ha en aquest moment i no s'han aturat de fer-ne.

Sra. Suárez, aquesta PNL no descriu una realitat, la tergiversa i tergiversar la realitat en un tema tan sensible és una irresponsabilitat.

No podem exigir als mitjans de comunicació que tractin el suïcidi amb rigor i venir aquí a presentar un relat que... que diu com a inactiu..., les coses estan actives, reforçades i en ple funcionament. No podem jugar amb la percepció social, Sra. Suárez, ja no podem jugar-hi més. La conducta suïcida és un tema massa greu per parlar d'això.

La conducta suïcida i la salut mental mereixen respecte, respecte per a les dades, respecte per a les famílies, respecte per als professionals sanitaris i d'emergències que estan cada dia al peu del canó.

Aquest govern seguirà fent feina com fins ara, amb rigor, constància i respecte, per protegir la salut mental dels nostres ciutadans, i el mínim que podem exigir és que aquest debat parlamentari estigui a l'alçada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per a fixació de posicions, pel Grup MÉS per Mallorca, Sra. Carrió, té la paraula.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

Moltes gràcies. No és la primera vegada i tampoc no serà la darrera -ja els avis- que des de MÉS per Mallorca ens centram i reivindicam que es posin al centre de les polítiques públiques de salut mental els tres objectius que marca l'OMS per a 2030, que és que es desenvolupin i actualitzin els plans, que es dupliquin el nombre de centres de salut mental de base comunitària i que la taxa de suïcidi es redueixi en un terç.

La PNL que presenta la Sra. Suárez va alineada amb aquest tercer objectiu i li donarem suport en la totalitat dels punts.

Però, abans d'entrar a valorar la situació del suïcidi que ocupa aquesta PNL, jo crec que cal reflexionar un poc de com està el Govern de Marga Prohens, quant a implantar els dos primers objectius, i jo aquí discrep amb la Sra. Borrás en relació amb l'exposició que ha fet ara recentment.

Per a MÉS per Mallorca resulta... -i li diria des del cor-decebedor, molt decebedor que després de dos anys i mig, i en el tercer any de legislatura l'única cosa que tinguem del pla autonòmic de salut mental sigui una roda de premsa i una nota de premsa, l'únic. No hi ha res pus: en l'accés de la població no hi ha res més, en l'accés dels professionals que han d'implementar aquest pla no hi ha res més.

I a mi sí que em resulta una falta de respecte, Sra. Borrás, que es digui que no es penja perquè és un pla dinàmic. Òbviament, tots els plans són dinàmics, tots els plans en el seu apartat hi ha una part de governança i d'avaluació que diu que cada ics temps es reunirà el comitè i avaluarà, s'hi incorporaran mesures i es prioritzaran.

I jo em deman: com pensen executar un pla que no coneix ningú? I jo em deman: per què no hi ha cap línia estratègica, que és l'únic que sabem del pla, que parli de la reducció de la taxa de suïcidi en un terç, que és un 33% dels objectius que ens posa l'OMS en matèria de salut mental? No és seriós.

I tampoc no és seriós parlar que s'està implementant un pla autonòmic de prevenció de salut mental on la seva darrera actualització de com s'està implantant és del mes d'abril de 2023. No tenim res més.

I tampoc no és seriós dir que EINASalut funciona molt bé quan no hi ha el telèfon 024, no hi és. Vagi vostè a mirar-ho. No és a la web. Dels sis telèfons, el 024 no hi és.

I el segon objectiu que marca l'OMS, que és duplicar els centres de salut de base comunitària, que no és més que dir, una vegada més, psicòlegs a atenció primària, psicòlegs a l'accés del ciutadà, passen dues coses: primera, que el mes de març de 2024 aprovam una proposta que el Govern desenvolupi la normativa necessària per a l'adaptació dels diferents perfils sanitaris que tenim dins l'àmbit de la psicologia a dia d'avui, maig de 2024; a dia d'avui aquesta regulació no existeix. I això ens du problemes, perquè llavors, quan ens posam a fer anuncis d'incorporació de psicòlegs clínics, els psicòlegs sanitaris no sabem amb quina base legislativa ho hem de fer, perquè un any i mig després, tot i que el Parlament aprovàs el mandat, aquesta legislació i aquesta adaptació no està feta. I segona cosa en relació amb això, que torna a ser decebedor, i és que el segon objectiu que ens diu l'OMS en salut mental es tradueix per al Govern de Marga Prohens que fa un pla pilot d'incorporació de psicòlegs als centres d'atenció primària.

Mirin, un pla pilot és per a aquells projectes innovadors, aquelles ocurrences que jo pos en marxa per provar a veure si funcionen, a veure si les hem d'implantar. Els psicòlegs a atenció primària són un objectiu imprescindible i necessari que no mereix ser tractat pel Govern de Marga Prohens com a un pla pilot, ni els professionals de la psicologia, que és un lleig absolut en relació amb la seva funció en el sistema sanitari, ni els ciutadans d'aquest país.

Mirin, hi ha reflexions importants a incorporar en aquest debat i és que les poblacions més vulnerables són els joves entre 15 i 29, i que, a més, de totes les intervencions que va fer el 061 en temptatives de suïcidi, que varen ser 3.359, exactament 2.493 varen ser de persones entre 20 i 60 anys, però el Govern decideix que impulsen noves accions per a la prevenció dels suïcidis de majors de 65. I amb això no vull dir que no siguin necessàries cobrir, amb tots els recursos necessaris, totes les temptatives de suïcidi, siguin de l'edat que siguin, però, senyors,...

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'anar acabant.

LA SRA. CARRIÓ I PALOU:

... quan no tenim un pla, quan no tenim dades, quan no feim les coses bé ens passa això i és que ens aixecam un dia i decidim: "Avui aquí, majors de 65", és igual si les dades del 061 ens diuen que no, que el gruix està entre els 20 i els 40.

Li donarem suport per sumar i li donarem suport perquè creim, independentment que s'acceptin les puntualitzacions -i vaig acabant- de les esmenes del Partit Popular perquè en qualsevol cas, tot i que sigui amb un nyi-nyi-nyi, segueixin sumant en la lluita contra el suïcidi en aquest país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Carrió. Per part del Grup Mixt, té la paraula el Sr. García.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Bien, Unidas Podemos dará apoyo a la propuesta del Partido Socialista en todos sus puntos.

En relación al suicidio los datos que aporta la Organización Mundial de la Salud son dramáticos, 700.000 personas fallecidas por suicidio al año. Tercera causa de defunción entre personas jóvenes. Incidencia en países de ingresos bajos y medianos. Multiplicidad de causas, no solo centrándose en problemas de salud mental. Un número alarmante de intentos de suicidio por cada fallecido. Hasta no hace mucho estos datos sobre las tendencias suicidas permanecían ocultas, aumentando el estigma sobre los problemas mentales y el suicidio, lo que lleva a las personas que lo sufren a no buscar ayuda. Es vital acabar con estas situaciones de ocultamiento y de estigma y declarar el suicidio como un problema grave de salud pública.

La reducción del suicidio es un indicador de los Objetivos de Desarrollo Sostenible de las Naciones Unidas, del programa general de trabajo de la OMS y del Plan de acción integral sobre salud mental de esta organización internacional, del Plan de acción para la prevención del suicidio del Gobierno central 2025-2027, y también del Plan de prevención, actuación y abordaje de la conducta suicida de les Illes Balears de 2016 y 2022.

Dentro de la estrategia de salud mental de la Conselleria de Sanidad hay actuaciones relativas al suicidio. Hay un acto con motivo del Día internacional de los supervivientes del suicidio, así como que en las líneas estratégicas del nuevo Plan de salud mental 2025-2035, aun sin publicar, en el que aparece como una de esas líneas estratégicas, concretamente la tercera, el fomento de una atención integral centrada en la persona y adaptada a las necesidades de cada una que garantiza el respeto de los derechos humanos con un enfoque específico en la prevención, la detención y el abordaje de la conducta suicida.

Es decir, hay una presentación de un plan por parte de la presidenta, la consellera de Salud, la de Bienestar Social y el de Educación, pero el documento aún no existe o no es público. En la web del Govern, en la nota de prensa sobre el nuevo plan, donde se dice que se puede descargar el plan en PDF, si pinchas sale el plan del 2016 y del 2022. Y más abajo, en la misma página de la web, aparece el Plan de prevención, actuación y abordaje de la conducta suicida de les Illes Balears también del anterior govern. Lo mismo ocurre con el protocolo de actuación en caso de riesgo autolítico detectado en los centros educativos de las Illes Balears, editado en el año 2021, la guía para la prevención y el primer abordaje de la conducta suicida en los centros educativos de las Illes Balears, editada también en el año 2021.

Por lo tanto, actualmente lo único que existe en esta materia por parte del Govern son unas líneas de una nota de prensa a la

espera del Plan de salud mental de 2027 a 2035. 2025 a 2035, perdón.

Si revisamos la existencia de planes de este tipo entre las comunidades autónomas, la Fundación Española para la Prevención del Suicidio recoge todas las estrategias que hay en el Estado, la del Gobierno central, la de las comunidades autónomas. Vemos que hay comunidades autónomas con planes, con planes más protocolos sanitarios, con plan más red específica de atención sanitaria, con protocolo sanitario y sin plan ni protocolo sanitario. Illes Balears aparece entre las que tienen plan más red específica de atención sanitaria. Pero todo anterior al actual gobierno o puesto en marcha por el anterior gobierno.

Cabe, por lo tanto, dar apoyo a esta propuesta del PSIB instando al Govern a llevar adelante un plan autonómico de prevención del suicidio dentro de la estrategia de salud mental presentada, así como reactivar herramientas como el Observatorio del Suicidio, establecer un sistema autonómico de vigilancia y registro de la conducta suicida, reactivar los equipos de prevención del suicidio, un plan de formación continua y especializada en la prevención de las conductas suicidas por profesionales de la salud, servicios sociales, educación, emergencias y Cuerpos de Seguridad, en la línea de considerar el suicidio como algo multicausa y en el que hay que implicar no solo a los profesionales de la salud sino también a los profesionales de otros ámbitos.

En definitiva, retomar o continuar con la estrategia del plan, que llegaba hasta 2026, a la espera del Plan de salud mental 2025-2035 de la Conselleria de Salud del Govern, que lo esperamos.

Lo que recoge la proposición no de ley coincide con lo que se presentó por Unidas Podemos en el año 2021 en el Congreso de los Diputados de Madrid. Era una proposición de ley donde se decía que había que establecer unas ratios mínimas de profesionales de psiquiatría y psicología clínica. Os recordamos que aquí en Baleares no gozamos de esta categoría profesional por decisión de la conselleria. Profesionales de la enfermería con especialidad en salud mental. Tiempo suficiente para la atención a los pacientes. Establecimiento de una línea telefónica gratuita de atención. Seguimiento de las personas con tentativas suicidas. Protocolos de prevención e identificación precoz para grupos vulnerables. Formación especializada para la prevención del suicidio y el estigma para el personal sanitario, servicios de urgencia, bomberos, policía, protección civil, medios de comunicación, centros docentes y funcionariado de la Administración de Justicia. Todo lo anterior con perspectiva de género, de manera transversal e interseccional.

Muchas gracias.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Sra. Suárez, tiene la palabra.

LA SRA. SUÁREZ I GENOVARD:

Gràcies, Sr. Le Senne. Els he de confessar que quan ha intervengut el Sr. Rodríguez he pensat, ostres, aquest parlament està començant a ser capaç de veure temes fonamentals amb una mirada conjunta. No m'havia passat encara en l'any i escaig que duc. I he cregut que realment estàvem davant un nou moment i he pensat, que bé poder dur qüestions que són tan i tan importants per a tanta i tanta gent, com vostè ha explicat molt bé. Clar, després ha intervengut la Sra. Borrás i el món m'ha caigut damunt, ho he de dir.

Clar, la Sra. Borrás m'ha dit que no val -com ho ha dit?-, no tot s'hi val per obtenir com a titulars. Sra. Borrás, efectivament, no tot s'hi val. La meua intenció, i li demostraré en aprovar-li cinc de les vuit esmenes que han presentat, és que facem coses per avançar. Aquesta és la meua intenció. Ara, el que no pot fer aquí és venir aquí, com li han dit els meus companys, i mentir, però sobiranament. El 024, que és l'únic telèfon especialitzat per a l'atenció a persones amb idees suïcides, és l'únic que està especialitzat, a EinaSalut, miri aquí, Sra. Borrás, hi ha set nombres i no hi és. Clar, hi ha el 061, 112, clar, com si tenc una emergència que se m'incendia la cuina, doncs és igual que si tenc ideacions suïcides. Surt el telèfon d'AFASIB, que és una entitat que ha fet una feina, però que s'ha dissolt.

A veure, vostès no poden, per activa i per passiva, fer creure que fan una feina que no fan. No la fan.

(Alguns aplaudiments)

I jo no li puc permetre precisament perquè és un tema d'una serietat absoluta. I si qualcú engana les famílies són vostès dient que hi ha uns... perdoni, entri, entri a EinaSalut. Entre altres coses ha de clicar tres vegades per arribar a aquest full. Ha de clicar tres vegades. I un full perquè li surti el 061? Això és seriós? No, això no és seriós.

Un pla de salut mental que no hem vist. És que no l'hem vist. I vostè té la brillant idea, per no definir-ho d'una altra manera, de dir a la seva esmena: "a seguir actualitzant un pla...", que diu que està en el pla estratègic per a les Balears. Aquest pla estratègic va ser una nota de premsa de la Sra. Prohens de dia 10 d'octubre. Fi. No està penjat enlloc, no l'hem vist enlloc. I vostè diu que estan fent feina? Duen dos anys i mig.

Esper que el Sr. Rodríguez i VOX a partir d'aquí facem una feina conjunta per posar les piles el Govern amb això. Perquè, de veritat, el tema de la salut mental és que crida clemència. Ja ho deia avui matí amb allò altre, no és dretes, esquerres ni és res, és una qüestió de salut pública i de patiment profund de les persones. I no pot venir la Sra. Borrás aquí, amb la cara ben alta, a dir-me que *vengo aquí a hacer* no sé què i a dir mentides una darrere l'altra. Això és absolutament incomprensible. Em sap molt de greu posar-me vehement. Avui deia que no ho faria, però és que em costa, em costa.

Mirin, vostè diu que els plans de suïcidi tenen una durada de deu anys. Jo no sé d'on s'ha tret aquesta dada. El pla estatal és del vint i..., què diu?, del 2025 a 2030? No sé. Deu anys? En deu anys passen tantes coses que tots els plans... en qualsevol

cas, és veritat, hi ha uns plans..., un pla que va fer la consellera Gómez quan governava. No avaluat des de principis de 2023. No han avaluat i, per tant, no han decidit modificar coses. No han decidit modificar res.

L'Observatori del Suïcidi, l'Observatori del Suïcidi diuen cada vegada que era una persona i un excel. Almanco hi havia alguna cosa, si és que era així, jo no ho sé. Però el que han fet és eliminar una persona i un excel...

(Alguns aplaudiments)

... per tenir zero, per tenir zero. Per dir que la Universitat està creant no sé molt bé què, perquè no ho veurem. Per descomptat jo crec que ja no ho veuré.

Per tant, deixin de fer demagògia, de mentir. Facem feina de veritat per la salut mental. Això era una proposta amb ganes de fer feina i per això li he acceptat totes aquestes esmenes, que la Sra. Carrió diu que són de *tiquismiquis*, que diu que en comptes de fer, que segueixin fent, jo les hi accept totes, les hi accept, perquè després puguem fer seguiment i dir "ostres!, allò que estàvem fent, realment s'està fent". Jo no tinc cap interès en que surti la meua proposta, o la proposta que feim des del meu grup. Tenc la intenció de que surtin coses útils, que puguin tirar endavant, per això, aquí pas les propostes que acceptam, que són la majoria.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Se aceptan las enmiendas 17900 del Grupo VOX al punto 8; y del Grupo Popular se aceptan cinco: la 17917, la 17918, la 17919, la 17921 y la 17922 ¿de acuerdo? 17, 18, 19, 20, 21 y 22. ¿Podemos votar conjuntamente?

Muy bien. Sí. Votamos...

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

Presidente...

EL SR. PRESIDENT:

... No. ¿Sra. Cañadas?

LA SRA. CAÑADAS PINILLA:

No, junto no, perdón. Votación separada.

EL SR. PRESIDENT:

¿Punto por punto? De acuerdo.

Bien, pues el punto 1 con su redacción original. Votamos.

54 a favor, 3 en contra.

El punto 2 con su redacción original. Votamos.

57 a favor.

El punto 3 con la enmienda 17917 del Grupo Popular. Votamos.

52 a favor, 4 en contra.

El punto 4 con su redacción original. Votamos.

57 a favor.

El punto 5 con la enmienda 17918. Votamos.

57 a favor.

El punto 6 con la enmienda 17919 del Grupo Popular. Votamos.

57 a favor.

El punto 7. Votamos.

57 a favor.

El punto 8 con la enmienda 17900 del Grupo VOX. Votamos.

57 a favor.

El punto 9 con la enmienda 17921. Votamos.

57 a favor.

Y el punto 10 con la enmienda 17922. Votamos.

57 a favor.

VIII. Debat de presa en consideració de la Proposició de llei RGE núm. 17729/25, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la Universitat de Mallorca.

Y finalmente, pasamos al debate de toma en consideración de la Proposición de ley RGE núm. 17729/25, del Grupo Popular, sobre la Universitat de Mallorca. Tiene la palabra, para presentar la propuesta, por el Grupo Popular, la Sra. Curto.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, president. Bon dia, diputades i diputats. Avui el Grup Parlamentari Popular presenta, per a la seva presa en consideració, la Proposició de llei de la Universitat de Mallorca, una iniciativa que neix amb un objectiu clar: donar continuïtat parlamentària al procediment administratiu iniciat anteriorment, complint amb tots els requisits establerts a la legislació universitària vigent. Aquesta presa en consideració no és, per tant, un punt de partida improvisat: és el pas necessari per culminar un procés formal que s'inicià el gener de 2024 i fou complementat l'octubre de 2025, arran de la sol·licitud presentada per ADEMA.

El Govern de les Illes Balears, en el marc de les seves competències en matèria universitària, va tramitar la petició i va elevar-la al ministeri competent, que ja ha emès el seu informe preceptiu, requisit indispensable per continuar avançant en aquest projecte. Aquesta presa en consideració es, per tant, la continuació natural d'un procés administratiu complet, rigorós i perfectament ajustat a dret, i ara li correspon al Parlament exercir la seva capacitat legislativa per tal de donar forma jurídica definitiva a la nova institució universitària.

Amb aquesta iniciativa legislativa, el Partit Popular vol respondre a les creixents necessitats formatives dels estudiants de les Illes Balears, i fer-ho amb la mateixa celeritat, motiu pel qual se sol·licita la seva tramitació per via d'urgència. És important recordar que avui dia, la demanda social i econòmica de professionals formats en àrees específiques creix a un ritme molt més accelerat que la capacitat de resposta d'un sistema universitari que disposa d'un únic campus públic.

Les empreses, les institucions i fins i tot el nostre propi teixit productiu reclamen perfils cada vegada més especialitzats, i no podem ignorar aquesta realitat si volem continuar sent una comunitat competitiva i amb projecció cap al futur. La creació de la Universitat de Mallorca permetrà que una part d'aquesta demanda pugui ser atesa a les Illes Balears, reduint la dependència d'altres territoris i generant sinergies positives amb la Universitat de les Illes Balears i amb els centres de recerca ja existents.

Cal subratllar que el model universitari europeu, cap al qual ens dirigim, és un model de cooperació i complementarietat, no de confrontació. A la major part de països del nostre entorn conviuen universitats públiques i privades que, lluny de competir de manera negativa, contribueixen juntes a la millora del sistema, atreuen talent i generen espais de col·laboració acadèmica i científica. Les Illes Balears no poden quedar al marge d'aquesta realitat i precisament per això és tan important dotar la iniciativa privada d'un marc jurídic clar, estable i exigent, que garanteixi que aquesta convivència serà positiva i beneficiosa per al conjunt de la ciutadania.

Les Balears continuen patint les conseqüències de la insularitat en l'àmbit universitari: mobilitat més costosa, menor oferta acadèmica i una dependència excessiva de la península per cursar determinats estudis. La creació de la Universitat de Mallorca té com a objectiu ampliar aquesta oferta i permetre que molts de joves puguin desenvolupar la seva trajectòria educativa sense haver d'abandonar la comunitat autònoma. Aquest projecte complementarà, i no substituirà mai, el paper central de la Universitat de les Illes Balears, que continuarà sent la nostra universitat pública de referència.

El text de la proposició de llei s'ajusta fidelment al marc jurídic aplicable, a l'article 36.4 de l'Estatut d'Autonomia, a la Llei orgànica 2/2023 del sistema universitari, al Reial decret 640/2021 sobre creació i reconeixement d'universitats i a la normativa pròpia de la nostra comunitat, com la Llei 2/2003, d'organització institucional del sistema universitari balear. A partir d'aquestes bases legals es reconeix la Universitat de Mallorca com una universitat privada amb personalitat jurídica pròpia, però sotmesa a un règim de control públic exigent, que

garanteix la qualitat acadèmica, la viabilitat econòmica, la transparència i el bon funcionament institucional.

La proposició de llei estableix un conjunt de garanties que formen part del funcionament habitual i ordinari de qualsevol universitat dins del sistema universitari espanyol, independentment de la seva naturalesa jurídica. No es tracta, per tant, d'un règim excepcional, sinó del mateix marc que ordena totes les universitats del país i que té com a finalitat assegurar la qualitat acadèmica, la transparència i el bon funcionament de les institucions d'educació superior.

En aquest sentit, la Universitat de Mallorca seguirà els procediments que estableix la normativa estatal i autonòmica i que són comuns a totes les universitats. Així, els seus títols oficials hauran de ser verificats pel Consell d'Universitats, un pas que garanteix que els plans d'estudis compleixen els estàndards acadèmics, metodològics i europeus vigents. Aquesta verificació forma part del sistema habitual de l'avaluació universitària i assegura que els estudis que s'impartiran tinguin la mateixa qualitat i reconeixement que els impartits a la resta d'universitats del nostre país.

A més de la verificació prèvia, la normativa estableix que la implantació de les titulacions ha de ser autoritzada pel Consell de Govern de la comunitat autònoma. Aquest tràmit permet confirmar que la universitat disposa de les infraestructures, del personal docent investigador i dels recursos necessaris per desenvolupar cada titulació amb les condicions que marca la llei. Són passes habituals que assegurin coherència i solidesa en el desplegament de l'oferta educativa.

Pel que fa al funcionament ordinari, la Universitat de Mallorca elaborarà una memòria anual que haurà de presentar a la conselleria competent, aquesta memòria tindrà un caràcter informatiu i permetrà conèixer l'evolució de l'activitat acadèmica, la recerca, el nombre d'estudiants, el personal docent i investigador i altres aspectes rellevants per al seguiment de l'activitat universitària. Aquest instrument no té una finalitat sancionadora, sinó que actua com una eina de transparència i d'acompanyament institucional.

D'altra banda, el text preveu que la Universitat sigui objecte d'auditories externes periòdiques, com és habitual en el sistema universitari, orientades a garantir la correcta evolució del projecte, la qualitat de les titulacions i la sostenibilitat del model. Aquestes auditories són una pràctica habitual que contribueix a generar confiança en l'alumnat, en les famílies i en el conjunt de la societat, no són mecanismes de desconfiança, sinó eines per assegurar que les institucions operen d'acord amb el compromís que han assumit i amb els estàndards del sistema universitari.

En el cas que a qualche moment es detectassin desviacions significatives, la normativa preveu mecanismes de correcció, tal com passa amb qualsevol altra universitat. Aquests mecanismes són un component essencial de qualsevol sistema de qualitat, perquè permeten introduir millores, ajustar processos i garantir que l'esperit i els objectius del projecte es mantinguin al llarg del temps. La intervenció pública en aquest sentit té com a finalitat acompanyar, garantir i donar seguretat jurídica i

acadèmica al conjunt del sistema, sempre des del respecte a l'autonomia universitària.

En definitiva, el règim de garanties i controls que estableix aquesta proposició de llei no s'ha d'interpretar com una càrrega, sinó com un marc estable i comú a totes les universitats, que permet assegurar que la Universitat de Mallorca s'integra de manera plena dins el sistema universitari balear i estatal, amb les mateixes condicions, la mateixa exigència i el mateix reconeixement que la resta d'institucions del nostre país.

Parlam, per tant, d'una universitat privada amb garanties públiques fermes i objectivables. La Universitat de Mallorca preveu inicialment campus a Palma i a Inca, amb la possibilitat d'ampliar-se a altres punts de les Illes Balears segons l'evolució del projecte; oferirà estudis oficials de grau, màster i doctorat, sempre condicionats a l'obtenció del vistiplau del Consell d'Universitats i a l'autorització posterior del Consell de Govern. Això assegura que cap titulació no s'oferirà sense haver superat tots els controls de qualitat que estableix la legislació estatal i autonòmica.

En aquest context, és important remarcar la posició clara del Partit Popular respecte de les universitats privades, el nostre model defensa una universitat pública forta, ben finançada i amb capacitat d'investigació, però també reconeix el paper positiu que poden jugar les iniciatives privades quan actuen dins un marc regulador rigorós i transparent. Les universitats privades no debiliten el sistema, el diversifiquen, l'enriqueixen i generen oportunitats formatives que complementen les que ofereix la universitat pública. El que realment debilita un sistema universitari és l'escassetat d'opcions, la manca d'adaptació a la demanda i l'absència d'alternatives que eviten que els joves hagin de marxar de les nostres illes per estudiar.

Aquesta llei precisament reforça el model balear, garanteix qualitat, estableix mecanismes de control i evita qualsevol improvisació, tot i assegurar que la iniciativa privada sigui, com ha de ser, un complement i no pas un substitut.

El Grup Parlamentari Popular ha expressat també, des del primer moment, la seva voluntat d'assolir el màxim consens possible entorn d'aquest projecte. La creació de la Universitat de Mallorca no ha de ser, ni ho volem en cap cas, una iniciativa partidista ni una bandera ideològica, el contrari, és una qüestió d'estat dins el nostre petit estat autònom; és una aposta estratègica que transcendeix legislatures, governs i colors polítics perquè parla de quelcom tan essencial com és el futur educatiu, professional i vital dels joves de les Illes Balears.

Ser capaços d'avançar plegats en un projecte d'aquesta magnitud enviaria un missatge potent a la ciutadania que, quan parlem de formació superior, d'oportunitats reals, d'igualtat d'accés i de desenvolupament del talent, som capaços de posar els interessos dels estudiants per sobre de qualsevol altre càlcul.

Avui presentem aquesta iniciativa amb la voluntat clara que es pugui entendre com un projecte compartit i beneficiós per al conjunt de la societat de les Illes Balears. La creació de la Universitat de Mallorca és una proposta que sorgeix d'un procediment administratiu complet i rigorós i que avui arriba al

Parlament, perquè pugui ser analitzada, debatuda i millorada amb la participació de tots els grups.

Des del nostre grup consideram que el desenvolupament del sistema universitari ha de ser una tasca col·lectiva on tots els actors polítics, institucionals i socials puguin aportar la seva visió, sempre amb l'objectiu comú de garantir més oportunitats formatives als estudiants i d'enfortir el conjunt de l'ecosistema educatiu.

La Universitat de Mallorca vol sumar, complementar i contribuir al progrés del nostre territori, i ho vol fer dins un marc de rigor, transparència i qualitat que assegurí que el resultat sigui positiu per a tothom. És per això que fem una crida a afrontar aquest debat amb visió de futur i amb sentit de responsabilitat, la Universitat de Mallorca no és una iniciativa pensada per respondre a urgències immediates, sinó per anticipar les necessitats dels pròxims anys i dècades. Parlem d'un projecte que pot influir en el nostre desenvolupament econòmic, en la capacitat de retenir talent i, fins i tot, en la cohesió territorial de les Illes Balears, en la possibilitat real d'estendre activitat econòmica i investigadora més enllà de Palma.

Per això plantejam aquesta presa en consideració com un primer pas que ha de permetre continuar treballant de manera ordenada i col·laborativa. Cada grup parlamentari podrà aportar les seves reflexions i millores durant el tràmit legislatiu i el Govern i el conjunt de les institucions competents continuaran garantint que el procés es desenvolupi d'acord amb la normativa i amb totes les garanties. El nostre desig és que aquest projecte pugui avançar amb la màxima serenitat, amb respecte institucional i amb la confiança que suposa construir entre tots una oferta formativa més àmplia per als joves de les Illes Balears.

Creiem fermament que quan es tracta d'educació superior, el que importa no és el punt de partida de cada grup, sinó el punt d'arribada en comú, un sistema universitari solvent, rigorós i capaç d'oferir més opcions a la ciutadania. Per això, amb la màxima predisposició a escoltar, a dialogar i a incorporar aportacions, presentem avui aquesta iniciativa perquè pugui iniciar el seu recorregut parlamentari amb totes les garanties i amb la voluntat de construir plegats un futur millor per als estudiants de les nostres illes.

Per tot això, demanam el vot favorable a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, és una iniciativa necessària, fonamentada jurídicament, amb un procediment administratiu complet i amb la voluntat d'ampliar les opcions educatives dels nostres estudiants, reduir l'impacte de la insularitat i impulsar un model universitari modern, obert i adaptat a la realitat de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Curto. Abans de començar el debat, la secretària primera procedirà a la lectura del criteri del Govern.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

“Els acords aprovats pel Consell de Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració i de la conformitat a la tramitació de la Proposició de llei de la Universitat de Mallorca són els següents:

Primer: Manifestar, atès el que disposa l'article 139.3 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, el criteri favorable del Govern de les Illes Balears respecte de la presa en consideració de la Proposició de llei de la Universitat de Mallorca.

Segon: Manifestar, igualment, en consideració al que estableix el mateix article del Reglament de la cambra, la conformitat del Govern de les Illes Balears a la tramitació de la proposició de llei esmentada.

I tercer: Donar trasllat d'aquest acord al Parlament de les Illes Balears perquè se'n derivin els efectes oportuns.”

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tal d'ordenar el debat, deman als diferents portaveus de la resta de grups parlamentaris que indiquin si intervendran en torn a favor, en torn en contra o en torn de fixació de posicions.

EL SR. APESTEGUIA I RIPOLL:

MÉS per Mallorca intervindrà en el torn en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Grupo Mixto también, en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, gràcies.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

President, el Partit Socialista en fixació de posicions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Grup VOX?

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Fijación de posiciones.

EL SR. PRESIDENT.

Molt bé, gràcies. Per tant, començam amb els grups en el torn en contra. En primer lloc, el Grup Parlamentari MÉS per Mallorca. La diputada Maria Ramon, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, president. Fa quinze dies des del nostre grup parlamentari vàrem defensar una proposició no de llei en defensa de l'educació pública i vàrem denunciar, criticar -així com millor ho vulgueu percebre- la política educativa del Govern de les Illes Balears. Vàrem denunciar la deriva i l'aposta activa de facilitar la privatització i consolidar un model que aposta per un sistema educatiu més encaminat a un producte de mercat i no d'un dret garantit per a tothom.

I avui continuem el fil amb la creació d'una nova universitat privada a Mallorca, una decisió que pot condicionar els pròxims vint o trenta anys de la nostra arquitectura educativa i que no pot ser presa amb pressions, automatismes ni seguint l'agenda de ningú més que no sigui el Govern o la Universitat. Debatem una proposta plena de pressions i sense cap tipus de planificació i, Sra. Curto, almanco a nivell parlamentari, que té les funcions de legislar.

Com sempre he dit, en públic, en privat i on sigui, aquest debat no va de demonitzar cap empresa. Qualsevol entitat privada té dret a presentar un projecte universitari. El problema -i és greu- és un govern que confon una iniciativa privada amb una política pública. El problema és un govern que improvisa, que no planifica i que es deixa arrossegar pel corrent privatitzador que ja està desfigurant la universitat a escala estatal.

Dic això perquè és simptomàtic i preocupant obrir la porta a aquestes iniciatives, i més veient com s'està duent, o actuant, en àmbits, com he dit, estatal i l'històric de tot plegat. I és que, al capdavant, a nivell..., i veim com la Universitat s'està convertint en un negoci financer. En els darrers anys, a l'Estat espanyol, els fons d'inversió han entrat en el campus sense miraments i no per amor al coneixement, sinó per amor als seus cicles d'inversió.

En els darrers vint-i-cinc anys s'han obert 27 universitats privades i cap de pública. Actualment hi ha 46 universitats privades i 50 de públiques. Des de 1998 no s'ha fet cap universitat pública i les privades s'han triplicat. En sis anys ha augmentat un 68% la facturació d'aquests centres i en deu anys han augmentat el 129% els alumnes a les universitats privades.

Per al fons d'inversió l'educació superior és rendible i té una clientela assegurada. I en tenim exemples claríssims. Hi ha universitats comprades per 1.000 milions d'euros i venudes per 2.000 milions d'euros. O universitats que van passar de 700 milions d'euros a gairebé 2.000 milions d'euros. Quan una universitat es compra i es ven com un actiu financer, deixa de ser una universitat. I això no volem que de cap de les maneres passi a les Illes Balears. Això passa quan el coneixement gira al voltant del benefici i no del servei públic. Quan una

institució de formació i recerca es converteixi en un producte amb rendibilitat esperada.

I aquest creixement privat no és espontani, és provocat. Tots els informes coincideixen, l'oferta pública de les places universitàries fa anys que està estancada. Hi ha graus amb deu o onze aspirants per plaça. Les universitats públiques volen créixer, però no poden perquè el finançament està congelat o retallat, perquè no se'ls permet ampliar plantilles, perquè cada nou grau implica un cost que no es vol assumir. I aquí hi ha la clau, quan la pública no pot créixer, el mercat privat creix per ella.

Aquest govern sap perfectament que si no es reforça la universitat, si no s'amplia l'oferta pública, si no es modernitzen infraestructures, si no es garanteixi l'estabilitat del professorat, la demanda s'escapa, cap on?, cap al sector privat. És matemàtic i és polític.

La privatització no és un accident, és conseqüència d'una política de desinversió. No volem resignar-nos que aquest model arribi a les Illes Balears, però els ulls posats tot el dia en el model educatiu madrileny ens preocupa, i molt. Sobretot ens preocupa el com. Entre la CEU San Pablo, declarada d'interès estratègic abans de convalidar-se un decret llei i el procediment exprés d'aquesta que es debat només sis dies després de registrar-se, queda clara l'aposta d'aquest govern.

Com deia, el Govern de les Illes Balears, tan emmirallat amb el model de Madrid, en aquest cas és el que ens hauria de fer reflexionar, el cas concretament, per exemple, de la situació de la Complutense. I no és el destí precisament que volem per a la universitat. Aquesta universitat, la més gran d'Espanya, ha hagut de demanar un préstec de 35 milions per poder seguir funcionant. Ha perdut 140 milions en dos anys. Els degans han hagut d'anar literalment a la Puerta del Sol a suplicar finançament. Hi ha vaga convocada. I el govern autonòmic ni tan sols els rep. Mentre la pública s'ofega, les privades floreixen.

I el model educatiu que es fixa el Govern de les Illes Balears, i moltes vegades el Sr. Conseller m'ha dit que sí era ver, és que aquest model, el de Madrid, té 6 universitats públiques i 13 de privades. És un model. És un model que sabem on acaba. Un exrector ho resumia així: "la situació a Madrid és catastròfica, a Catalunya és crítica i a Andalusia va camí de ser-ho". I la meua pregunta és, les Illes Balears, cap a quin camí vol transitar? El Govern de Marga Prohens fa una aposta per privatitzar l'educació universitària? Peça a peça, decisió a decisió, des de l'etapa 0-3 fins a l'educació universitària pareix que és l'inici de consolidar un model perfectament estructurat pel Partit Popular.

Pensar que l'educació o veure l'educació com a mercat és un error estructural. Perquè tot això ens du a una pregunta essencial, què passa quan una universitat respon als incentius del mercat i no a les necessitats del país? Passa que s'ofereixen els graus més rendibles i no els més necessaris. La recerca pateix perquè no és immediatament lucrativa. El professorat perd estabilitat. S'externalitzen serveis crítics. S'apuja el preu de la matrícula per satisfer les exigències dels inversors i es crea un sistema dual on qui pot pagar té opcions i qui no pot

quedar limitat a una oferta insuficient. Això ja passa, com he dit, a altres comunitats, i no podem permetre que passi aquí.

Una insuficiència estructural de places públiques suposa anar a cercar places a l'ensenyament privat. I aquesta situació en molts casos esdevé un endeutament familiar, perquè està demostrat que un de cada set crèdits concedits a dia d'avui és per pagar els estudis universitaris. I això és desigualtat social.

I què té a veure en tot això la Universitat de Mallorca? Jo ja he dit que nosaltres no demonitzarem cap empresa en el seu exercici de planificar i cercar les millors oportunitats per als seus interessos. Una universitat arrelada al territori, que aposti per la diversificació, que defensi la llengua pròpia del país o que conegui les necessitats i no vulgui competir, per ara, amb la universitat pública, no pareix tan malèvola com podria ser respecte d'altres universitats. Però no som nosaltres que hem de decidir si una universitat és més bona o més dolenta que una altra. A nosaltres ens toca, des de MÉS per Mallorca, defensar el model en què creim: la universitat pública, i amb el que creim que hi ha més igualtat i més oportunitats.

La universitat ha de ser protegida i evidentment no posada en risc. La universitat no és només una universitat, és una infraestructura de país, és la institució que forma mestres, metges, enginyers, filòlegs, científics, i ho fa amb qualitat i equitat. Abans d'autoritzar una nova universitat, aquest govern hauria d'haver presentat un estudi d'impacte sobre la universitat, un mapa de necessitats, un pla de convivència entre els centres, un model de diferenciació de l'oferta, o fins i tot una estratègia de finançament públic a llarg termini, i no ha fet cap d'aquestes coses, ni un sol document, ni una sola pàgina justificativa, llevat de la que vàrem rebre ahir, 24 hores abans d'aquesta presa en consideració i la seva tramitació.

I si els feia peresa tot això, n'hi havia prou que llegissin l'informe que va fer fa uns anys el CES on s'explicava la manera gradual d'implementar titulacions universitàries a les Illes Balears, que era una proposta estratègica.

El Govern ha de centrar-se en diversificar l'oferta educativa de la Universitat de la mà d'aquesta institució, seguir augmentant el finançament i la manca de recursos per ampliar titulacions i personal docent estable sense donar opcions a paralitzar la seva expansió.

I presentarem evidentment esmenes, sobretot per protegir aquest sistema públic i garantir el rigor, amb quatre objectius: el primer, blindar la universitat pública i evitar la competència deslleial. El segon, que l'objectiu de la Universitat de Mallorca sigui el retorn econòmic i social a l'illa de Mallorca. El tercer, deixar clara l'estreta relació amb el territori de Mallorca mitjançant la docència, la investigació i la transferència de coneixement. I el quart, evitar l'especulació universitària i avantposar el tempteig i retracte per part del Govern en cas de compra per part dels fons d'inversió.

Amb això no fem impossible els models diferents de les universitats públiques, fem impossible crear uns mals negocis.

I, en conclusió, no parlem de futur, que sí, però parlem de model, i aquest debat no és conjuntural, és estructural, és un

d'aquells moments en què la política decideix si l'educació és un dret o una mercaderia. I nosaltres ho tenim molt clar, volem una universitat pública forta, volem una educació superior al servei del país i no del mercat, volem rigor, qualitat i transparència i no volem que Mallorca sigui el pròxim territori on els fons d'inversió aterrin *a saco* per duplicar beneficis i després vendre al millor postor.

El creixement descontrolat del sector privat sense una planificació global del sistema universitari pot conduir a un model desequilibrat, on la universitat es converteixi en un producte més de mercat i no en un dret garantit per les institucions públiques. Per això direm no a aquest model si no s'hi introdueixen garanties sòlides, i direm sí a protegir la pública, sí a reforçar la universitat, sí a una planificació estratègica i sí a impedir que l'educació de les futures generacions quedi en mans dels cicles d'inversió d'un fons.

I pel que es veu, a l'hora de la veritat, a l'hora de votar mesures legislatives, a l'hora de defensar amb fermesa l'educació pública, ens quedam tot sols.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ramon. Pel Grup Mixt, en primer lloc, té la paraula la diputada Joana Gomila.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president, bon dia diputats i diputades. MÉS per Menorca aposta per una educació pública forta, de qualitat i equitativa, mentrestant el Govern de la Sra. Prohens i el PP caminen en direcció contrària, i avui en tenim una nova prova amb aquesta proposició de llei de la Universitat de Mallorca que presenta el PP.

I no es tracta només de si hi ha d'haver o no hi ha d'haver universitats privades en aquestes illes, sinó de com el PP ho vol impulsar. I el més curiós és que, mentre es posen el turbo per tirar endavant aquesta proposició de llei, l'educació pública va al ralenti. Ja m'agradaria que el Sr. Vera i la Sra. Prohens dedicassin tots els esforços que dedica el PP per a la creació d'aquesta universitat privada per millorar la universitat pública de les Illes Balears.

I, com ens té acostumats el PP, posa el turbo per permetre la creació d'una universitat privada i ho fa i es bota els controls, amb manca de transparència i participació, amb un únic objectiu, que és afavorir la universitat privada a aquestes illes i, en cap cas, augmentar l'oferta universitària als joves, com ens volen fer creure.

Encara que la Sra. Curto digui que la posada en marxa d'aquesta universitat no és resoldre urgències immediates, està ben clar que sí, perquè el procés que vostès han emprat és precisament el procediment d'urgència.

I la primera pregunta que ens fem és: per què no ha estat el Govern qui ha presentat el projecte de llei? Per què és el PP que directament presenta una proposició de llei? Sra. Curto, es segur que es dona continuïtat al que ja es va iniciar o açò és un nou procediment? Convindria tal vegada que ho reflexionassin.

Potser que ha decidit el Govern no fer-ho i ho fa el PP perquè així no necessiten que hi hagi exposició pública, així no necessita que hi hagi informes tècnics, així no necessita que hi hagi ponència, així no és necessari que es convoquin comissions, és a dir, vostès tiren pel dret amb manca de transparència, el contrari del que diu la Sra. Curto.

Senyors i senyores del PP, som davant una legislació a la carta, es pretén fer ràpid i sense informes tècnics, sense exposició pública. Si no volen que participem, ens ho diguin, tanquin el Parlament, ens anirem cadascú a ca seva i vostès segueixin legislant com els doni la gana. I ho fan de pressa i corrent, perquè el PP enregistra la proposta el passat dimecres 19, a les 10:08 hores, quan la Mesa ja estava reunida, i quan vostès saben que s'ha d'enregistrar abans de les 10.00 hores. De moment, el primer pas, ja l'han fet fora de temps.

Però, és curiós que, tot i el retard, la Mesa ho va admetre a tràmit, i ho fan de pressa i corrents quan a la Junta de Portaveus, posterior a la Mesa, no es comunica res per part del PP de què pretenen dur, per urgència, al proper ple aquesta iniciativa. I, per tant, per exemple, en el cas de MÉS per Menorca quasi bé ens assabentam de les intencions del PP per pura casualitat, perquè ni el PP ni el Govern no s'han dignat a dir-nos que ho presentarien avui en aquest plenari, per urgència. Ho fan de pressa i corrents quan el Govern emet el seu criteri en un temps rècord, i ho fan de pressa i corrents quan es canvia l'ordre del dia d'aquest plenari i, mentrestant, el Parlament no té més informació ni documentació sobre el tema, més enllà que el document enregistrat pel Partit Popular de la proposició de llei.

Començam idò un procediment i no tenim documentació.

Senyors i senyores del PP, han decidit fer-ho de pressa i corrents perquè la universitat es pugui botar el nou decret? Perquè si haguessin de complir amb un informe no favorable actual dels tècnics del ministeri, avalat per la Conferència General de Política Universitària, aquesta universitat no es podria autoritzar. De moment, només és vinculant i, per tant, en aquest cas poden seguir vostès fent aquesta tramitació urgent.

No hi ha cap dubte que el PP fa un tracte de favor a la creació de la universitat privada a Mallorca, perquè l'excusa de la urgència per crear més oferta no se la creuen ni vostès, perquè defensar que les presses per incloure a l'ordre del dia del Ple, per a la creació d'aquesta universitat, és atendre, com més aviat millor, les creixents necessitats formatives dels estudiants de Balears i ampliar l'oferta de formació superior, no se la creuen ni vostès. Perquè voler oferir més opcions acadèmiques als estudiants, facilitar que els joves puguin desenvolupar la seva trajectòria universitària sense abandonar la comunitat autònoma, contribuir a reduir l'impacte de costos derivats del factor insular i fomentar que el talent jove es pugui formar i establir a les illes, no s'ho creuen ni vostès. Açò són excuses per explicar la urgència. I els hauria faltat dir al PP que

només pensa en els joves que es puguin pagar aquests estudis privats, perquè la resta no notaran aquest impacte.

Senyors i senyores del PP, els joves de Menorca, encara que no surtin d'aquesta comunitat autònoma, tenen les despeses derivades d'haver de venir a viure aquí, a Mallorca. Idò ara, aquestes despeses les haurem de veure augmentades en haver-se de pagar aquesta universitat privada. Per tant, no evitaran que els joves de Menorca hagin de marxar de les nostres illes, perquè, si han de venir a viure a Mallorca, té el mateix cost que si van a viure a Barcelona, a València o a Madrid. Per tant, aquest govern o el Partit Popular no ha mirat en cap moment per l'interès dels estudiants de Menorca, perquè açò no influirà en el fet que s'hagin de desplaçar, no influirà en la manca de despeses que vostès diuen que tindran els universitaris. No, no, Sra. Curto, els de Menorca tindran les mateixes i més, perquè s'hauran de seguir desplaçant.

Per tant, el que hauria de fer el PP, si realment creu que els joves puguin establir-se a les Illes, si realment creu que vol reduir els impactes derivats del factor d'insularitat, si té interès a facilitar que els joves puguin desenvolupar la seva trajectòria universitària en aquesta comunitat, és augmentar la formació universitària pública de les Illes Balears.

Posin més places per estudiar, per exemple, Medicina, Infermeria, Matemàtiques o Psicologia. Posin més places de Màster de Professorat. Posin més places de PIR i MIR, perquè qualsevol persona, qualsevol jove de les Illes Balears pugui tenir accés a la formació universitària i no només aquells que ho puguin pagar i facin-ho amb la mateixa rapidesa amb què ho han fet a presentar aquesta proposició de llei. Així és com es garanteix la igualtat d'accés que vostè ha comentat.

Per tant, senyors i senyores del PP, no donin excuses de mal pagador i diguin realment quin és el motiu de les presses. I, si volen apostar per la universitat privada, com a mínim, facin-ho de manera transparent i participativa, amb tots els informes pertinents i mitjançant un projecte de llei per part del Govern.

MÉS per Menorca no comparteix aquesta manca de transparència del PP, no comparteix aquestes presses, no comparteix que no es facin informes tècnics per part de la comunitat autònoma, no comparteix que no hi hagi exposició pública, no comparteix que no deixin que els diputats d'aquest parlament facem la nostra tasca, no comparteix que amb un informe negatiu dels tècnics del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitats, avalat per la Conferència General de Política Universitària, aquesta universitat es tiri endavant.

Senyores i senyors del PP, la urgència no està justificada, ni en interès dels estudiants, sinó segurament per eludir el nou decret llei del Govern de l'Estat.

Com els deia, els tècnics del Ministeri de Ciència, Innovació i Universitat sembla ser que han emès informe contrari a aquest projecte. Aquests informes negatius que s'han emès han estat avaluats per la Comissió Permanent de la Conferència General de Política Universitària, tot i que aquesta vegada, curiosament, les diferents comunitats autònomes governades pel PP no han donat un suport explícit a aquests

informes tècnics, sinó que s'hi han abtingut a excepció d'Andalusia i Canàries.

I és curiós, per què serà que aquesta vegada ha passat açò? Perquè si les comunitats autònomes haguessin donat suport als informes potser posaven en risc aquest projecte de la Universitat de Mallorca? Açò podria haver obligat a haver de tornar a començar un nou procediment i que aquest informe, que ara no és vinculant, ho hagués de ser per poder aprovar la creació d'aquesta universitat.

El nou decret llei demana que sigui vinculant aquest informe. Actualment no ho és. I potser vet aquí per què el PP corre i fa fent via per poder entrar avui en aquest plenari la proposició de llei.

I encara que la Conselleria d'Educació consideri que aquest projecte ha de valorar-se en detall a partir d'ara, analitzar en profunditat les mancances detectades en l'informe, no ho faran perquè com que no ho ha presentat el Govern com a projecte de llei, sinó que ho ha presentat el PP com a proposició de llei, tots aquests informes no seran necessaris.

On és, Sra. Curto, la transparència que vostè al·lega? Un clar exemple de favor del PP que dona bandera o que posa bandera per ser la primera universitat privada de Balears, en lloc d'exigir que siguem els primers en la universitat pública, a aportar i augmentar l'oferta, a aportar més per a la recerca i la investigació, a augmentar els recursos de la UIB, a millorar les condicions dels professionals universitaris, aquesta hauria de ser la pressa del Partit Popular i aquesta és l'aposta que fa MÉS per Menorca.

Per tant, votarem en contra de la presa en consideració.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sr. García, tiene la palabra por cinco minutos.

EL SR. GARCÍA I GARCÍA:

Desde Unidas Podemos no entendemos las prisas para la toma en consideración de esta ley de manera urgente, una ley que trata sobre una cuestión particular. Ya le digo que no vemos la necesidad de la urgencia. No nos parece que la manera de debatir la toma en consideración de esta ley pueda suponer un antecedente, o sea, nos parece que la toma en consideración de esta ley puede suponer un antecedente preocupante para otros casos similares.

Creo que la toma en consideración se debería haber llevado a la Junta de Portavoces de la semana pasada, sobre todo si este proceso empezó el año 2024, como dice el Partido Popular, o a la Junta de Portavoces que tenemos mañana. Y pienso que de

otra o de esta manera se le está haciendo un flaco favor a la ley y a la empresa que la promueve.

Porque el motivo de atender cuanto antes las crecientes necesidades formativas de los estudiantes de Baleares hoy, un lunes, no parece ser un motivo de urgencia...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... o un martes, nuevas universidades privadas suponen o pueden suponer en algunos casos ofrecer más opciones académicas, pero ¿a qué precio?

¿Reducir el impacto de los costes derivados del factor de insularidad con los precios que tiene la universidad? ¿Lo piensan compensar con el coste de los estudios en las universidades privadas? ¿Menos opciones académicas en la universidad pública?

La llamada Universidad de Mallorca puede ser una iniciativa que merezca la toma en consideración de esta ley, pero no se puede hacer a cualquier precio, parecería, cuando se presenta este trámite urgente, que el Parlamento tiene que trabajar para la iniciativa privada de manera urgente. Y pedir, como dicen las noticias, que el Partido Popular confía en que el texto legislativo pueda alcanzar el máximo consenso posible, empieza malamente para la búsqueda del consenso; ustedes buscan el consenso, no la empresa.

El texto de la ley contiene varias cuestiones que nos generan dudas: la figura jurídica de la empresa constituida a través de una sociedad de responsabilidad limitada; el reglamento de acceso del alumnado porque la actual recoge que está redactado según lo establecido en el reglamento académico de la Universitat de les Illes Balears, pero no luego no sabemos cómo se va a hacer... ¿cómo se va a hacer en el caso de limitaciones por razón de patrimonio?

Dice el texto que, en la medida de lo posible, se establecerá un sistema de becas y ayudas sujeto al expediente académico y es lo que tiene una universidad privada, que no ve en la situación económica el motivo para becar, pero el expediente académico muchas veces viene condicionado por las condiciones económicas del alumnado o por circunstancias personales que tienen que ver o están provocadas por la situación económica.

En Unidas Podemos, en Esquerra Unida pensamos que los esfuerzos los tiene que hacer el Parlamento en apoyo a la universidad pública, en la educación superior de calidad en les Illes Balears y no debilitar el sistema universitario público de nuestra comunidad autónoma.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Iniciamos el turno de réplica. Sra. Curto, tiene la palabra.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CURTO I ALEMANY:

Gràcies, president. Bé, per concloure aquest debat, volia reprendre algunes idees que, pel Grup Parlamentari Popular, són essencials i que marquen el sentit profund d'aquesta iniciativa. Ho fem des de la convicció que el sistema universitari balear necessita continuar avançant i que ho ha de fer amb una mirada realista, moderna i, sobretot, responsable.

En primer lloc, vull reiterar amb tota claredat la posició del Partit Popular: la Universitat de les Illes Balears és i continuarà sent el nostre pilar acadèmic fonamental. És la nostra universitat pública, la que vertebrava el sistema, la que genera recerca, la que forma milers d'estudiants i la que sustenta, al final, l'arquitectura educativa superior del nostre arxipèlag.

Per això, aquest govern ha fet allò que feia anys que s'esperava: prioritzar-ne el finançament, i avui ho podem dir amb orgull: la Universitat de les Illes Balears disposa del major finançament de la seva història. I el compromís de continuar enfortint-la és absolut per part d'aquest govern, a part de l'ampliació de l'oferta pública, que també ha fet aquest govern.

Ara bé, defensar la universitat pública no és incompatible amb entendre que el nostre sistema necessita créixer i diversificar-se. La realitat socioeconòmica de les Illes Balears és cada vegada més exigent. Les empreses, les famílies i els mateixos estudiants reclamen més opcions, més especialitzacions i més itineraris formatius, alguns dels quals la Universitat de les Illes Balears, per molt que els reforci, no pot cobrir tota sola.

El Partit Popular no presenta aquest projecte per substituir res ni res ni a ningú, sinó per sumar. La Universitat de Mallorca neix precisament d'aquesta visió, una universitat complementària, no alternativa; una institució que amplia l'oferta, no que fragmenta el sistema; un projecte que s'integra en el marc del rigor i garanties que té qualsevol universitat del nostre país, i ho fa després d'un procediment administratiu complet, avalat pels informes preceptius i alineats amb el que estableix la legislació universitària vigent. Aquest parlament no improvisa, dóna continuïtat institucional a un procés que ja està en marxa i que compleix tots els requisits.

Vull insistir en una idea que consider central, la complementarietat és un valor, no una amenaça, arreu d'Europa els sistemes universitaris més potents són aquells que combinen institucions públiques fortes amb iniciatives privades que aporten dinamisme, especialització i noves oportunitats. A Balears no hem de renunciar a aquest model, el contrari, hem de fer-ho possible amb un marc regulador exigent, amb controls públics clars i amb el convenciment que els nostres estudiants hi sortiran guanyant.

No podem oblidar que vivim en unes illes on la insularitat encara pesa, menys titulacions disponibles, més dificultats per accedir a determinats estudis i massa joves que encara han de marxar fora perquè aquí no troben l'oferta acadèmica que necessiten.

Aquesta proposició de llei precisament té com a objectiu reduir aquestes desigualtats, ampliar opcions i garantir que els joves que vulguin formar-se aquí ho puguin fer amb qualitat i amb oportunitats reals. I per això vull remarcar-ho de nou, una universitat privada no és un actor que debilita el sistema quan està regulada, supervisada i sotmesa als mateixos mecanismes d'avaluació que la resta d'universitats, és un actor que hi contribueix, i així ho preveu el text que avui defensam: garanties acadèmiques, verificacions, informes, auditories i un seguiment permanent per part de l'administració pública; transparència, rigor i exigència, aquest és el model que defensam.

Acab, per tant, amb una apel·lació a la responsabilitat col·lectiva, el que avui debatem no és una qüestió partidista ni una bandera ideològica, és una decisió que afecta el futur del nostre sistema universitari i, en definitiva, el futur dels joves d'aquestes illes. Avançar cap a un model més divers, més ric i més preparat per afrontar les necessitats del segle XXI és una obligació de tots, i fer-ho sense renunciar a una universitat pública forta, ben finançada i plenament central en el sistema encara és més.

Per això, el Partit Popular demana als grups d'aquesta cambra que permetin que aquesta iniciativa continuï el seu tràmit, on els grups tenen temps de fer les seves aportacions, perquè no s'elimina el tràmit per exposar les seves idees i propostes. Ampliar l'oferta universitària és ampliar oportunitats i apostar per la complementarietat és apostar, en definitiva, pel futur de la nostra comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Pel Grup MÉS per Mallorca, Sra. Ramon, té la paraula.

LA SRA. RAMON I SALAS:

Gràcies, Sr. President. Sra. Curto, crec que ara només podem debatre amb vostè perquè només sabem del seu posicionament envers d'aquesta proposició no de llei que, evidentment, ... -proposició de llei, perdó- que, evidentment, vostès l'han presentada i hi estan lògicament a favor.

Des del primer moment, i crec que amb vostè sempre tenim l'oportunitat de debatre aquesta qüestió i sempre posam l'èmfasi en la diferència del model que tenim, i que nosaltres, des de MÉS per Mallorca, defensam i sempre defensarem l'educació pública, i vostès defensen, pel que ha dit, aquest complement de... i jugar amb l'educació pública i, bé, quan dic jugar em referesc amb els equilibris; però, és clar, la pregunta és: fins on arribarem?

Perquè ara hem donat el sus, és clar, ara, amb aquesta proposició de llei d'aprovar aquesta universitat i, com he dit, nosaltres no tenim cap problema amb la iniciativa privada d'una empresa que decideix fer aquests estudis o fer una universitat amb els estudis universitaris i les carreres a

pertinents, el problema és el model, i nosaltres defensarem un model públic, perquè veiem que aquest govern aposta per aquesta consolidació de la privatització en educació. I quan dèiem quantes? És perquè fins quan equilibrarem aquest sistema, fins quan trobarem que són complementaris? Perquè el vostre model o el model que sempre defensa el Sr. Vera -ara que entra, i em tornarà mirar i riure- és el de Madrid, perquè ho ha dit un parell de vegades, i a Madrid hi ha 6 universitats públiques i 13 privades. I supòs que a qualche moment n'hi devia haver més de públiques i manco de privades, i a un moment degueren donar el sus. I per això jo li deia al principi de la meua primera intervenció que ara mateix definim el model educatiu universitari dels propers 20, 30 anys, per què? Perquè no sabem fins on arribarem.

I, és clar, el problema de d'aquesta tramitació també, és que si volgués que fos una cosa un poc més, no diríem consensuada, però sí que més..., no tan estranya que a nosaltres ens hagi suposat aquesta crítica també amb el procés, és que aquesta iniciativa l'hauria d'haver presentada el Govern. Perquè ara mateix els únics...

(Algún aplaudiment)

... que han firmat aquesta proposició de llei és el Partit Popular i, és clar, sembla que és la universitat del Partit Popular. I dic perquè en aquest cas deia, vostè ha dit: no, no anam amb presses, està tot planificat... Bé, és que ahir vàrem rebre, 24 hores abans, el document del Govern i dimecres passat es va enregistrar la proposició de llei. És clar, heu d'entendre que nosaltres, a part que no estam d'acord amb la universitat privada o amb el camí cap a la universitat privada, tampoc estam d'acord amb botar-se la tramitació del Parlament, perquè, bé, perquè hi ha moltes lleis que també estan en cua pendent de debatre's i són també qüestions essencials per a aquest país.

I, és clar, la Universitat de Mallorca, i aprofit per saludar els seus representants, que són aquí, jo ho he dit un parell de vegades, què ens estimam més la CEU San Pablo o la Universitat de Mallorca? És clar, la Universitat de Mallorca, però és que abans ens estimam més la Universitat de les Illes Balears, la universitat pública, amb un sistema públic educatiu. I si obrim la porta és una calça que es desfà i no sabem quan acabarà. Per això mateix, nosaltres seguirem defensant un sistema educatiu públic des del 0-3 fins als estudis universitaris.

I, malgrat, el... -no sé com dir-ho- el no pronunciament de la resta de partits, supòs que ara, en el torn de fixació de posicions, ho sabrem, aquí seguirem, des de MÉS per Mallorca, defensant, com he dit, més finançament per a la Universitat i més suport, per suposat, del Govern cap a la Universitat de les Illes Balears, però sempre estant a l'aguait del que suposa donar el sus a què es creïn noves universitats.

Moltes gràcies.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Sra. Gomila, té la paraula.

LA SRA. GOMILA I LLUCH:

Gràcies, president. Sra. Curto, vostè diu que hi hauria d'haver el màxim consens possible, però, és clar, com hi ha d'haver un consens possible si nosaltres ens acabam d'assabentar quasi quasi que vostès han entrat aquest projecte de llei i que fiaven dur-lo aquí? Si volien un màxim consens possible, a la Junta de Portaveus el que haurien d'haver fet, després d'haver-se botat els passos que toca, és dir: "mirau, nosaltres hem entrat, hem enregistrat açò, ho hem demanat a la Mesa, encara que ho haguem entrat tard, i ho durem allà, a l'ordre del dia per posar-ho per urgència". Açò no ho han dit a la Junta de Portaveus, de debò volen cercar el màxim consens? Deixi'm que ho dubti, perquè si realment volien el màxim consens el que haurien d'haver fet és informar, i de moment, informats, bastant poc.

Diu la Sra. Curto que avançam en el sistema universitari balear i que la UIB és el pilar acadèmic fonamental, màxim, que té el màxim finançament, que té el compromís de Govern. Per tant, Sra. Curto, a part de dir-ho, s'hauria de demostrar, ... i per açò li agrairia que m'explicàs a veure quina és aquesta aposta real que vostès fan per la UIB. A veure quantes..., com ampliaran i augmentaran l'oferta pública. A veure quant augmentaran l'aportació a la recerca i a la infraestructura i investigació. Com augmentaran els recursos de professorat. Com hi haurà més places de les formacions que es donen. Com hi haurà més places de professorat. Perquè tot açò no ho ha explicat, només ha dit paraules: "nosaltres apostam per la universitat pública". Però a part de dir-ho, hi ha d'haver fets, perquè si no hi ha fets realment es fa difícil que ens ho creguem.

I diu la Sra. Curto que hi ha els informes. Supòs que si jo no els he vist, perquè no hi hem tengut accés, supòs que sí que hi deuen ser els informes, però, pel que he pogut llegir a la premsa, aquests informes no estan avalats per la Conferència General de Política Universitària ni pels tècnics del ministeri. És cert que ara, amb la llei actual, no és necessari, només han de ser..., no són vinculants, però amb la llei que està aprovada o que s'està a punt d'aprovar, sí que serien vinculants, i en aquest cas hi hauria moltes deficiències que s'haurien de resoldre i que no es resoldran senzillament perquè en el moment que en tost del Govern balear decidir que presentaran un projecte de llei, vostès ho fan com una proposició de llei.

Açò vol dir, per tant, que el Govern no serà necessari que faci informes, ni serà necessari que estigui en exposició pública, ni aquestes deficiències que actualment té serà necessari que s'analitzin en profunditat.

Si realment volien que fos així, el que havia de fer el Govern és seguir amb el procediment. ADEMA va entrar una proposta en el Govern, que és totalment legítim que ho faci, ells com a empresa privada ho poden fer sense cap problema, ho registren, fan una memòria, el Govern fa el que li correspon, demana informes a Madrid i aquí s'acaba el procés. Perquè en el moment que tenim els informes, després ja hem acabat el procés i n'hem començat un de nou. O sigui, aquest està aturat, punt i a part, tancat, i en començam un de nou. Que és la proposició de llei que vostès duen aquí. Per tant, tot el que s'ha

fet fins ara, no deu servir de gaire cosa, perquè tornam a començar un altre procés.

Després diuen que vostès ho fan perquè els estudiants o els joves de les Illes no troben oferta acadèmica i volen estudis de qualitat i oportunitats reals. Idò, Sra. Curto, l'anim que posi més oferta acadèmica, l'anim que doni oportunitats reals. Perquè -li torn a repetir- als estudiants de Menorca obrir la Universitat de Mallorca no els representarà cap avantatge ni cap oportunitat més perquè els representarà haver de sortir ben igual de casa seva, i posats a haver de sortir de casa seva i no poder anar a la UIB ja se'n van a les universitats, com li he dit, de Catalunya, de València i de Madrid i estudien a les universitats públiques.

Per tant, el que ha de fer el PP és demanar al Govern, al qual donen suport, un major finançament de la UIB perquè és evident, com diu vostè, que hi falta oferta i que volen estudis de més qualitat i oportunitats reals. Per tant, demostrin que realment volen aquestes oportunitats per a tots els joves d'aquestes illes i apostin per una universitat pública.

Que ADEMA té tot el dret a presentar-ho? No hi ha cap dubte, tenen tot el dret de presentar-ho per demanar la creació d'una universitat privada. El que em sembla mentida és que vostès, senyors del PP, facin una proposició de llei en aquest parlament, passin d'aquest parlament, i no segueixin amb el procediment que s'havia començat i que es dugui com un projecte de llei demostrant així que sí que hi hauria transparència i que sí que treballaríem tots amb la mateixa informació.

MÉS per Menorca farà un vot contrari a aquesta presa en consideració i seguirà defensant les universitats públiques i que aquest govern doni oportunitats reals, fent una aposta clara i de veritat, i no només de paraula, per enfortir la Universitat de les Illes Balears.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per a fixació de posicions, pel Grup Socialista, Sra. Garrido, té la paraula.

LA SRA. GARRIDO I RODRÍGUEZ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, bones tardes per a alguns. Benvinguts els representants de la Universitat de Mallorca que avui ens acompanyen. Debatem una iniciativa per crear la Universitat de Mallorca, una iniciativa que parteix del centre ADEMA, que vull recordar que ja era un centre adscrit a la Universitat de les Illes Balears que va demanar créixer com a centre adscrit a la Universitat de les Illes Balears augmentant la seva l'oferta de titulacions, fet que va provocar un intens debat a nivell universitari, però que finalment ha decidit iniciar el seu propi camí que ens ha duit avui aquí.

Per tant, avui no ens trobam davant del mateix debat que vàrem fer fa un parell de setmanes sobre el Decret Llei 6/2025 i el cas de la CEU San Pablo. Són projectes diferents, amb

recorreguts diferents i amb implicacions polítiques i educatives també molt, molt diferents. Perquè s'ha de reconèixer que aquesta universitat ... i que en aquest cas hi ha hagut debat i diàleg amb la comunitat universitària balear. Aquesta vegada s'ha fet sense imposicions i sense operacions urbanístiques dubtoses. I aquesta vegada també s'ha fet amb una oferta de titulacions que no està determinada per qüestions ideològiques i que no entra, en general, en competència directa amb l'oferta universitària pública.

Ara bé, això no vol dir que no tinguem dubtes o preocupacions, perquè allà on sí entra en competència haurem d'estar vigilants. La Facultat de Medicina a la Universitat de les Illes Balears ja ha dit que no pensa compartir els hospitals universitaris de la nostra comunitat autònoma, fent valer el Reial decret 1558/1986, de 28 de juny, pel qual s'estableixen les bases generals del règim de concerts entre universitat i institucions sanitàries. Nosaltres vetllarem perquè la voluntat de la UIB es compleixi en tots els casos i no permetrem que el PP i la Conselleria d'Educació tornin a passar per damunt d'aquest reial decret.

I és que la competència, sigui directa o indirecta, només és justa si es respecta la normativa i es parteix de les mateixes condicions. Les universitats públiques i les privades no parteixen de les mateixes condicions. La UIB està subjecta a la Llei de contractes. Les privades no. La UIB té el preu fixat pel Govern. Les privades no. La UIB ha de complir amb els criteris de qualitat estrictes en la contractació del professorat. Les privades no tant. La UIB ha de retre comptes públiques. Les privades sovint no.

És per això que demanam responsabilitat. És per això que exigim garanties. És per això que no podem votar a favor, perquè tenim clar que el nostre deure com a representants públics que som és defensar la universitat pública. I clar, si les privades tenen avantatges, no té sentit que no se'ls exigeixin els mínims de qualitat. I precisament per això s'ha aprovat recentment una normativa a nivell estatal que modifica el reial decret d'Universitats, per garantir uns mínims de qualitat estàndard per a totes les institucions d'educació superior de l'Estat, públiques i privades.

Ens preocupa que a aquesta nova universitat no se li apliqui aquest reial decret. Sabem que la petició es va presentar abans que entràs en vigor, però la qualitat no hauria de dependre d'un tema de terminis. Sra. Curto, vostè, escoltant-la fa una estona, jo pensava, idò ara serà que allò que va dir la presidenta que recorreria aquest reial decret davant el Tribunal Suprem serà que no. Veurem si és així o no, si el recorreran o no el recorreran. Per això, des del nostre grup defensam que aquesta nova universitat acabi complint aquests requisits.

El que no entenem de cap manera és el que planteja el Partit Popular quant al recurs que li comentava fa un moment. Perquè volem o no volem que les universitats, totes, compleixin amb aquest reial decret i, per exemple, facin recerca, ho volem o no ho volem? Nosaltres sí ho volem ...

(Alguns aplaudiments)

La Sra. Prohens s'omple la boca de diversificació econòmica. El PP no creu en la recerca i la innovació. I són, precisament, les universitats públiques els principals motors de recerca i d'innovació en el nostre país. També a les Illes Balears. Però en tot això, el senyors del PP no hi creuen. Balears és de les poques comunitats que ha retallat la seva inversió en I+D entre el 23 i el 24. De fet, és la que més ha retallat: un 12,3%. I també ha retallat el personal que s'hi dedica: un 13%. No sorprèn, per tant, que al PP no li preocupi si una universitat investiga o no. Per això no distingeix entre pública i privada.

Els he de reconèixer que un punt positiu, que diferencia també aquesta universitat de la CEU San Pablo, és el fet que regula l'article 10 d'aquesta llei, que cerca evitar que darrere aquesta iniciativa hi hagi un interès purament especulatiu o una operació de compravenda d'una llicència universitària, a mig termini. La universitat no pot ser un actiu financer. La universitat és una institució al servei del país. Per això, l'autorització de totes les transmissions interviu d'aquesta universitat necessitarà l'autorització d'aquest parlament. Si aquesta autorització es dona i es transmet, s'hauran de garantir tant els estudis com els llocs de treball del personal universitari i del personal d'administració.

I és que vivim un moment delicat a tot l'Estat i també a les Illes Balears, de la mà del Partit Popular. Vivim un boom de la universitat privada, però no necessàriament per respondre millor a les necessitats formatives de la societat, sinó perquè s'ha convertit en un negoci rendible. I això, si no es regula, si no es vigila, pot degradar el sistema universitari en el seu conjunt. Així, aquest parlament podrà evitar que un fons voltori pugui entrar dins el sistema universitari balear. I d'això ens alegrem.

Així que volem ser clars, ens abstenim perquè la llei va acompanyada de garanties, perquè volem ser molt clars: el nostre grup sempre serà exigent amb la qualitat, amb la transparència i amb la igualtat d'oportunitats, perquè això és el que ha de garantir la universitat. I si qualsevol projecte privat entra en contradicció amb aquests valors, tindrà la nostra oposició.

Per açò, avui, volem fer una defensa clara de la Universitat de les Illes Balears i de la universitat pública, d'una universitat arrelada, compromesa, que fa recerca, que forma persones, que combat les desigualtats, que fa país. I deim clarament que no hi ha millor sistema universitari, si aquest passa per reduir el paper de la pública. El millor instrument per garantir un sistema d'educació superior de qualitat, equitatiu i útil per a la societat és enfortir la universitat pública, no abandonar-la, no ofegar-la i no retallar-la.

Senyors i senyores del Partit Popular, si realment volen millorar el sistema universitari balear, no basta crear més centres privats: fa falta finançar millor la Universitat de les Illes Balears, fa falta ampliar l'oferta pública, fa falta garantir les pràctiques dels nostres estudiants, fa falta que pugui estudiar qui no s'ho pot permetre, fa falta invertir en recerca perquè la nostra comunitat avanci i fa falta respectar la veu de la comunitat universitària.

En definitiva, aquesta llei que avui es pren en consideració no és el nostre projecte. Ho hem dit. Té mancances, té riscos, però tampoc no és una maniobra com la de la CEU San Pablo. Per això votam abstenció, però estarem vigilants, i perquè encara esperam que el Govern posi la universitat pública on toca: en el centre de les seves polítiques.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias. Por el Grupo VOX, Sr. Rodríguez, tiene la palabra.

EL SR. RODRÍGUEZ FARRÉ:

Gracias, Sr. presidente. Es curioso cómo vienen a darnos sermones sobre lo público los que llevan a sus hijos a colegios privados y a universidades privadas...

(Algun aplaudiment)

... Porque, al final, esta especie de lucha entre lo público y lo privado, como si fueran excluyentes, como si no pudiera ser complementarios, como si lo público tuviera que ser enemigo de lo privado, en el fondo, lo que asoma es su alma. Porque ustedes quieren una educación pública, una sanidad pública, un transporte público y un supermercado público. Y ya lo tenemos: Corea del Norte, si es que, en el fondo, lo que ustedes buscan: ¡todo público!, ¡todo público! Y todo lo privado, es *el dimoni Bufarell*. Y no lo puedo entender, porque, además, incluso se han subido a esta tribuna a intentar hablar medio bien de una universidad privada, que se intenta proporcionar en Mallorca -y aprovecho para darle la bienvenida a sus representantes- poniendo a bajar de un burro otra, una universidad que fue creada o que tiene su origen en los años treinta, de reconocido prestigio, y que no hay ningún problema en que también se venga a establecer en Baleares.

Porque, además, dentro del mundo educativo, la competencia es muy sana. La competencia entre instituciones educativas públicas y privadas es muy sana, por supuesto. Yo sé que ustedes no creen en la libre competencia, pero al final, ayuda a que todo mejore.

Nos dicen otra cosa que no entiendo, o sea, parece que tienen reparos sobre una universidad que ha nacido aquí, fruto de unas personas visionarias, que por supuesto que es un negocio, que no puede perder dinero, pero una universidad nacida aquí, que lleva años funcionando, que si alguno de ustedes se ha molestado en ir a visitar sus instalaciones y ver los chavales que están educándose allí, no me parecieron que fueran todos de la élite plutócrata..., sinceramente, a mí, por lo menos, no me lo pareció.

Y vienen y han criticado el modelo de Madrid. Mire, yo no, no... vamos, ¡lejos de mí defender el Gobierno de la Sra. Ayuso, con el que tenemos enormes diferencias! Pero si hemos de copiar un modelo, pues es que en Madrid dedican el 28% del presupuesto de educación a la educación universitaria.

Aquí, con el último gobierno de la Sra. Armengol, fue el 9 y pico. O sea, era un gobierno de lo que estaban ustedes participando. Entonces, a lo mejor, a lo mejor, en materia educativa, deberían ustedes aprender del Gobierno de Madrid, que, tal vez sea un modelo de éxito. Porque, claro, ustedes dicen: “es que han tenido que ir la universidad pública a llorar a la Puerta del Sol”. Sí, la misma universidad pública que creaba cursillos a la mujer del presidente del Gobierno o que tiene once coches oficiales -los últimos cuatro comprados recientemente- al servicio del rectorado. O sea, no había dinero para plazas de profesores, pero sí tenía dinero el rector para tener once coches en el garaje, los últimos cuatro, adquiridos el año pasado. Es que a algunos, también, les gusta llorar cuando, además, tiene los presupuestos más altos de la historia, la educación pública.

Porque, además, el que les habla tiene a su hija estudiando en una universidad pública, no en una universidad privada. Yo creo en lo público y lo que hay que hacer con lo público es que recupere el prestigio. Y para recuperar el prestigio, una de las cosas es establecer esa sana competencia donde un alumno pueda elegir entre diferentes opciones. Porque, claro, la opción única, si solo hay una universidad, la Universidad de Baleares, evidentemente, sería la mejor universidad de Baleares, pero es que también sería la peor. Si solo hay una. Quiero decir: es de esas cosas que caen por su propio peso.

Se les ha dicho, por activa y por pasiva, que este es un primer proyecto en el que todos podemos colaborar y aportar. Y, además, también se ha dejado muy claro en este proyecto que no se trata de un pelotazo, porque, en caso de que la propiedad quisiera vender, tendría que venir a este parlamento a pedir autorización para esta venta, garantizando, como se ha dicho muy bien, la continuidad de los estudios, de las tareas, de los cursos iniciados y de las investigaciones iniciadas.

O sea ¿qué tiene de malo que haya una universidad más? ¿que tiene de malo una, dos, tres o...? A ver. Pero es que, yo hay una cosa que no entiendo. Nos vienen ustedes a dar el turre todo el día con la diversificación, que no podemos estar todo el día con el modelo turístico, que no podemos tener todos los huevos dentro de la misma cesta ..., y resulta que cuando viene un proyecto diversificador que puede crear puestos de trabajo, de docentes, de investigación, de desarrollo, ¡ah!, ¿estos tampoco les van bien? Pues, ¿qué quieren ustedes? ¿Qué es la diversificación para ustedes? ¿Qué es cambiar el modelo económico de las Islas Baleares? No lo sé, porque algún día lo tendrán que explicar, porque cuando se les viene a proponer alternativas, nuevos proyectos que, además de ser económicos, están asociados a un desarrollo de investigación docente, universitario, tampoco les va bien. Yo es que ya, de verdad, llega un momento en que no les puedo entender.

En definitiva, nosotros, con reservas también -con reservas- vamos a apoyar la creación de esta universidad, vamos a intentar en el proceso mejorar algunos aspectos, pero no vamos a oponernos simplemente porque sea una institución docente privada, no es esta nuestra función. Yo creo que nuestra función, desde el punto de vista de responsables políticos, es precisamente contribuir a la diversificación, a la mejora de la oferta educativa de Baleares, y esto no es nada en contra de lo público, yo espero que cada día, cada año, cada presupuesto

vaya creciendo lo que se dedica a la universidad pública de estas islas, no es incompatible; pero ya digo, también un sano ejercicio de competencia, el no ser la única posibilidad que tienen los alumnos de Baleares, que no se pueden permitir muchas veces salir fuera de estas islas a estudiar esas carreras, que encarecen muchísimo más el proceso, no creo que sea como para decir que es horrible, que viene lo privado, que se va a acabar el mundo, y que lo público, sobre todas las cosas, pues no, sinceramente, ya digo, no le veo la motivación.

Yo creo que la única motivación, en este caso concreto, ha sido que la ha presentado el Partido Popular. Creo que hoy hemos demostrado que, más allá de quien presenta una moción, y lo hemos visto antes, pues cuando un planteamiento es positivo, lo que hemos de hacer es apoyarlo e intentar mejorarlo, que para eso está el proceso legislativo, al cual se va a someter esta ley.

En definitiva, decir que nosotros, en principio, insisto, y con reservas, le vamos a dar apoyo, que esperamos mejorar el texto, que esperamos mejorar las garantías, por supuesto, de la máxima calidad académica, de que se realice investigación y de que la oferta que se haga en esta universidad sea adaptada a las necesidades de los ciudadanos de las Islas Baleares, pero el no es no por sistema, aunque haya alguno de ustedes que a veces se lo piensa, no está en nuestro ADN.

Gracias, Sr. Presidente.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias a todos. Terminado el debate, la Presidencia pide a la cámara si toma o no en consideración la proposición de ley debatida. Votamos.

31 votos a favor, 7 en contra y 17 abstenciones.

Y no habiendo más asuntos que tratar, se levanta la sesión.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS